

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 114

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 18 de febrer del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1366/14**, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a esborrany de decret sobre l'ús dels símbols. 5275
 - 2) **RGE núm. 1376/14**, de l'Hble. Diputat Sra. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions promocionals el mes de gener. 5276
 - 3) **RGE núm. 1384/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou programa Erasmus Plus. 5277
 - 4) **RGE núm. 1535/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aturar l'allau de dimissions als centres escolars. 5277
 - 5) **RGE núm. 1392/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral (I). 5278
 - 6) **RGE núm. 1378/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes en relació amb el Consorci sociosanitari d'Eivissa. 5279
-
-

- 7) RGE núm. 1379/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores en el Servei de mediació familiar. 5280
- 8) RGE núm. 1380/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a concert amb la sanitat privada. 5281
- 9) RGE núm. 1381/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport del Govern de les Illes Balears a la declaració de la cultura talaiòtica de Menorca com a patrimoni de la humanitat. 5282
- 10) RGE núm. 1386/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a copagaments sanitaris. 5283
- 11) RGE núm. 1387/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia. 5284
- 12) RGE núm. 1389/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acords en matèria de finançament. 5286
- 13) RGE núm. 1394/14**, de l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a Cabrera. 5287
- 14) RGE núm. 1377/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosc i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Federació hotelera de Mallorca en relació amb la Llei del turisme. 5288
- 15) RGE núm. 1382/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió relativa a la reforma de l'administració. 5289
- 16) RGE núm. 1383/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació professional dual. 5290
- 17) RGE núm. 1385/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió en relació amb el finançament autonòmic. 5291
- 18) RGE núm. 1393/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a pujada de sou al Gabinet del president. 5292
- 19) RGE núm. 1391/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral (II). 5293
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1296/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prospeccions petrolíferes. 5294
- III. MOCIÓ RGE núm. 1323/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei sobre ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 512/14. 5301
- IV. Compareixença RGE núm. 2967/13**, presentada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per tal d'informar sobre el Pla de desenvolupament rural sostenible (escrit RGE núm. 1210/14). 5307
- V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 15603/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a intencions del Govern d'Espanya en relació amb la reforma de la Llei Orgànica de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs. 5320
- 2) RGE núm. 810/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a retirada de la Llei Orgànica de protecció al concebut, llei que modifica la Llei 2/2010, de salut sexual i reproductiva d'interrupció voluntària de l'embaràs. 5327
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començam amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1366/14, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a esborrany de decret sobre l'ús dels símbols.

Primera pregunta, RGE núm. 1366/14, relativa a esborrany de decret sobre l'ús dels símbols, que formula el diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ara que hem descobert que la Llei de símbols permet una bandera de Mallorca aferrada a una targeta blava de descompte, i, això sí, amb una cosa que no hi pot faltar, un bon enfilall de sobrassades, volia saber si fan comptes modificar l'esborrany de decret de l'ús de símbols?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Pastor, el decreto se está tramitando de acuerdo con el procedimiento establecido y el hecho de que haya o no modificaciones dependerá de las alegaciones que se acepten o del dictamen del Consell Consultiu. Lo que puedo garantizarle es que hay ley y habrá desarrollo reglamentario.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

En bon mallorquí diuen "si no vols brou, tassa i mitja", si no els bastava la llei, ges el decret! No hi ha pitjor retallada que la de les llibertats, dels drets de les dones a decidir sobre la seva maternitat, retallada dels drets dels dependents, retallada de poder parlar la nostra llengua en la nostra administració i ara retallada dels drets fonamentals amb la Llei de símbols, un decret aprovat per urgència que retalla els terminis per poder al·legar, un decret que neix viciat per anar en contra del que permet la llei, un decret que atempta contra l'autonomia local. En definitiva, tota una joia, Sr. Vicepresident.

Vostè, a l'anterior debat, per demostrar el seu desacord amb mi, em va tractar de *ladrón de voluntades*. Amb aquest panorama i seguint el seu llenguatge jo avui li he de dir que vostès són uns lladres de llibertats i que ara amb unes matances volen esborrar tot el que han fet. Però això té un perill, un escriptor manacorí ja mort, Gabriel Galmés, deia, "l'altre episodi va tenir lloc l'hivern passat, fou el desastre, la ruïna dels

més antics esquemes, el precipici sobre el caos, el fi d'una cultura, l'angoixa ancestral front a un rebost buit, l'inesperat, el càstig diví que no se sospitava tan demolidor, sa sobrassada va tornar blanca".

I volen defensar "lo nostro" que com deia Antoni Gomila amb les seves paraules a *Acorar*, "Noltros no anam d'imperis. Mos sabem propietaris de sa més gran de ses riqueses: lo nostro. Propietat indefinible, malmenada, prostituïda per cacics i cabdills, mai no defensada; que ni ses paraules emparen ja, lo... nos...tro... Així en la terra com es fa en el cel... Noltros... nosaltres... sí, nosaltres... i no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació..."

Sr. Conseller, retiri aquest decret o, si no, parteixi.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, en primer lugar, hay que esperar a que el decreto esté aprobado en todo caso para poder interpretarlo. Tengo que decirle, una vez más, que la ley no va contra nada ni contra nadie, por mucho que se empeñen, lo único que pretende es que en aquellos espacios donde la comunidad autónoma ofrece un servicio público que no se haga política, porque el ciudadano tiene todo el derecho a recibir el servicio público desde una total imparcialidad y objetividad, y si usted está de acuerdo en que en un centro de salud o en un colegio público se haga política, dígalo claramente. Es una manera muy particular de entender la política, como particular es el hecho de hacer oficiales y de proteger simbología de otras comunidades autónomas. Les recuerdo que en este caso la cuatribarrada es la bandera oficial de la comunidad autónoma de Cataluña, de acuerdo con su propio estatuto. Me gustaría recordarle, recordarle, que...

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... esta comunidad autónoma tiene sus propios símbolos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... símbolos que deberíamos, que deberíamos proteger y utilizar, pero parece que usted se siente más cómodo protegiendo y utilizando los símbolos de Cataluña.

Lo que pasa, Sr. Pastor... lo que pasa, Sr. Pastor, es que usted es un vividor de la política, no se le conoce ni oficio ni profesión al margen de ella. Por lo tanto, usted hará o dirá cualquier cosa con tal de seguir viviendo de ella, y de ahí es de donde sale su postura ante la Ley de símbolos.

Muchas gracias.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 1376/14, de l'Hble. Diputat Sra. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions promocionals el mes de gener.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE...

(Remor de veus)

Senyors diputats. Segona pregunta, RGE núm. 1376/14, relativa a accions promocionals en el mes de gener, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. Ja va dir algú de l'oposició que es parlaria amb molta passió a partir d'ara, però la passió no vol dir estimació, i nosaltres sí que defensam "lo nostro". Però ara "lo nostro", ara "lo" meu.

Quan es parla de promoció turística els que feim feina en aquest sector sempre ens ve al cap les grans fires turístiques com Fitur de Madrid, la ITB de Berlín o la World Travel Market de Londres. Però també tenim molt present que la promoció sense creació de producte i demanda no és efectiva. Les Illes Balears estan molt assortides de producte i el Pla integral de turisme de les Illes Balears, elaborat per l'actual govern balear, està potenciant el producte existent de manera eficaç i eficient. La creació de demanda és bàsica i és un pilar per reforçar la temporada baixa i per tenir una gran temporada alta.

Per això, estam convençuts que les fires menors i especialitzades són les que realment creen demanda per atreure els visitants. Sr. Conseller de Turisme i Esports, el Pla integral de turisme 2014 preveu 145 accions, voldria saber, quines accions s'han duit a terme durant el mes de gener des de la seva conselleria per crear la demanda que continuï posicionant les Illes Balears com líders turístics que som.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Idò, el mes de gener realment ha estat un exemple de com s'ha de complir un pla integral de turisme, que ha inclòs vuit accions de les cent quaranta-cinc, sobretot perquè s'ha donat compliment als mercats emissors i a la diversificació de producte.

Li diré les vuit: els dies 11 i 12 es va assistir a la fira CMT-Fahrrad & Warden d'Stuttgart, que és una fira especialitzada en cicloturisme, senderisme i turisme actiu, dirigida al mercat alemany. El turisme de natura, com vostè sap, manté una tendència a l'alça i el 2013 ens visitaren 865.000 turistes que durant la seva estada alguna activitat relacionada amb aquest producte s'ha realitzat. Un 21,6% més que l'any anterior.

Del 14 al 19 es va assistir a la fira Vakantie-Utrecht, és una fira de producte de sol i platja dirigida al mercat holandès. L'any 2013, 371.000 turistes holandesos varen visitar les Illes, el que suposa un increment de quasi el 8% de 2012.

Del 16 al 19 es va assistir a la fira Matka de Hèlsinki, que és una fira general que és la més important del nord d'Europa i de la regió del Bàltic. L'any 2013 el nombre de turistes suecs, noruecs i finlandesos es va incrementar un 27, 10 i 42% respecte de 2012.

Del 16 al 19 també es va assistir a la Ferien de Viena, que és la més important del mercat austríac. La fira té un mercat potencial de 2,4 milions de turistes que, a més, afavoreixen la desestacionalització ja que tenen connexions directes amb Àustria tot l'any. El 2013 més de 185.000 turistes austríacs varen visitar les Illes, un 12% més que el 2012.

Del 18 al 25 es va participà a la Boot de Düsseldorf, una de les fires nàutiques més important d'Europa central. Les Illes han comptat amb dos estands diferenciats, un dedicat als esports nàutics i, per primera vegada, un dedicat al busseig, perquè així ho va demanar el sector nàutic a la Mesa Estratègica de Nàutica.

A més, les Illes han comptat del 30 de gener al 2 de febrer a la Fespo Golf de Suïssa, fira especialitzada en golf i una de les més importants en el mercat suís. L'any 2013 més de 380.000 turistes suïssos, un 7% més que l'any anterior, i ja és el cinquè mercat de les nostres illes.

I, a més, del 22 al 26 de gener es va assistir a Fitur, de la qual cosa ja vàrem retre comptes dia 4 de febrer.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1384/14, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou programa Erasmus Plus.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 1384/14, relativa a nou programa Erasmus Plus, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats i diputades. El Parlament Europeu ha aprovat el programa Erasmus Plus del període 2014-2020 i que va entrar en vigor el dia 1 de gener de 2014. Erasmus Plus és el nou programa de la Unió Europea en matèria d'educació, formació, joventut i esports amb un pressupost global de 14.700 milions d'euros. Aquest programa té set anys de duració i pretén potenciar habilitats i competències així com donar suport als sistemes educatius i a la modernització de l'educació i de la formació. Proporciona oportunitats a més de 4 milions d'uropeus que podran estudiar, entrenar o guanyar experiència de treball i, per primera vegada, inclou mesures de suport a l'esport. Donarà suport als projectes (...) nacionals en els quals participen organitzacions de l'esport base promovent la inclusió social, les carreres dual i l'activitat física per a tots.

El nou programa Erasmus Plus s'emmarca en l'Estratègia europea 2020, en l'estratègia d'educació i de formació 2020 i engloba totes les iniciatives relacionades, com he dit abans, amb educació, formació, joventut i esports. En matèria educativa abasta tots els nivells, preescolar o escolar, formació professional, ensenyament superior i formació de persones adultes. Erasmus Plus integrarà els programes d'assistència al programa d'aprenentatge permanent i també als programes d'educació superior internacional, Erasmus, Mundus, Tempus, Leonardo, Comenius, Alfa i altres bilaterals, a més del programa Joventut en Acció.

Aquest nou programa se centra en l'aprenentatge formal i informal més enllà de les fronteres de la Unió Europea amb una clara vocació d'internacionalització, obrint-se a tercers països amb l'objectiu de millorar les capacitats educatives i formatives de les persones i afavorir l'ocupació tan important d'estudiants, professorat i treballadors.

Per tot això, Sra. Consellera, quina valoració fa la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats sobre el nou programa Erasmus Plus emmarcat en l'Estratègia europea 2020?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Evidentment, el Govern fa un gran... valora molt positivament aquest nou programa Erasmus Plus, com vostè diu són 14.700 milions d'euros i beneficiarà 4 milions d'uropeus. Té tres accions claus que també ens beneficien que són la mobilitat per a l'aprenentatge, la cooperació per a la innovació i les bones pràctiques i el suport a totes les reformes de les polítiques educatives. Ens beneficiarà a Balears perquè, precisament, obtindrem fons europeus per als nostres alumnes i el nostre personal dels centres educatius, joves, treballadors, institucions i empreses.

També ens ajudarà... ajudarà aquestes mateixes persones, joves, professionals, estudiants a millorar la seva competència lingüística i també millora, i és una de les finalitats que té, la competitivitat dels joves de Balears dins la globalització del que representa el món. També pensí que és un suport principalment la millora entre l'educació formal i no formal i l'adaptació i la connexió amb el món laboral. Tot això serà bo per a Balears, els nostres estudiants, professionals se'n beneficiaran i crec que es veuran els resultats quan acabin aquests set anys de durada, que és des de 2014 a 2020, com vostè ha dit.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1535/14, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aturar l'allau de dimissions als centres escolars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 1535/14, presentada en substitució de la RGE núm. 1388/14, relativa a aturar l'allau de dimissions als centres escolars, que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. MAICAS I SOCIÁS:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, té la intenció d'intervenir per tal d'aturar l'allau de dimissions als centres escolars?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, 15 dimissions sobre 439 centres escolars gratuïts que té Balears no és un allau, està molt enfora de ser un allau.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Sí, gràcies. Veig que també vostè és una especialista en educació. Sra. Camps, la setmana passada es produïren 22 noves dimissions, ja són més de 250 les renunciacions dels coordinadors i càrrecs directius, una hemorràgia que vostè ha causat en la docència sense atendre el sentit de la responsabilitat, el deure envers el país i els seus ciutadans. La seva obsessió ideològica, la seva ignorància en la matèria, la seva obediència cega, la seva insensibilitat impedeixen que apliqui el sentit comú, l'habilitat i la generositat dels que tenen l'obligació d'esforçar-se en el diàleg, en el consens per trobar solucions a un problema que s'ha enquistat i que no tendeix a resoldre's sinó a empitjorar.

Sra. Consellera, vostè enfonsa l'ensenyança, la pública, de forma despietada i sistemàtica i aplica als càrrecs directius una pressió intencionada per tal que obeeixin les seves fixacions, mancades de qualsevol solvència pedagògica, abocant el sistema al caos i els alumnes a la ignorància.

La seva actitud democràtica és de molta escassa qualitat, així ho demostren els expedients oberts contra els directors fent servir mitjans de dubtosa legalitat, de clara injustícia. Així ho prova el seu tarannà quan anuncia "podem negociar, però nosaltres no ens mourem un sol mil·límetre". D'això els diccionaris en diuen imposar. Pot ser vostè ja ho sap, només que no pot defugir l'ordre rebuda de sotmetre, mitjançant l'abús de poder i la coartada de la majoria absoluta, aquells que haurien de ser els seus col·laboradors a les aules no els servents d'una paranoia.

Sra. Camps, ens deixarà una feinada només de refer les seves destrosses, només de retornar la normalitat a un sector estratègic a un col·lectiu que vostès deixen malmès. Com és possible, senyora, que sigui tan ineficient per exercir la seva feina? Com és possible que ningú no li hagi explicat que per entendre cal exercitar el costum tan cívica de parlar i potser de cedir? Com és possible la seva indiferència mentre el sistema educatiu pateix danys amb seqüeles irreparables?

Senyora, amb una dimissió més n'hi hauria prou, amb la seva. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Maicas. Miri, Sr. Maicas, és impossible enfonsar més l'ensenyament del que vostè ja l'havien enfonsat. Per tant, el temps ens jutjarà a tots, efectivament, jo confii que el temps jutgi aquest govern, el temps i les urnes, com és normal, i jutgin el que he intentat fer pels alumnes de les Illes Balears.

I li ho repetesc, 15 dimissions de directius a 15 centres escolars, que després hi ha els caps d'estudis, els secretaris, però 15 de 439. Açò és un 3,42%. Sap què li dic, Sr. Maicas? Que el 96,58% d'aquests directius d'aquestes illes estan al peu... *al pie del cañón*, com es diu, estan lluitant dia a dia, fent front a situacions familiars i socials difícils, lluitant pels infants, lluitant per millorar, precisament, per adaptar-se als canvis, als canvis del sistema educatiu. Aquests són els equips directius que cal valorar, el 96,58%, i no els quinze equips directius que han presentat la dimissió, que, per cert, dos són per malaltia. Ni tan sols els quinze són per discrepàncies amb el Govern. Açò és el que valoram, açò és el que cal valorar i donar importància, el 96,58%. La resta és demagògia pura.

Com li dic, veurem, el temps ens jutjarà i ens posarà a tots en el lloc. Evidentment, a tres mesos, quatre mesos no vulguin treure valoracions perquè no les tendran, perquè vostès saben que educació representa passar temps, i el temps veurà qui va fer i no va fer cosa per als nostres infants. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 1392/14, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral (I).

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 1392/14, relativa a reforma laboral, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Passar temps, han passat dos anys de la reforma laboral i el Sr. Conseller ens podria dir si coneix algun efecte positiu d'aquesta reforma a les nostres illes?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, los efectos todos, un cambio de economía, un cambio de país e ir a la recuperación económica. Yo creo que ese es el efecto y ahí están los datos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

La veritat que esperava dades concretes d'una reforma laboral que du dos anys i que havia de ser un festival, que havia de millorar, havia de crear feina i havia de crear les condicions per avançar. Jo ho entenc perfectament que no pugui donar dades. Ens varen vendre que la reforma laboral, abaratint els acomiadaments i amb les rebaixes, generaria llocs de feina, gener de 2011-gener de 2014, s'han destruït 19.600 llocs de feina a la nostra comunitat autònoma i s'han destruït més de 500 empreses de règim general.

Ens deien que la flexibilitat interna, la possibilitat de fer ERO quan les empreses prevegin no tenir els mateixos beneficis, que no pèrdues, Coca-Cola entre parèntesi, això que permet la reforma laboral, les extincions de treballadors en aquests expedients de regulació s'han incrementat un 15,4%.

Ens deien que els nous contractes afavoririen la contractació de gent jove, i què ens trobam?, 3.500 joves menys ocupats, 10.000 joves més inactius i els famosos contractes del primer contracte jove menor de 30 anys, n'han firmat 6 als deu primers mesos de 2013 i que tots els nous contractes que la reforma es va inventar no han suposat més que 0,5% del total de la contractació.

Ens deien que aturarien la dualitat laboral i què tenim?, els contractes temporals han crescut un 28%, els contractes inferiors a tres mesos han crescut un 59% i els contractes a temps parcial ja són el 41% de la contractació.

En definitiva, 12.000 treballadors més que el 2011 no reben cap prestació, més pobresa, més precarietat, menys feina. Aquest és el resultat després de dos anys. Per tant, rectificuin i actuïn. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, me sorprende, pero vamos a hablar de datos. Mire, sin reforma laboral, su gestión: desempleados en el 2007, 46.824; desempleados en 2011, 90.726, no había reforma laboral; desempleados hoy, enero del 2014, 90.735, quiere decir que estamos a nivel del año 2011 antes del inicio de la aplicación de la reforma laboral, estos son los datos que usted tiene que mirar, no tiene que mirar los datos de antes, pero le voy a decir, una comunidad que lleva quince meses disminuyendo los datos del desempleo, que lleva nueve meses creando empleo neto, una comunidad que indicadores como el de ayer nos hacen ser la referencia a nivel de puestos de trabajo respecto al resto de las comunidades, una comunidad que ha conseguido trabajar sobre bonificación en las épocas en que menos actividad empresarial hay, una comunidad que de alguna forma ha sido capaz de aplicar la reforma laboral, las empresas han sido capaces, dialogando y trabajando y posiblemente tiene razón en un tema, que se han ajustado los salarios a la viabilidad de la empresa, tiene razón, pero ¿sabe lo

que pasa?, es que antes no existía ese margen y ¿sabe lo que ocurría?, se cerraban las empresas, 50.000 parados en esta comunidad, ¿sabe cuál es la pregunta que creo que me tenía que haber hecho?...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... ¿sabe cuál es?: ¿usted no cree que la reforma laboral tenía que haberse hecho hace más de seis años?, por ejemplo, ¿usted no cree que es esa la pregunta?: ¿cuándo se tenía que haber desarrollado la reforma laboral?

(Alguns aplaudiments)

Es verdad, usted no le está dando margen a la reforma laboral, pero va ir viendo como poquito a poquito la flexibilidad, negociaciones como la de la semana pasada en Madrid que se están dando día a día en muchas empresas, negociaciones, flexibilidad laboral, reorganizaciones, no me ponga el caso de Coca-Cola, sabe la postura que tenemos, sabe la postura que hay, pero ¿por qué no me habla de Cémex que ha aplicado la reforma laboral aquí en Baleares y no ha cerrado la planta?, ¿sabe cuántas empresas están aplicando para ajustar su flexibilización, para ajustar la empresa y no ir por el camino de los despidos y del cierre?, muchas empresas. Por tanto, aquí es donde...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

...usted tiene que ir.

(Alguns aplaudiments)

LA SR. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 1378/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes en relació amb el Consorci sociosanitari d'Eivissa.

Sisena pregunta RGE núm. 1378/14, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes en relació amb el Consorci Sociosanitari a Eivissa, que formula el Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, a principis del mes de febrer d'aquest any els mitjans de comunicació de l'illa d'Eivissa es varen fer ressò de l'informe emès per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears relatiu a la gestió del Consorci sociosanitari d'Eivissa i Formentera a la passada legislatura.

Es tracta d'un informe que recollia en detall i precisió la gestió dels recursos públics destinats a les persones que es troben en una situació d'especial vulnerabilitat, persones amb recursos limitats, en una situació de dependència i que necessiten ser atesos a centres assistencials amb personal especialitzat. Segons hem pogut saber la gestió dels recursos econòmics destinats a persones amb majors necessitats assistencials va ser un veritable despropòsit, un forat econòmic des les dimensions d'un cràter volcànic des que l'any 2007 es va fer càrrec d'això un govern socialista. S'han constatat moltíssimes irregularitats a l'administració dels centres i els recursos econòmics, sembla ser una gestió més pròpia d'autèntics aficionats que de veritables professionals en l'administració dels interessos públics, circumstància aquesta que preocupa en major mesura quan es tracta d'una matèria tan sensible com aquesta: les persones dependents.

Tot això no és que ho digui el Grup Parlamentari Popular o el Partit Popular, sinó que es desprèn del contingut del document elaborat per la Sindicatura de Comptes al qual prestarem bona atenció a aquesta cambra quan aquest òrgan fiscalitzador dels comptes públics expliqui en detall una gestió pública fracassada i que ha conduït al Consorci sociosanitari a una situació veritablement límit.

Per això, per la importància que té aquesta qüestió per al Grup Parlamentari Popular, li formulam la següent pregunta: com valora el Govern de les Illes Balears l'informe emès per la Sindicatura de Comptes en relació amb el Consorci sociosanitari d'Eivissa?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputado. Uno de los mayores retos a los que nos hemos enfrentado durante esta legislatura es hacer viables las residencias de la isla de Ibiza, residencias gestionadas a través de un consorcio sociosanitario formado por el Consell Insular de Ibiza y por Govern de les Illes Balears.

Desde el primer minuto se pudo constatar que la gestión llevada a cabo había derivado en una deuda millonaria con proveedores y en un déficit estructural que hemos intentado paliar, el déficit mediante el aumento de los convenios de dependencia financiados por el Govern de esta comunidad autónoma y después por el trabajo incansable que ha hecho desde el primer momento el Consell Insular de Ibiza -y me gustaría que constase aquí en acta- para poder pagar a los proveedores y para poder pagar las nóminas cada mes a los trabajadores, que debido a la nefasta gestión que se había realizado peligraba en todo momento.

Como bien decía usted, pero, no solamente lo decimos nosotros, el reciente informe provisional de la Sindicatura de Cuentas pone de manifiesto también esta pésima situación del Consorcio de gestión sociosanitaria y además, una de las cosas que podemos destacar es que se trata de la primera vez que la Sindicatura de Cuentas puede entrar a valorar el consorcio ya que no se habían rendido cuentas hasta este mismo año 2013 en que se han aprobado las cuentas de 2008, 2009, 2010, 2011 y 2012 gracias a una reconstrucción de la contabilidad de la entidad desde su constitución y a través de extractos bancarios porque otra de las cosas que destaca el informe es la carencia de numerosas documentación administrativa y originales de facturas y otros documentos de gastos por las deficiencias en la elaboración, tramitación y custodia de expedientes administrativos.

Como decía, también ha destacado el incumplimiento continuado en la rendición y formulación de la cuenta general del Consorcio desde su constitución en el ejercicio 2008. Podemos añadir también, frase literal del informe, que se ha constatado la contratación de personal sin la existencia de ningún procedimiento de selección de plazas existentes a la plantilla de personal aprobada por la junta rectora.

Nosotros creemos que sí que hay otra forma de gestionar, por eso hemos trabajado conjuntamente desde el primer momento con el Consell Insular de Ibiza para cambiar un modelo de gestión que no solamente haga viables las residencias que hoy hay en Ibiza, sino que podamos abrir la residencia de San Antonio, abrir todas las plazas de Can Raspalls i poder aumentar así más de 120 plazas de residencia en la isla de Ibiza y acabar así con el déficit histórico que tenía.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 1379/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores en el Servei de mediació familiar.

Setena pregunta RGE núm. 1379/14, relativa a millores en el servei de mediació familiar, que formula la Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, ens hem assabentat que la mediació familiar s'ha convertit en un servei públic gratuït a totes les nostres illes per primera vegada. Es tracta d'una reivindicació d'anys enrere i que ha estat atesa, a la fi, per aquest govern que des del passat mes de gener ofereix més facilitats que mai per utilitzar aquest servei.

La mediació familiar és un procés voluntari per resoldre conflictes entre membres d'una mateixa família per poder així evitar arribar als tribunals, aquestes sol·liciten l'ajuda del mediador o mediadora que actua amb tota confidencialitat i d'una manera imparcial i facilita l'arribada a acords entre les parts.

La Conselleria de Família i Serveis Socials ha donat la passa per donar resposta no només a una reclamació de la societat, sinó també per complir el que marca la Llei de mediació familiar que instava l'Administració pública a impulsar-la.

Hem de tenir present que en un gran nombre de comunitats autònomes espanyoles la prestació d'aquest servei públic s'ha fet mitjançant el copagament en alguns casos i en altres no és un servei públic ni gratuït.

Tenint en compte la novetat que suposa la implantació d'aquest servei, gratuït ja a totes les illes, és important aprofitar i recordar els beneficis que suposa per als ciutadans que en algun moment el necessiten, com accedir-hi i en quins aspectes concrets es poden notar els avanços introduïts aquest any.

Per tot això, Sra. Consellera de Família i Serveis Socials, li volem demanar ¿en què consisteixen les millores que ha posat en marxa el Govern al Servei de Mediació Familiar de la Direcció General de Família i Menors i com beneficiarà al ciutadà?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Diputada, efectivamente el Servicio de Mediación Familiar es desde este mismo mes de enero gratuito en cada una de las islas de nuestra comunidad autónoma, cosa que no sucedía hasta ahora. Esto es una muestra más del compromiso de este gobierno para tratar a cada una de las islas por igual sin ningún tipo de distinción.

Además, también el Gobierno asume por primera vez las competencias que le son propias en esta materia descargando así a los consejos insulares de esta carga para que puedan destinar estos recursos a las competencias que le son propias.

El servicio en sí se dirige a miembros de parejas o familias que se encuentran inmersos en una situación de conflicto susceptible de ser planteado judicialmente, por ejemplo, procesos de separación o divorcios, desacuerdos sobre la atención a las personas mayores, a familiares enfermos o incapacitados y que cumplen con una serie de requisitos.

Este servicio ayuda a las partes enfrentadas a recuperar el diálogo, las vías de comunicación que a veces se pierden en un conflicto familiar y algo imprescindible para llegar a acuerdos.

La Dirección General de Familia y Menores a través de este servicio valora cada petición concreta y designa el servicio o lo deniega en función del cumplimiento de los requisitos para los que se puede acceder.

La mediación consiste en una serie de sesiones en las que se ayuda a los participantes a recuperar esta comunicación, como decíamos, con el otro miembro de la pareja o de la familia. Se ofrece la posibilidad de llegar a acuerdos y evitar una imposición judicial, se ayuda a reducir el malestar psicológico que a veces generan este tipo de conflictos y pueden evitar un procedimiento judicial de larga duración, así como las consecuencias emocionales y los costes económicos que genera tanto a los ciudadanos de forma directa como a la Administración judicial que al final acabamos pagando también todos los ciudadanos.

En cuanto a los profesionales que facilitan este servicio, la Dirección General de Familia dispone de un bolsín de mediadores familiares, todos ellos inscritos en un registro de mediación familiar y con una formación acreditada, tal y como regula la normativa que se publicó en el BOIB el pasado 26 de diciembre.

Con esta medida potenciamos un servicio importante en el área de familia dado que supone un ahorro para los integrantes de estas mismas con este tipo de problemas, además de los beneficios personales que hemos comentado anteriormente.

Para que los ciudadanos puedan conocer este servicio y sepan cómo acceder a él, además de ofrecer toda la información precisa en la web de la conselleria y en las oficinas de la Dirección General, se han editado unos trípticos y carteles que se distribuirán y en los que figura la información esencial y de forma sencilla.

Muchas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 1380/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a concert amb la sanitat privada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta RGE núm. 1380/14, relativa a concert a la sanitat privada, que formula el Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Els ciutadans que sostenim amb els nostres impostos el sistema demanam cada vegada més uns serveis públics basats en criteris d'eficàcia i d'eficiència. Aquesta demanda d'eficàcia i d'eficiència es fa encara més sensible quan parlem de sanitat.

Els serveis públics que no donen a l'abast totes les necessitats perquè tenim un sistema que és universal i gratuït conformen una necessitat que fa que s'hagin de fer concerts amb hospitals privats, però aquest sistema de concerts té el perill que si no es cuida la gestió pública pot passar a convertir-se en una privatització encoberta.

Aquesta és ni més ni manco, senyores diputades i senyors diputats, el model del Partit Socialista, que té el seu millor exemple a una comunitat on sempre ha governat el Partit Socialista: Andalusia, i donaré les xifres perquè són molt rellevants, per exemple, en ingressos concertats la privatització puja un 13%, intervencions quirúrgiques pugen un 16%, a consultes ni més ni manco que un 89%, serveis d'urgències pugen ni més ni manco que un 62%.

En resum, senyores i senyors diputats, l'activitat dels hospitals públics cau en picat i augmenta estrepitosament la dels concertats, pràcticament un 4% del pressupost de la comunitat autònoma governada sempre pel Partit Socialista és per a concerts amb els hospitals privats, per una banda es fa una retallada molt important als serveis públics sanitaris i per una altra banda s'augmenten els concerts amb clíniques privades. Pens que en lloc de passejar tant aquesta nova presidenta per tot Espanya s'hauria de cuidar més i estar més al seu lloc perquè té un bullit molt considerable dins casa seva.

Ens preocupa l'eficàcia del sistema públic de salut i per això, Sr. Conseller, volem conèixer quina ha estat la política de concert amb la sanitat privada que s'ha duit a terme des de la Conselleria de Salut del Govern balear.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, en primer lloc el que m'agradaria destacar que l'important, el principal per a la sanitat, per a qui dirigeix la sanitat és el pacient i una assistència d'elevada qualitat, el model és l'eina que ens ha de permetre arribar a aquesta assistència d'elevada qualitat, però sempre pensant en la qualitat assistencial i en tots i cadascun dels ciutadans que tenen dret a rebre aquesta assistència sanitària a les nostres illes, és el que ens marca.

Escoltant les xifres que vostè deia de la comunitat d'Andalusia i passar-ne a donar-n'hi algunes de les Illes Balears -i negant des de la bancada socialista- el que li vull destacar és que els socialistes que sempre defensen la gestió pública i la no-privatització no demostren amb fets quan governen no només a Andalusia en llarga trajectòria sinó també a les Illes Balears quan tenen responsabilitat de Govern, no demostren amb fets el que de paraula solen reclamar com a oposició i una mentida repetida mil vegades mai no es converteix en realitat.

Per donar-li algunes dades, els socialistes quan governen aquí a la nostra... la sanitat pública l'any 2010 varen gastar més de 37 milions d'euros en la sanitat privada i nosaltres l'any 2012 en vàrem gastar 24 i l'any 2013, 29. Per tant, els que realment més concertaven i més anaven a la sanitat privada eren els que després la intenten demonitzar quan estan a l'oposició.

Aquesta és la realitat després quan anam a una comunitat que encara gestionen en aquests moments. A Andalusia el que han fet ha estat pujar la despesa a la sanitat privada i han baixat el pressupost a la sanitat pública, aquestes són les veritats que a ells no els agrada sentir perquè intenten fer discursos poc fonamentats sense cap dada ni una i jo entenc que s'ofenguin perquè ja diuen en bon castellà que *las verdades ofenden*.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 1381/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport del Govern de les Illes Balears a la declaració de la cultura talaiòtica de Menorca com a patrimoni de la humanitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 1381/14, relativa a suport del Govern de les Illes Balears a la declaració de la cultura talaiòtica de Menorca com a Patrimoni de la Humanitat, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el Consell de Menorca va acordar el mes d'abril del 2010 impulsar la candidatura dels monuments de la prehistòria de Menorca com a patrimoni mundial, però tot i l'acord entre tots els grups polítics a favor d'aquesta iniciativa, ha estat durant aquesta legislatura que s'han donat les passes decisives per fer-ho realitat. És quan s'ha fet feina. S'ha aprovat el Reglament de la comissió assessora i del comitè tècnic, abril del 2012; i el gener del 2013 es va aconseguir la inclusió de la candidatura a la llista indicativa del patrimoni mundial de la UNESCO. La Conselleria de Cultura i Patrimoni del Consell de Menorca redacta ara els expedients dels 25 jaciments arqueològics que integren aquest projecte.

Quan el Grup Popular va demanar en aquest ple del Parlament, mitjançant una proposició no de llei de dia 16 d'abril del 2013, el suport a aquesta candidatura, els grups de l'oposició es van negar a aprovar-la amb l'excusa de reclamar la col·laboració econòmica i tècnica del Govern de les Illes Balears. Però ja va quedar ben clar, i així ho va manifestar aquesta diputada, que el Govern de la comunitat autònoma, a través de la Direcció General de Cultura, participa activament i, a més, forma part de la comissió assessora, i que el Govern estalona, col·labora i fa feina conjunta amb el Consell de Menorca, tal com també ha destacat el seu president, el Sr. Santiago Tadeo.

Per tant, Sra. Consellera, pot explicar quin és aquest suport i participació del Govern per aconseguir que Menorca talaiòtica sigui declarada Patrimoni de la Humanitat?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Miri, el suport que dona el Govern és total i de moltes formes. Estam totalment en contacte amb el Consell Insular de Menorca per impulsar-ho, per ajudar, per fer tot el que faci falta.

Miri, el Govern el passat mes de gener es va desplaçar ja a Menorca i va dir que per al 2014 en concret, quant a la part monetària, estava disposat el Govern a ajudar amb 200.000 euros. D'aquests 200.000, 50.000 ja eren immediats perquè col·laboràvem amb l'elaboració d'estudi del patrimoni immaterial relacionat amb el món talaiòtic i de la prehistòria, rondalles, contes, llegendes... També col·laboram amb l'elaboració d'un estudi de la tècnica constructiva prehistòrica dels diferents monuments; també amb la creació d'una pàgina web sobre els béns inclosos a la candidatura amb aplicacions interactives per a dispositius mòbils; també amb la preparació d'autoguies dels jaciments que comptin amb un centre d'interpretació, i també amb les seves pròpies aplicacions; la realització de guies i fulletons específics dels jaciments de la candidatura; també amb la confecció d'un programa didàctic dirigit a les escoles per explicar el que és la cultura talaiòtica, perquè creim que tot açò serà un afegit molt important per al patrimoni històric de l'illa de Menorca, i en especial dels 25 monuments, jaciments catalogats.

També, per altra banda, que ja no és amb el tema monetari sinó amb el tema ja de suport absolut, s'ha creat una comissió de seguiment entre el consell i el Govern balear per seguir de prop totes les accions, però a més no oblidin vostès que qui està en el Consell de Patrimoni Històric Nacional a Madrid, que és el representant de la comunitat autònoma i precisament aquest consell és el que decideix la candidatura nacional de cada any com a patrimoni de la humanitat, és el Govern, i el Govern està en contacte constant amb el consell i ajuda a preparar i a orientar totes les passes que facin falta per aconseguir dur a bon terme, arribar a bon port, aquesta declaració de Menorca talaiòtica Patrimoni de la Humanitat.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 1386/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a copagaments sanitaris.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE 1386/14, relativa a copagaments sanitaris, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quan l'amnèsia es converteix en mentides, l'any 2010 un hospital de referència d'aquesta comunitat va tancar i se'n va obrir un de nou; mentre uns feien esforços per atendre malalts, uns altres duen dos anys sense prioritzar l'atenció als malalts, i basta que mirin les llistes d'espera.

(*Alguns aplaudiments*)

Sr. Conseller de Salut, què pensa fer amb els nous copagaments sanitaris que vostès ja han aprovat?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Parlant d'amnèsia, Sr. Thomàs, és vera que es va obrir Son Espases, i una sèrie d'anys abans es va obrir el nou hospital Mateu Orfila fent el trasllat des de Monte Toro al Mateu Orfila, i la concertació amb la privada per fer aquest trasllat no es va veure incrementada; el que vostès no varen ser capaços de traslladar sense concertar. Per tant, l'amnèsia, l'hem d'utilitzar així com convé.

(*Alguns aplaudiments*)

En segon lloc també li diré, Sr. Thomàs, que és important llegir-se el *Diari de Sessions*. Dia 4 de febrer de l'any 2014 vostè no hi era, en aquest parlament, però es va debatre aquest tema, i segurament si vol qualche cosa a afegir més la hi puc afegir, però crec que vostè, per responsabilitat, deu haver llegit aquest *Diari de Sessions*.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller, vostè té l'obligació de contestar als diputats. Vostès varen aprovar un copagament farmacèutic que ha costat que els nostres pensionistes hagin pagat 10,7 milions. Vostè és el responsable que un de cada cinc ja no reculli tots els seus medicaments, vostè és el responsable que els ciutadans de les Illes Balears hagin pagat 17,5 milions d'euros en copagaments

farmacèutics, i vostès han aprovat quatre nous copagaments, que creen desigualtats i inequitats, que creen risc per a la salut per a tot aquells col·lectius més vulnerables com són pensionistes, malalts crònics i aquells que pateixen malalties rares. I ho han aprovat a Madrid i aquí.

Vostè va dir en el consell interterritorial que els ciutadans feien un ús inapropiat del transport sanitari i, els professionals, una mala prescripció, i que s'havia d'introduir una corresponsabilitat econòmica, un copagament. Ho diu l'acta del consell interterritorial. Vostè es nega a demanar la derogació de la resolució per al copagament dels medicaments hospitalaris.

El Partit Popular ha mentit als ciutadans: primer va negar que introduiria copagaments, i després sempre hi ha votat a favor. El Consell d'Estat els ha dit que només cerquen un estalvi econòmic, no resultats en salut; els diu que són ineficients, que rompen l'equitat i l'accés, i que no hi ha criteris d'utilització ni de realització. Rebutja el Consell d'Estat els copagaments. Però el que han de saber, senyors i senyores diputades, és que mentre el Partit Popular exprimeix els ciutadans amb copagaments, el Ministeri de Sanitat i el PP renuncien a estalviar 400 milions anuals en despesa farmacèutica perquè no actualitza ni aplica el sistema de preus de referència des de fa dos anys.

Què pensa fer, Sr. Conseller...?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Gràcies.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... retiraran, demanarà retirar aquests copagaments?

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Thomàs, per no fer més menció al tema del trasllat. Li donaré un exemple més: en el nou trasllat al nou Can Misses tampoc no concertarem més amb la privada, perquè vegi qui defensa allò públic i qui defensa la privada.

(*Remor de veus*)

També li donaré una altra dada: vostè és un bon agitador, li ho va dir fa més de dos anys la consellera Carme Castro, en el seu dia; jo li vull dir que a més utilitza mentides, i per tant en el ple de dia 29 d'octubre va dir: "Ara vendran nous copagaments"; feia referència als tres que vostè ha mencionat de transport sanitari, d'ortopròtesi i de (...), i el ministeri ja ha reflectit que no els aplicarà; ja ho va dir la secretària d'Estat en compareixença, i per tant vostè es va equivocar, dia 29 d'octubre, dia 12 de novembre i dia 17 de desembre, perquè el que li interessa és agitar l'opinió pública independentment del mal que faci.

Per tant, Sr. Thomàs, crec que tots sabem la seva irresponsabilitat com a portaveu de sanitat, igual que va ser un irresponsable com a conseller de Salut no sabent gestionar.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

I.11) Pregunta RGE núm. 1387/14, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE 1387/14, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, el Tribunal Superior ha confirmat judicialment el que era ja un clamor polític, que és l'arbitrarietat amb què ha actuat el seu govern apujant el sou només a les cinc persones de confiança del gabinet del president, mentre se suprimeixen drets laborals i econòmics dels funcionaris.

Sr. Vicepresident, què pensen fer a partir d'ara i quina valoració en fan, d'aquesta resolució?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la valoración que hacemos es de absoluto respeto a la justicia, como no puede ser de otra manera, y que la acataremos, evidentemente. Pero sí que tengo que decirle que no la compartimos, y en cualquier caso le diré que nuestros servicios jurídicos la están estudiando, y en función de lo que se derive de este estudio tomaremos una decisión.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, el tribunal els ha dit literalment que *“resulta un despropòsit que mientras a todos los empleados públicos se les rebaja el sueldo y se les exige sacrificio, a los empleados eventuales -els del Sr. Bauzá- se les retribuya con unos emolumentos superiores a los que los empleados eventuales del anterior gobierno recibían, cuando todavía no se padecía la crisis económica que ahora se atraviesa”*. Alguns, Sr. Vicepresident, cobren més de 6.000 euros del que cobraven abans, i li deman, Sr. Vicepresident, el meu grup li demana que no recorri aquesta sentència al Tribunal Suprem, i que reclamin immediatament als afectats que han cobrat diners de més que tornin aquests diners a les arques públiques.

L'arbitrarietat en la política de personal d'aquest govern s'ha generalitzat de forma inacceptable. Redueixen els sous dels funcionaris i els apugen a les cinc persones de confiança del Sr. Bauzá. Acomiaden centenars de funcionaris interins. El Sr. Bauzá proposa reduir el nombre de diputats i el sou de diputats en aquest parlament, però en canvi, amb un esborrany de la Llei de funció pública que estan manejant, resulta que vol aplicar als diputats que siguin funcionaris el nivell 33, quan el meu grup li ha demanat en innumerables ocasions que suspengui aquest privilegi.

Per favor, Sr. Vicepresident, deixin d'utilitzar els serveis de l'Advocacia per als interessos partidistes del PP.

Avui hem vist una altra garrotada de la justícia al seu govern, Sr. Gómez: exculpen penalment dos exalts càrrecs de l'ib-salut per una decisió sobre els sous dels metges que vostès mateixos van ratificar. Prou de perseguir el personal! Per això li deman que cessin la directora de l'Advocacia de la comunitat autònoma per respondre als interessos partidistes del Partit Popular i no als interessos generals dels ciutadans de les Illes. Actuacions com aquestes, Sr. Vicepresident, desprestigien la mateixa institució de l'Advocacia, perquè l'han posada al servei del president Bauzá: querelles de Bauzá contra UGT, la defensa de la farmàcia del Sr. Bauzá, i pujades dels sous als cinc càrrecs de confiança del Sr. Bauzá...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, le diré que, bueno, la sentencia no es firme y el cumplimiento de la misma está fuera de toda duda. Así es que no se preocupe, que la cumpliremos y la acataremos, pero le insisto, la sentencia no es firme.

En cualquier caso creo que usted me va a entender y voy a intentar ser didáctico. El presidente, cuando llegó al gobierno, ordenó que se aplicaran a su gabinete las mismas políticas de austeridad que al resto de la administración pública, y le recuerdo que el gabinete del Sr. Antich estaba compuesto por dieciséis personas con una cuantía de gasto anual de 735.352 euros.

(Remor de veus)

El Sr. Bauzá reestructura el gabinete reduciéndolo a la mitad, ocho personas, lo cual representa un gasto de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...380.289 euros, lo que supone una reducción del 51,7%. Es decir, en la legislatura el ahorro asciende a 1.420.252 euros.

(Continua la remor de veus i alguns aplaudiments)

Y vayamos ahora a los casos concretos en los que ustedes nos acusan de haber aumentado el sueldo. El puesto de secretaria de la Presidencia, con el Sr. Antich...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...estaba dotado con 53.981,92 euros; ahora, con el Sr. Bauzá, se denomina secretaria de Presidencia, mismas funciones y con una dotación económica de 50.023 euros, es decir, con 3.958 euros menos. La directora de la Oficina de Análisis y Prospectiva del Sr. Antich cobraba 53.464 euros; ahora pasa a denominarse jefa de la Oficina de Coordinación del Gabinete, mismas funciones y con una dotación económica de 52.764 euros, es decir, 700 euros menos. Y la directora general de Comunicación, que cobraba con el Sr. Antich 53.464 euros, ahora pasa a denominarse jefa de la Secretaría de Comunicación, mismas funciones y una dotación económica de 50.023 euros, es decir, 3.441 euros menos.

Y como no puede ser de otra manera, porque acataremos la sentencia, en consecuencia estos mismos puestos de trabajo ahora pasarán a cobrar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, gràcies.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...46.283 euros.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 1389/14, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acords en matèria de finançament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE 1389/14, relativa a acords en matèria de finançament, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. És evident que alguna cosa s'ha romput dins el Partit Popular a nivell estatal. D'aquell partit que presumia de disciplina i ordre, de discurs únic i unitat territorial, han passat a un Partit Popular d'indefinió i d'exigències prou diferents sobre com l'Estat ha de repartir els diners. Primer va ser la Sra. Sánchez Camacho amb la seva proposta del fet diferencial per a Catalunya; després, el Sr. González, amb la idea que Madrid era el gran castigat; ara han arribat els tres presidents populars de l'arc mediterrani, i la pròxima serà el contra lobby de cinc autonomies castellanès liderades pel Sr. Monago. És evident que defensar el Govern Rajoy cotitza a la baixa, i així els presidents autonòmics s'han llençat a una carrera per veure qui és capaç de marcar un major perfil propi.

I mentrestant, enmig d'aquest desconcert, el president Bauzá intenta nedar sense ofegar-se, a la vegada que canvia la jaqueta en funció d'on es troba. Així, critica des d'aquí el finançament, però a la vegada beneeix sense piular tots i cada un dels acords que proposa el Sr. Montoro en el Consell de Política Fiscal i Financera; o empeny el Partit Popular a defensar acords en aquest plenari que després ni tan sols no planteja a les reunions amb la resta de presidents autonòmics. Una prova d'açò ha estat que a la reunió amb els presidents murcià i valencià ni tan sols no es plantejaren els elements clau del nostre finançament, com ara el principi d'ordinalitat, el règim especial per a Balears o el dèficit en inversions estatutàries, i voldríem saber per quin motiu no ho va fer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pons, és evident que vostès no entenen res. Vostè planteja aquest tema del sistema de finançament...

(Remor de veus)

...com un problema de partits i és un problema de ciutadans, Sr. Pons, un problema de ciutadans.

(Alguns aplaudiments)

El president Bauzá, a la reunió celebrada el dia 10 de febrer amb el president de la Generalitat Valenciana i el president de la regió de Múrcia, sí que va plantejar totes les qüestions aprovades en aquest parlament, i va fer alguna cosa més: es va posar d'acord, i es varen posar d'acord, i va trobar acord amb el president de la Generalitat Valenciana i el de la regió de Múrcia per avaluar negativament el sistema de finançament de 2009, que suposa per a les Illes Balears, escoltin bé, en els cinc anys de vigència 2009-2013, suposen 1.100 milions d'euros menys per a les Illes Balears. I també es varen posar d'acord a defensar la superació de la regla de l'estatu quo; i també es varen posar d'acord a defensar el principi d'igualtat -li sona el principi d'igualtat, Sr. Pons?- a defensar el principi d'igualtat dels ciutadans de tot el territori espanyol.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Allò que el Partit Popular és un guirigall, no ho criticava, tan sols constata una realitat que trobam i veim cada dia als mitjans de comunicació.

Vostè m'ha dit quines coses, en tot cas, van reflexionar entre ells. Jo els diré quines no va plantejar el president Bauzá. El president Bauzá no va plantejar el principi d'ordinalitat, i en canvi aquí el vam acordar; el president Bauzá no va defensar emprendre accions polítiques i jurídiques que estiguessin a l'abast de garantir inversions estatutàries, i d'açò depèn el nostre finançament, i aquí ho vam acordar.

Vostè ha plantejat, i li ho vull recordar, que el mes de març, el proper mes, hi haurà nou règim especial a les Corts Generals; açò és un compromís seu, i jo li deman: el president Bauzá, assegut amb els presidents valencià i murcià, no va aprofitar aquesta ocasió, sabent que açò arribarà a Madrid, per saber si tindrà el seu suport o no? Què va ser aquesta reunió?, una foto? La idea de quedar tots contents i tornar aquí per continuar fent el doble discurs. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pons, com diuen en castellà, *usted mezcla churras con merinas* i no té cap problema. Si parlam de sistema de finançament hem de parlar de sistema de finançament. Jo ja sé que vostès...

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

... es varen inventar això que com que el sistema de finançament no ens cobreix, ens hem d'inventar això de les inversions estatutàries. Per això, destinaren les inversions estatutàries a despesa corrent, perquè el seu sistema de finançament no els cobria la despesa corrent. Per això va enviar 150 milions d'inversions estatutàries a despesa corrent. Aquesta reunió era per al sistema de finançament i és una primera passa perquè allò que vostè no vol, perquè no ho ha fet en un any, és analitzar els efectes del sistema de finançament de 2009. I com que vostè no vol analitzar els efectes perquè no li interessa, perquè continua pensant que aquest tema és un tema de partits i no és un tema de ciutadans, tenen un problema d'avaluació.

Al final, Sr. Pons, sap quin és el problema? El problema és que és impossible que vostès governin el futur, perquè estan entestats en defensar el seu passat contra tota evidència, com per exemple, en matèria de finançament autonòmic.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 1394/14, de l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a Cabrera.

Tretzena pregunta RGE núm. 1394/14, relativa a Cabrera que formula el diputat Sr. David Abril i Hervás del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, el Grup MÉS tenim dades preocupants sobre la gestió del Parc de Cabrera, una reserva ecològica incomparable a la Mediterrània occidental, de la qual hauríem d'estar orgullosos.

No vull que gestionin millor amb menys, perquè no és veritat, de fet la gestió que trobam en aquests moments en el parc respon més que a res a l'abandonament d'una banda i a una certa venjança per l'afer de les festes privades a Cabrera, al nostre parer, i ho està pagant aquest espai i la gent que hi fa feina.

M'agradaria que m'ho desmentís amb rigor o que reconegui senzillament que no ho estan fent bé.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, a mi em sap molt de greu si no li agrada, però li he de dir que gestionam millor, i entenc que a vostè no li agradi, perquè vostè era un dels responsables suposats que havien de gestionar bé i no ho varen fer.

Estam gestionant millor i amb menys doblers, i això és palpable, això és objectiu. El Centre d'Interpretació de Cabrera a vostès els costava 1.300.000 euros, a nosaltres 300.000 i segueix obert i millor que abans.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Ja sabia que em sortiria per aquí, amb resposta fàcil, però no es tracta d'això, es tracta de gestió i de rigor. Primer de tot recursos, no ens quadren d'entrada els 3,5 milions que en teoria han d'arribar del ministeri i en comparació amb l'execució d'aquesta gestió.

Quan es va transferir el parc a la comunitat hi havia 5 places de vigilants d'àrees marines, ara només n'hi ha 2 i 1 salador que no pot dur ni barca, sense comptar els patrons que se subcontractaven a Tragsa. Això no basta ni d'enfora per poder vigilar una zona protegida de més de 10.000 hectàrees, sobretot marines, que sempre estan amenaçades pels fondeigs i per la pesca furtiva.

Poc personal i castigat, perquè Cabrera va ser una presó en el passat, però que la gent en dos torns hagi de cobrir 24 hores els 365 dies de l'any, el que li he dit és el personal que hi ha, al final si divideix per 8 hores diàries, resulta que surten més de 3.600 hores. Això si no és venjança pel tema de Bosch-esponja no sabem què és.

Per altra banda la seva gestió li he dit que és *cutre*. Varen treure fora gent competent, naturalistes, personal tècnic que començaven a fer els plans de gestió de Xarxa Natura 2000. Diuen barbaritats en un contracte que han tret, com que els sebel·lins del Parc de Llevant estan amenaçats per l'AVE. El tren no arribarà, però l'AVE amb aquest contracte de gestió sí. A Cabrera no parlen ni de plans de recuperació de la fauna en perill d'extinció ni de res de res.

Això què és, mala gestió o mala intenció? Per què el patronat no ha estat encara ni tan sols informat de l'alberg que hi volen fer? Per què han duit el personal a uns barracons que no compleixen les més mínimes condicions? Aquestes fotos són d'ara, no són de fa 20 anys, ni 4, ni de quan gestionàvem tan malament. Això vol dir abandonament i mala gestió. Si no ho volen reconèixer no ho reconeguim, però si estimen tant "lo nostro", comencin per una de les coses que més val de "lo nostro": Cabrera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, no vull deixar l'oportunitat de contar-li allò que realment estam fent. Vigilància 2013, més vigilància de la que hi havia abans, fins i tot vàrem contractar 2 patrons i tenim 3 barques que ni tan sols tenien vostès. Ara tenim més vigilància que abans.

Un conveni firmat amb la Guàrdia Civil per reforçar també tota la vigilància. Vostès estan interessats amb alguns que tenen per allà que els xiulen a l'orella, dient que no tenim vigilància, ni tan sols benzina per posar a les barques. Alguns d'aquests que els xiulen a l'orella sí que en tenen per fer voltes, però per anar a vigilar no.

Vostès des de l'any 2010, que són tan garants de què no vagin els furtius allà, hi ha hagut una sola denúncia a partir de les 23 hores, a partir de les 11 del vespre. Per tant, vegem si posam les coses en el seu lloc amb dades objectives.

Gestió del camps de boies i de servei d'ajudes. Miri, hem posat en marxa una gestió del camp de boies amb un 91% de gent que ens dona un 10. És a dir, fan les estadístiques i ens donen un 10!

El transport col·lectiu. Vostès mantingueren el transport col·lectiu sense fer absolutament res. Nosaltres el que hem fet és treure-ho a concessió, en aquest moment des del Govern balear estam ingressant doblers i, a més a més, hem incrementat de 21.272 visitants l'any 2012 a 26.272 l'any 2013. Hem ampliat la potència de la central fotovoltaica, vostès tan garants de les noves energies, la tenien aturada, amb peces espenyades i no feren res. Amb una quantitat de duros que se gastaven també en alguns *saraos* dels seus allà..., d'això en podem parlar un dia, n'arribarem a parlar algun dia d'aquest tema. Ara està en marxa, hem reduït 50.000 euros de gasoil. Per tant, empram les plaques fotovoltaïques. Vostès les tenien allà per fer-se quatre fotos quan les anava bé.

Hem obert el museu del celler. Escolti, feia cinc anys que estava tancat, cinc anys! Vostès n'hi passaren quatre! Investigació, com mai, 18 equips amb 370 jornades. De cinc projectes de l'organisme de parcs autònoms en tenim dos. Externalització del centre de visitants de Ses Salines. Voluntariat, 6 programes (...) jornades. Molt més que vostès! Això ja estava així quan vostè va arribar.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 1377/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosc i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Federació hotelera de Mallorca en relació amb la Llei del turisme.

Catorzena pregunta RGE núm. 1377/14, relativa a informe de la Federació Hotelera de Mallorca, en relació amb la Llei de turisme i que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. El temps posa les coses i les persones al seu lloc. Se'n recorden quan l'oposició bramava en contra de la Llei de turisme? Se'n recorden de les perles del seu discurs apocalíptic? "Urbanisme dels anys seixanta", "destrucció del territori", "urbanisme a la carta", "es podrà construir en zones ANEI" fins i tot varen arribar a dir! El fet és que res d'això s'ha produït. Un any i set mesos més tard han quedat en evidència les seves mentides, que res tenen a veure amb la realitat, les dades parlen per si mateixes. No s'ha consumit un nou pam de sòl.

En canvi, saben que enguany hem batut el rècord de turistes internacionals? 11,1 milions de turistes ens han visitat, un 7,2% més que l'any 2012. Aquestes dades representen un rècord històric segons Frontur. Saben que han augmentat les pernoctacions extrahoteleres? Un 4%, arribant als 10,8 milions. Balears se situa com la segona destinació amb més pernoctacions en allotjaments turístics per darrera de Canàries. Nosaltres hem estat la comunitat amb major grau d'ocupació en apartaments turístics oferts, el 71,5%. El turisme va bé, va molt bé i és gràcies a les accions d'aquest Govern del Partit Popular. Qui sembla recull.

Hi ha més dades. El passat desembre la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca, presentà un estudi detallant les inversions que el sector té previst realitzar aquest hivern, juntament amb la seva valoració econòmica, així com un recompte de les inversions realitzades des de l'entrada en vigor de la Llei de turisme el juliol del 2012.

Per això, Sr. Conseller de Turisme i Esports, li volem demanar quina valoració fa de l'esmentat informe de la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la valoració no pot ser més que positiva. La veritat és que aquest informe que vostè comenta de la federació fa un resum des de la Llei de turisme de totes les inversions que s'han realitzat a nivell d'establiments hotelers i extrahotelers. I la veritat és que la primera conclusió és que és un canvi de tendència. Un canvi de tendència allà on se torna invertir en el sector turístic.

Segons l'informe, les inversions a Mallorca en el període 2012-2014 hauran estat d'aproximadament 261 milions d'euros, que es distribuïran en 339 projectes. Seguint amb l'informe. A la temporada passada es varen executar 142 projectes, dels quals un 64% són reformes totals o parcials. I aquest hivern s'estan fent 197 actuacions, de les quals un 55% són reformes integrals o parcials.

Per distribució geogràfica les zones amb més inversions, i aquesta és una dada molt important perquè fa referència a zones madures, són la Platja de Palma i Palmanova-Magaluf amb 40 projectes cadascuna, Capdepera 43, a Alcúdia en aquest cas s'hauran fet 33 actuacions.

La Federació ha destacat que l'aposta del sector hotelier per la diversificació de producte i per a la millora de la qualitat ha estat possible gràcies al canvi normatiu, que ha facilitat i simplificat els procediments i ha millorat la seguretat jurídica. Hem de recordar que més de 200 augments de categoria també s'han produït durant aquests dos anys. A més, segons dades de la conselleria, s'han regularitzat també gràcies a la Llei de turisme més de 3.000 places il·legals i més de 5.000 habitatges turístics de vacances s'han pogut donar d'alta. Això és una dada que representa el mateix nombre que les altes dels darrers 25 anys.

No disposam d'informes com els de la federació en relació a altres illes, però podem dir que a Menorca aproximadament s'han reformat 40 establiments. Han sol·licitat un increment de categoria aquests 40 establiments i a part s'han reformat íntegrament 10 establiments d'allotjament, que a més realitzen alguns d'ells ampliacions, gràcies a la Llei de turisme. Per altra banda, s'han legalitzat 166 places hoteleres.

A les illes d'Eivissa i Formentera, la patronal estima que els darrers dos anys s'han invertit més de 100 milions d'euros i més de 35 establiments han augmentat la seva categoria. De fet, hem de recordar que l'any 2000 només hi havia un establiment turístic de 5 estrelles a l'illa d'Eivissa. I avui l'any 2014 hi ha sis establiments, amb més de 1.090 habitacions.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.15) Pregunta RGE núm. 1382/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió relativa a la reforma de l'administració.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta RGE núm. 1382/14, relativa a reunió relativa a la reforma de l'administració que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Las administraciones públicas están destinadas a la realización de los intereses públicos de la ciudadanía. Así cada vez más los ciudadanos pedimos una administración eficaz, ágil, con calidad de servicio y menor carga burocrática, que redunde en un mejor servicio público y una mejor gestión de los escasos recursos públicos.

Pero el gobierno socialista no actuó en mejorar la administración, sí en sobredimensionarla y elevar el gasto público, agravada en esta comunidad por la disparidad de socios y sus continuas disputas, llevando una falta de planificación y coordinación, dispersando esfuerzos y desaprovechando recursos públicos con una gravosa sobredimensión, agrandando administraciones sin tener incluso competencias, como el caso de crear una Conselleria de Turismo en el Consell de Mallorca, sin tener todas las competencias o duplicando competencias.

En cambio este gobierno, al igual que el gobierno central actual, con el fin de tener una administración eficaz y dimensionada a las necesidades, puso en marcha una importante reestructuración de la administración, adoptando medidas de austeridad, simplificación y modernización. Así, en los dos primeros años de legislatura, estas medidas han supuesto nada más y nada menos que un ahorro de 228 millones de euros.

Recordemos que la primera medida de este gobierno fue la racionalización de altos cargos, con un ahorro de 4,1 millones de euros en nóminas de altos cargos, respecto al mismo periodo de la legislatura anterior. Pero esta reestructuración ha supuesto también medidas ¿cómo no?, de simplificación y modernización. Recordemos el reciente Decreto 6/2013, de simplificación documental, con procedimientos más simples y ágiles, la creación de la carpeta documental ciudadana y la nueva reciente sede electrónica, para facilitar el acceso de la ciudadanía a la administración electrónica. Pero también es importante la coordinación y la colaboración entre administraciones. De ahí las continuas jornadas y reuniones de esta conselleria con las otras instituciones públicas.

Por ello, Sra. Consellera de Administraciones Públicas, le formulo la siguiente pregunta, ¿nos puede explicar la reunión a la que asistió el pasado 10 de febrero en Madrid sobre la reforma de las administraciones públicas en Europa?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com comentava vostè, el passat dilluns dia 10 de febrer, es va organitzar una jornada sobre la reforma de les administracions públiques a Europa per part del Govern de l'Estat que va ser coordinada per la Vicepresidenta del Govern i responsable de la reforma de l'administració pública a nivell nacional. Hi vàrem ser convocats tots els consellers responsables en la matèria de reforma de l'administració pública a les diferents comunitats autònomes, i aquesta jornada es va organitzar per veure com evoluciona aquesta reforma de l'administració en els diferents països d'Europa.

Varen intervenir ministres europeus responsables d'aquesta matèria, de França, Regne Unit, Itàlia, Portugal i Polònia. I les conclusions d'aquesta jornada varen ser que a Europa, pel que fa a l'administració, tots anam en la mateixa direcció: més digitalització de l'administració, més telematització, més transparència i compartir més recursos perquè l'administració sigui cada vegada més eficient i puguem estalviar costos.

En aquest sentit, a nivell nacional saben que es va constituir la Comissió per a la reforma de l'administració pública, el Govern nacional té un programa de reforma d'administració, per tenir una administració més austera i eficient, és a dir, amb objectius com són racionalitzar tot el sector públic, administratiu, empresarial i fundacional; reduir estructures i organismes; contribuir a la reducció del dèficit públic mitjançant la reducció de costos i control de la despesa; millorar l'eficàcia i l'eficiència en el funcionament; augmentar la transparència en la gestió i la proximitat al ciutadà; i evitar també duplicitats entre administracions, millorant d'aquesta manera la gestió dels serveis públics.

Per part de les Illes Balears també anam cap aquesta línia, com comentava en relació amb la reforma de l'administració. Hem presentat a finals de l'any passat, el balanç de les reformes que s'han fet durant aquests dos anys, de 2011 i 2013, amb aquest resum de 228 milions d'euros en matèria d'estructura i resum d'estalvi de nòmines i, per altra banda, ara estam fent feina amb els diferents consells, ajuntaments a nivell estatal per mirar de continuar reduint, simplificant allò que és la gestió i d'aquesta manera poder eliminar duplicitats i simplificar la nostra feina.

La conclusió més important és que la reforma de les administracions és un camí que hem iniciat i que ja no s'ha d'acabar mai, hem de seguir en aquesta línia d'austeritat, que no és un fet puntual i no se pot aturar i d'aquesta manera serem més austers, però també serem més precisos a l'hora de millorar la qualitat del servei que prestam a tots els nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguna aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 1383/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació professional dual.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta RGE núm. 1383/14, relativa a formació professional dual, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Que els joves són un dels col·lectius que més està patint els efectes de la crisi és un diagnòstic en el qual tots hi estam d'acord. El que passa és que hi ha un abisme entre donar l'esquena al problema o afrontar-lo per gran que sigui.

El Govern de Mariano Rajoy va posar en marxa fa un any l'Estratègia d'emprenedoria i ocupació jove, amb més de 3.500 milions d'euros d'aportació, a través d'un fons europeu que va impulsar i defensar el Govern del Partit Popular. I més de 100 mesures de diferent naturalesa per afrontar la complexitat de l'atur juvenil. Les darreres dades a nivell nacional amb més de 40.000 joves menys a l'atur el mes de gener o una reducció d'un 6% a les Illes Balears en menors de 26 anys, demostren que les mesures comencen a donar el seu fruit.

Una de les grans apostes del Partit Popular ha estat la formació professional dual. I dins aquesta formació la firma d'un memoràndum a Alemanya en matèria de formació professional i mobilitat, per impulsar de manera conjunta l'intercanvi de cooperació en matèria de polítiques d'ocupació en un país com Alemanya que té un 8% d'atur juvenil. La col·laboració es sustenta en l'intercanvi d'informació, l'establiment de vincles estables de col·laboració i el manteniment d'una posició comú sobre iniciatives comunitàries per reduir la desocupació juvenil.

Les Balears es troben dins el programa de *Job of my life*, que consider en un curs d'alemany de 400 hores a les Balears, un salari d'uns 500-600 euros durant els tres mesos de pràctica a Alemanya, l'allotjament va a càrrec de l'empresa i un ajut de 300 euros pel viatge. A més, si l'empresa i l'estudiant acorden iniciar la formació dual, firmen un contracte de tres anys de durada.

I ara amb els primers resultats a la mà, li demanam, Sra. Consellera, com valora aquest programa, un programa innovador, que també hauria d'agradar a aquells que ens deien que jugàvem a la *Champions League*, mentre un de cada dos joves anava a l'atur, una formació que ha estat clau dins l'impuls que vol donar el Partit Popular a un sistema educatiu que no funciona i que alguns encara defensen a ultrança.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Com no pot ser d'altra manera el Govern valora molt positivament tant la formació professional dual com aquesta col·laboració internacional per als nostres estudiants als quals els serveix per formar-se i per conèixer móns laborals diferents.

Com saben la formació professional dual combina un model de formació professional en què es combina la formació dins el centre educatiu i dins l'empresa i després tot açò es combina amb una activitat laboral retribuïda.

Els grans objectius d'aquest sistema és vincular precisament la formació dels alumnes dins el centre educatiu al que és la realitat del mercat laboral, vincular-ho de tal manera que sigui un inici de les qualificacions de tots aquests alumnes i a la vegada serveixi per fer inserció laboral.

En aquest cas en concret que vostè em demana la col·laboració del SOIB de Balears amb el Servei d'Ocupació alemany ha estat molt bona, tenim 56 joves de les Illes Balears que podran realitzar formació professional dual a Alemanya, aquests candidats rebran una beca de quatre mesos per després complementar la seva formació amb una feina i residència durant tres anys a Alemanya. S'ha fet una preselecció sobre 97 persones entrevistades, de les quals se n'han seleccionat 44 que aniran a la regió d'Edenkoben i 12 que aniran a la regió de Rostock.

Els alumnes faran feina dins empreses del sector de l'hostaleria -restaurants, hotels, bars- i evidentment açò servirà ja no tan sols per a la formació i qualificació professional, sinó per a la competència lingüística tindrà moltes vies positives i moltes vies de qualificació per a tots aquests estudiants.

Tot açò ho valoram molt positivament i confiam continuar fent feina en açò. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.17) Pregunta RGE núm. 1385/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió en relació amb el finançament autonòmic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta RGE núm. 1385/14, relativa a reunió en relació amb el finançament autonòmic, que formula la Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el debat nacional sobre la necessitat de reformar l'actual model de finançament autonòmic és un debat que hem liderat des del principi des de les Illes Balears i que ha liderat directament el nostre president, el president Bauzá.

Va ser el primer a plantejar-lo a la Conferència Nacional de Presidents, hem aprovat en aquest parlament a iniciativa d'aquest grup parlamentari una proposició no de llei amb els eixos bàsics del que reclamam i la setmana passada es va celebrar una reunió al més alt nivell de tres comunitats autònomes: Balears, València i Múrcia, per fer feina conjuntament per col·laborar amb el Govern d'Espanya.

El que per a uns és una fotografia, a vegades és una fotografia, a vegades per què si no es fa la fotografia, la realitat és que sempre és un no, però crec que per molt que els pesi mai no hi havia hagut tanta contundència.

Volem una reforma d'un model que es va pactar entre l'Estat i una comunitat autònoma, la comunitat autònoma catalana, que va deixar fora a la resta de comunitats autònomes i que a més és un model opac interpretable.

Estam per davall de la mitjana nacional i continuam a la cua del finançament, Balears, Madrid, Múrcia i València són les quatre comunitats autònomes pitjor finançades. Cada ciutadà de Balears aporta 722 euros i, en canvi, un ciutadà d'Extremadura rep 979 euros. Solidaritat sí, però primer igualtat de serveis públics essencials, igualtat de les persones i després podem parlar de solidaritat.

Nosaltres hem complert amb el dèficit, hem fet un gran esforç i per tant, el nostre problema avui no és de dèficit, sinó de finançament. Podem entendre que uns continuïn ancorats a defensar un model indefensable, però crec que la feina que fa aquest govern és precisament defensar "lo nostro".

Per això, Sr. Conseller, volem que ens faci una valoració de la reunió que es va celebrar el passat 10 de febrer. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Mir i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Cabrer, la sessió mantinguda el passat dia 10 de febrer entre el president del Govern de les Illes Balears amb el president de la Generalitat Valenciana i de la regió de Múrcia suposa unir esforços, suposa sumar complicitats en el procés de modificar el sistema de finançament per tal que compleixi el seu objectiu essencial. I l'objectiu essencial del sistema de finançament és la igualtat entre els ciutadans espanyols, la igualtat en l'accés a la salut, a l'educació i als serveis socials.

El president Bauzá i el Govern han deixat ben clar des de l'inici la necessitat de modificació d'un sistema que perjudica greument les Illes Balears i hem manifestat també la intenció del Govern de ser actius en aquest procés de modificació del sistema i hem començat a ser actius amb una reunió amb la comunitat valenciana i amb la regió de Múrcia, no?, una reunió que suposa una primera passa per avaluar els efectes negatius del sistema de finançament de 2009 i que estendrem a altres comunitats perquè la intenció és acordar amb la resta de comunitats autònomes un millor sistema de finançament per al futur; un sistema de finançament, el de 2009, que no ha permès avançar en l'autonomia fiscal, el grau d'autonomia fiscal que tenien les Illes Balears l'any 2007 era del 30% i l'autonomia fiscal que tenim avui al 2014 és del 19%, hem perdut autonomia fiscal amb aquest sistema de finançament; un sistema de finançament que fa que enguany les Illes Balears assoleixin la tretzena posició amb els recursos que vénen del sistema de finançament; un sistema de finançament també que perpetua l'estatu quo o l'estatus quo perquè un és en nominatiu i l'altre és en ablatiu, d'acord?, que perpetua l'estatu quo en la desigualtat en l'accés als serveis públics essencials, i un sistema de finançament que no cobria el principi d'ordinalitat, més bé aconseguia tot el contrari, o sigui, era una ordinalitat inversa, ens n'anàvem a la cua.

El Govern està fent la seva feina, la fa amb humilitat, sense mirar d'engrescar ningú, sense mirar d'enfadar-se amb ningú, però la fa amb fermesa perquè el que aquí és en joc és que el principi d'igualtat sigui efectiu a tot el territori espanyol i amb aquest esforç el Govern no defallirà.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 1393/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a pujada de sou al Gabinet del president.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta RGE núm. 1393/14, relativa a pujada del sou al gabinet del president, que formula el Sr. Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Mentre el Sr. Bauzá es presentava com a líder de l'austeritat i les retallades el juliol de 2011 pujava els sous del gabinet del president; mentre hi havia gent que era acomiadada tant a les empreses públiques com privades, mentre el sou dels treballadors baixa, mentre s'han retallat els sous dels mestres i professors, mentre s'han acomiadat més de 1.000 professors a l'educació i més de 1.000 professionals a la sanitat, mentre tot això passava, la seva decisió era un greuge i un insult a la resta de treballadors públics i també de la privada que veuen com la seva capacitat adquisitiva no ha deixat de baixar en aquests darrers anys, els més afortunats, perquè d'altres simplement se n'anaven al carrer.

Un recurs d'UGT, a qui hem de felicitar, ha provocat una sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que anul·la, digui el que digui el Sr. Gómez que avui ha intentat defensar-ho, anul·la aquestes pujades perquè són un despropòsit i una discriminació arbitrària, en paraules del Tribunal Superior de Justícia.

Ara el Sr. Gómez no només ha defensat aquestes pujades, sinó que anuncia que es plantegen un recurs al Tribunal Suprem.

Sr. President, creu que és correcte gastar els doblers de tots els ciutadans i ciutadanes per continuar defensant els privilegis dels seus fidels al gabinet?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia i moltes gràcies, Sr. Barceló, miri, tal com ha comentat el Govern i ho ha comentat el vicepresident, aquest govern el que farà és estudiar totes les possibilitats en funció del que dictamini l'Advocacia de la comunitat, simplement això. No serà aquest president, ni serà aquest vicepresident ni serà cap membre del Govern el que prengui aquesta decisió de si recórrer o no, ho farem en funció del que dictamini l'Advocacia de la comunitat, tal i com fet..., com hem fet, perdó, en totes les altres ocasions.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Vostè va prendre la decisió d'aquesta pujada, vostè pot prendre la decisió de fer cas a la sentència del Tribunal Superior de Justícia.

Sr. Bauzá, el que han de fer és tornar els doblers com els demana la sentència i desistir d'aquest recurs per no gastar doblers de tots els ciutadans i ciutadanes i també estaria bé reconèixer que s'han equivocat, rectificar, Sr. Bauzá, i demanar perdó.

Ja sabem quina és la seva interpretació d'aquest defensar "lo nostro", no és defensar els ciutadans i les ciutadanes, no és defensar la prosperitat compartida, no, no, és defensar el seus fidels, és defensar "lo" seu, defensar sobretot el seu negoci, Sr. Bauzá, que és del que més s'ha preocupat durant tota aquesta legislatura.

Els altres?, els altres que s'aguantin, els altres que mengin morena, els desnonats, els estudiants, els petits empresaris, els mestres, els botiguers, els autònoms, els estudiants, les dones, tots aquests no entren a la defensa del que vostès consideren com "lo nostro". Trist, Sr. Bauzá, perquè això no és el que els ciutadans i les ciutadanes reclamen.

Sr. Bauzá, rectifiqui i per una vegada faci les coses ben fetes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, tal com li hem dit nosaltres respectam les decisions de la justícia i farem el que s'estimi oportú per part de l'Advocacia de la comunitat, però no puc més que estar desconcertat amb les seves manifestacions i li ho explicaré, perquè quan vaig arribar al Govern la primera, no la segona, la primera instrucció va ser que es reestructuràs el meu gabinet de manera que fos el més auster possible, el més reduït possible i que gastàs... costàs el menys possible als ciutadans, simplement perquè volia canviar les coses i perquè era necessari i es podia fer, fer feina amb menys persones al gabinet.

Miri, li diré que si aquesta no hagués estat la meva decisió vostè ho criticaria ben igual, però el curiós és que hem fet una reestructuració que fa que hi hagi set persones menys al meu gabinet, que ens consti a tots cada any 355.000 euros menys i que en la legislatura en estalviem tots 1,5 milió d'euros menys i a vostè això no li va bé, no li agrada, encara així ho critica.

Miri, no diré que no hi hagi pogut haver alguna errada administrativa al procediment, no ho diré, però el que sí li puc assegurar és que en cap moment no hi havia intenció de pujar un sou cèntim d'euro i el que li puc assegurar és que no s'ha pujat un sol cèntim d'euro i li ho demostraré amb les taules que així ho demostren, agafi les taules de l'estructura del gabinet del Sr. Antich ...

(Remor de veus)

.... agafi-ho, i agafi les meves, vostè ho sap...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...ho sap i ho nega, però jo li ho puc explicar, ho explicaré aquí fora, a un despatx o on sigui, o serà més fàcil, li ho explicaré simplement un professor de matemàtiques, simplement, Sr. Barceló, és qüestió de sumar i restar, i aquest gabinet costa a tots els ciutadans de les Illes Balears 1,5 milions d'euros menys, però també li dic, li dic una cosa: aquest govern farà el que dictaminin l'Advocacia de la comunitat, si l'Advocacia diu que s'ha de recórrer, es recórrerà, i si l'Advocacia de la comunitat diu que no s'ha de recórrer no es recórrerà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 1391/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral (II).

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovena pregunta RGE núm. 1391/14, relativa a reforma laboral, que formula la Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, avui li torn a demanar una vegada més sobre el primer problema que tenim a les Illes Balears: els aturats, la precarietat laboral i el drama social que acompanya cadascun d'aquests casos.

Ara ja fa dos anys que es va aprovar la reforma laboral i els seus efectes són dramàtics a les Illes Balears, més precarietat, més pobresa i més incertesa. Segons vostès la reforma laboral havia de propiciar que els ERO que es farien serien els ERO per mantenir els llocs de treball, bé idò, Sr. President, els que han augmentat són els ERO d'extinció, els que fa Coca-Cola que han augmentat el 15% i que suposen el treballador al carrer.

Per això li deman, Sr. President, creu que les condicions laborals dels treballadors i treballadores de les Illes Balears han millorat amb la reforma laboral? Moltes gràcies.

LA SR. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol, m'ha de permetre que li faci una resposta típica inicialment, *me alegra mucho que me haga usted esta pregunta* i m'alegra molt perquè tindrà una oportunitat més d'explicar precisament com evolucionen les xifres d'atur en aquestes illes.

Precisament, Sr. Armengol, li diré que Balears és l'única comunitat autònoma que du quinze mesos consecutius baixant les xifres d'atur i que du nou mesos consecutius i som l'única comunitat que genera ocupació neta. Crec que són dades no interpretables a les quals fins i tot, fins i tot vostè, les podria reconèixer, no ho farà mai, tampoc no ho esperam.

Per tant, Sra. Armengol, sabem que queda molt per fer, no en tenim cap dubte, però també sabem que s'ha fet molt i hem de donar les gràcies, no a aquest govern, sinó als ciutadans de les Illes Balears per tot el seu esforç.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. No hi ha més cec que el que no hi vol veure, 90.000 aturats i vostè diu que la cosa va bé, en fi...

A la fi avui s'han llevat la careta, el Sr. Conseller d'Economia ha reconegut que efectivament la reforma laboral va ser per canviar l'economia i el país, i això és cert, és així. La reforma laboral és una norma superideològica i terriblement injusta, Sr. President, una reforma laboral que canvia les condicions d'aquest país, sí, és així, obliga als treballadors a acceptar qualsevol condició laboral fins i tot sense poder arribar a finals de mes, la precarietat augmenta, l'explotació laboral és diària, la incertesa és terrible, estan expulsant els joves d'aquestes illes, que se'n vagin fora si volen trobar una feina amb certa dignitat, temporades turístiques fantàstiques i contractes indignes per als treballadors i si això és cruel, Sr. Bauzá, el que vostè ha fet en aquesta terra és doblement cruel, la seva inacció.

Vostè és competent en polítiques actives d'ocupació, vostè s'hauria d'ocupar de formar els aturats perquè demà puguin tenir una feina i, què ha fet vostè?, senzillament res, Sr. President, ha disminuït el pressupost del SOIB de 92 a 37 milions d'euros i el que és més greu, des del minut 1 d'aquesta legislatura li he demanat un pacte social contra l'atur i per a l'ocupació en aquesta comunitat autònoma, dur gairebé tres anys de president de govern i encara ha estat incapaç d'aprovar un pla d'ocupació, ni tan sols ens telefonen des del mes de desembre per parlar d'això.

Sr. President, els fets són totalment irrefutables, vostè en campanya electoral va mentir als aturats, els va dir que serien la seva prioritat i no ho han estat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, vostè va estudiar Farmàcia igual que jo, vostè sap que no existeixen els tractaments miraculosos, per tant, el que no pot fer és dir a la gent que amb una reforma laboral s'arreglarà tot d'un dia per l'altre perquè no és cert...

(Remor de veus)

... perquè no és cert i precisament perquè necessita temps i perquè els miracles no existeixen, però miri, Sra. Armengol, precisament perquè els miracles no existeixen sí que passen coses que vostè obvia, com per exemple que quan vostès varen entrar a governar hi havia 28.245 persones a l'atur i que quan vostès varen deixar el Govern varen deixar 75.772 persones a l'atur, és a dir, 47.527 persones més a l'atur.

Això demostra que no existeixen els miracles, sinó tot el contrari, gestió apocalíptica, la que va fer el govern del pacte d'esquerres, del pacte de progrés i precisament com a conseqüència d'aquesta gestió apocalíptica destructiva aquest govern ha hagut de demanar l'ajuda i l'esforç de tots els ciutadans de les Illes Balears per remuntar una situació realment terrible i avui poden dir -i n'estam orgullosos, no aquest govern, sinó tots els ciutadans de les Illes Balears- que som el referent de tot el nostre país, d'Espanya, en recuperació de llocs de feina, per molt que vostè mogui el capet. Sra. Armengol, almenys miri les estadístiques, miri les xifres.

Per tant, li ho tornaré repetir, hauria com a mínim, com a ciutadana, d'estar orgullosa de l'esforç que han fet els ciutadans, no negui la major i per favor -per favor- en aquest cas només li deman una cosa: doni suport a polítiques de feina, no ens doni lliçons perquè quan vostès varen governar varen suspendre totes les assignatures.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 1296/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prospeccions petrolíferes.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1296/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prospeccions petrolíferes.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Joan Boned, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller de Medi Ambient, desafortunadament avui hem de continuar parlant del greu problema que representen aquestes prospeccions petrolíferes, un greu problema que tenim picant a la porta de casa nostra. Vull recordar que en el mes de novembre de 2012 vostè i jo ja vàrem tenir un debat en aquest mateix parlament sobre aquesta qüestió, una interpel·lació també com aquesta i la veritat és que en aquest any i tres mesos després d'aquella interpel·lació la realitat ens diu que el problema continua sent exactament el mateix, no ha millorat en absolut. El que sí ha canviat és la pressió i la preocupació i l'alarma social davant d'aquest problema que tenim, com dic, a la porta, uns projectes de prospecció que, si ningú no ho impedeix de manera immediata, aviat iniciaran les seves feines en el golf de València i a les aigües entre les illes d'Eivissa i el litoral de la península.

I començaran amb una primera fase que consisteix amb la fase de sondejos sísmics, uns sondejos sísmics que a pesar de les manifestacions del ministre d'Indústria i Turisme, Sr. Soria, que s'ha atrevit a dir que aquests sondejos sísmics no tenen importància ja que no suposen ni una sola punxada per veure si hi ha petroli o gas, que ha demostrat amb això diverses coses: primer, un menyspreu absolut a la preocupació dels ciutadans d'aquestes illes, a la preocupació de totes les institucions d'aquestes illes, i, en segon lloc, un grau d'ignorància important del que suposen aquests sondejos, un grau d'ignorància que només és justificable si es fa cas únicament i exclusiva d'un estudi, i és l'estudi que presenta l'empresa que vol fer aquests treballs. Es minimitzen els resultats i les conseqüències d'aquests estudis.

Els efectes de més de mig milió de canonades sísmiques a les nostres aigües són molt, molt negatius, i, tot això, aquest estudi de l'empresa no ho recull, és un estudi d'una empresa que no fa cap referència als ecosistemes bentònics que es veuran afectats pels treballs d'aquests sondejos, que presenta uns llistats d'espècies i àrees marines protegides afectades que són incomplets, que no s'avalua l'impacte sobre una activitat econòmica important que és la pesca, i on se suposa que l'impacte de la contaminació acústica arribarà, com a mínim -si bé no es diu així en aquest estudi- a 30 quilòmetres de distància. L'efecte de la contaminació acústica, sumat a diversos projectes que estan en marxa com el de Cairn Energy, més els que tenim en portes també de la companyia Spectrum, suposaria afectació a un total de 30 milions d'hectàrees a la mar a l'entorn de les Illes Balears.

Hi ha aquestes conseqüències i n'hi ha moltes més, d'aquest resultat. Darrerament també hi ha hagut entitats com la Petita i Mitjana Empresa d'Eivissa i Formentera que ha posat també problemes damunt la taula dels quals no s'havia parlat fins ara, i és el possible risc de moviments sísmics, i un altre d'important, sobretot per a algunes de les Illes, sense anar més lluny en aquest cas Eivissa i Formentera, i és la contaminació, la possible contaminació amb unes hipotètiques prospeccions de l'aigua a l'entorn de les nostres illes. I per què és important?, perquè són illes que depenen d'una forma important de l'aigua dessalada, cosa que es posaria en perill si aquesta contaminació existís.

Però he de dir una cosa, Sr. Conseller. Darrerament estic bastant preocupat, i ho estic pel fet que conforme el grau d'oposició social a les prospeccions petrolíferes va creixent tenc la sensació que el posicionament del Partit Popular en aquest conflicte també va incrementant la seva necessitat de protagonisme, i li posaré exemples molt clars. El passat dimarts en aquest mateix parlament es va parlar de prospeccions, i les intervencions de diferents membres del Govern del qual vostè forma part, sense anar més lluny el president, ara absent; el vicepresident, també absent; el conseller d'Economia i Competitivitat, que sí és aquí, i el conseller de Turisme, també absent, tots, tots, feren referència a un únic argument quan parlaven de prospeccions, i és la responsabilitat única i directa del govern socialista que les va autoritzar.

A més d'això també estam assistint darrerament al que podríem veure com una campanya d'imatges, i dic imatges en plural perquè són moltes: fotos en premsa de reunions a diferents indrets, a Brussel·les, a París, a molts de llocs; entrevistes on es manifesta, sí, un rebuig, però tenc la sensació que allà on realment s'ha d'estrenyer, allò on s'ha de pitjar, allà on s'ha de fer força, allà on s'ha de reclamar, allà on s'ha d'exigir, que és a Madrid, al govern del Sr. Rajoy, no hi va suficientment aquest govern.

Jo crec que ningú no dubta que tots hem manifestat reiteradament la nostra oposició a aqueixes prospeccions, però el que no tenc molt clar, tampoc, i he vist les darreres manifestacions, repetesc, de membres del Govern i, per repercussió, de diputats del seu grup, és quin rendiment pensa treure el Partit Popular d'aqueixa situació. I li diré per què: perquè davant aqueixa suposada unitat que fins ara hem demostrat, la setmana passada es va llegir en aquest parlament una declaració institucional sobre aquest tema, però es va llegir una declaració institucional *light*. Per què?, perquè no es va acceptar que es fes referència a qüestions més contundents de rebuig a aqueixes prospeccions. Es va acceptar que s'exigís del Govern d'Espanya la immediata paralització, però no es va acceptar que es fes referència al fet que es denegàs directament l'autorització de tots aquests projectes i que es denegàs per via de l'emissió d'una declaració d'impacte ambiental negativa dels estudis presentats; això no es va acceptar. No sé quin motiu hi deu haver perquè això fos així, Sr. Conseller, però és una realitat.

I li diré que estic cansat que cada vegada que es parla d'això des del Partit Popular i des del Govern tan sols es tenguí com a opció el recordatori del decret famós del govern del Sr. Zapatero. Jo també li podria recordar declaracions d'importants membres del Partit Popular, que en el seu moment juraven i perjuren que quan governassin aturarien aqueixes prospeccions, i que avui es mostren encantats que això hi sigui, i de fet estan desitjant que siguin una realitat i que es pogués trobar petroli. També li podria recordar situacions contradictòries, a pesar de la postura de les institucions autonòmiques, insulars i locals, però llavors hi ha diputats del Partit Popular que voten en contra de la paralització d'aqueixes prospeccions.

Senyor diputat, és cert..., i Sr. Conseller, és cert que l'autorització de 2010 és d'un govern del Partit Socialista, però no és menys cert que aquest ho deixa tot pendent d'una declaració d'impacte favorable, Sr. Company, i això, Sr. Company, senyores i senyors diputats, no és responsabilitat d'un govern anterior, no és responsabilitat dels grups de l'oposició, és responsabilitat del Govern d'Espanya actual. En les seves mans està l'oportunitat d'aturar aqueixes prospeccions. I és així, per molta vergonya que li sembli a algun diputat irresponsable, que demostra l'interès partidista de jugar amb tot això.

I jo hi ha coses que no acab d'entendre. No acab d'entendre com recentment el president del Govern, el president del Consell d'Eivissa també hi era..., em pregunt què els feia tanta gràcia quan es feien fotos amb el ministre Soria a la convenció de Valladolid de fa un parell de setmanes; si no és perquè el ministre Soria els va assegurar que s'aturarien les prospeccions, no entenc les fotos amb aquella rialla d'orella a orella, no ho entenc, a no ser que es mostri una cara davant i una altra cara darrere.

I jo crec, Sr. Company, que ha arribat el moment que es facin coses que estan compromeses en aquest parlament, coses que poden tenir un resultat efectiu, coses que no són fotos segons a on, sinó realitats. Per tres vegades aquest parlament va aprovar el rebuig a aqueixes prospeccions; també per tres vegades aquest parlament ha aprovat que s'han d'emprendre accions, polítiques i judicials. Sr. Conseller, no creu que tres anys després de la primera aprovació d'aquest fet és hora que decideixi fer alguna cosa més que intentar que Brussel·les aturi una cosa que no és responsabilitat de Brussel·les aturar? No creu que ja és hora que s'emprenguin aqueixes accions judicials? No creu que, ja que ha anat a Brussel·les, seria bo fer el que li ha demanat el comissari europeu? No creu que seria bo denunciar formalment i per escrit la irregular tramitació d'aquests expedients? Se'ls ha demanat; no ho han fet, no ho volen fer, em pareix; ja veurem a veure si es decideixen. Crec que és hora que sigui responsable i conseqüent. I li ho repetesc: uns varen fer una cosa, un govern va autoritzar per via d'un reial decret, però un altre té en les seves mans impedir que això es faci. Veurem si al final no hem d'acabar essent tan responsables uns com els altres; a dia d'avui la pilota és al seu terrat, veurem si efectivament la juguen com toca.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Govern té la paraula el conseller Sr. Gabriel Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President en funcions..., o actuant de president, no?

Sr. Boned, faré una intervenció, diguem-li, un poquet el que hem vengut fent fins ara des de la darrera vegada que en parlarem, i crec que és important explicar-ho, encara que sigui breument, en tot el que fa referència a aquestes prospeccions petrolieres que s'intenten dur a terme envoltant les nostres illes; i també les actuacions que s'han duit a terme en altra època, lògicament, perquè crec que hem de tenir tot damunt la taula, i les que estam desenvolupant nosaltres des d'aquest govern, del qual jo, efectivament, com ha dit vostè, form part com a conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori.

I estructuraré la meva intervenció en tres parts. En primer lloc resumiré en què consisteixen aquestes prospeccions i els seus riscos; en segon lloc, les eines legals amb què compta la nostra comunitat autònoma per actuar; i, en tercer i darrer lloc, les accions que com li he dit venim desenvolupant amb la finalitat de frenar-les definitivament.

Respecte del que suposen els riscos inherents a aquestes prospeccions he de dir, també de manera esquemàtica, que es tracta fins a dia d'avui de tres projectes situats a tres zones marítimes que envolten per complet les Illes Balears: el Golf de València, més devora Eivissa; el Golf de Lleó, més devora Menorca; i el Mediterrani nord-occidental. Les superfícies que ocuparien aquests estudis van des dels voltants de 4.296 quilòmetres quadrats en el cas del Golf de València, els 37.000 quilòmetres quadrats en el Golf de Lleó, i els 99.000 quilòmetres quadrats del Mediterrani nord-occidental, el que significa una superfície total, com bé ha comentat també vostè, que supera en més de quaranta vegades la superfície, per exemple, de l'illa de Mallorca.

Les autoritzacions per a l'inici d'aquestes prospeccions - també ho ha recordat vostè- estan concedides pel Ministeri d'Indústria essent president del Govern el Sr. Rodríguez Zapatero. Els sondejos inicials consisteixen en l'emissió d'ones sonores mitjançant *air-guns* de gran abast que farien malbé aquestes grans àrees del Mediterrani amb impactes cada 10 segons amb una potència de 260 decibels, molt per damunt dels 180 decibels als quals es troba el llindar del dolor per a infinitat d'éssers vius. Hem de tenir en compte que ones amb valor de 200 decibels causen ja danys irreversibles a cetacis, tortugues marines, etc.

En el cas que es detectassin bosses de petroli d'interès comercial, la seva explotació suposaria riscos que consideram absolutament inacceptables per a les nostres illes, i així ho hem dit des d'un primer moment; també per al turisme que ens visita, principal font dels nostres recursos; per als nostres bancs pesquers i per al Mediterrani en general al tractar-se d'una mar tancada que no pot assumir cap risc de marea negra. I aquesta és la nostra posició, clara i sense cap tipus de dubtes.

Respecte a les eines legals amb què compta el Govern de les Illes Balears per prohibir aquests estudis també vull ser molt clar. En primer lloc, he d'explicar que la decisió d'aquest tipus d'autorització correspon íntegrament al Govern central, encara que en la tramitació ambiental hem de ser consultats com a administració interessada; d'aquest fet se'n va oblidar també el govern anterior del Sr. Rodríguez Zapatero, i ni tan sols no va consultar la Comissió Balear de Medi Ambient; això després es va corregir; dic en la fase prèvia d'autorització d'aquestes prospeccions. En segon lloc hem de reconèixer que les autoritzacions per a l'inici d'aqueixes prospeccions, efectivament, estan concedides pel Ministeri d'Indústria i, torn repetit, essent president el Sr. Rodríguez Zapatero.

En tercer lloc, que l'eina legal més clara amb què comptam és la nostra participació en la tramitació ambiental d'aquestes prospeccions, i des de la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears hem emès tant els informes de fase prèvia com els informes en fase d'avaluació d'impacte ambiental per als projectes del Golf de València en el Ple de la comissió de dia 4 de juny del 2013 i en el de 30 de gener del 2014; per als del Golf de Lleó, en el Ple de la comissió de dia 18 de novembre del 2011 i també del 3 d'abril del 2013; i en el cas del Mediterrani nord-occidental, de moment, exclusivament en fase prèvia, en el Ple de la comissió de 30 de gener del 2014, donat que és aquesta la fase en la qual es troba aquest projecte. Tot això és documentació pública i es pot veure perfectament què es diu dins cada una d'aquestes declaracions que fa la Comissió Balear de Medi Ambient. També hem de dir que als cinc informes es troba el més absolut rebuig a qualsevol tipus de prospecció d'aquest estil, el que es justifica amb solvència tècnica suficient analitzant els riscos inherents als qual ja m'he referit fa un moment.

Respecte a les accions que venim desenvolupant des del Govern a l'àmbit polític també he de dir el següent: ja en vàrem parlar l'altra vegada, que vàrem començar enviant tota una sèrie de cartes al ministre Soria i també al ministre Arias Cañete en què manifestàvem la nostra postura. Ells ens contestaren, el ministre Soria dient que no podia aturar així sense més prospeccions d'aquest tipus perquè, diu ell a la seva carta, podria fins i tot incórrer en prevaricació, i el ministre Arias Cañete el que ens deia és que es faria un control rigorós de tota la normativa mediambiental que hi ha en relació amb aquestes prospeccions.

Hem de dir, per tant, que el que hem fet nosaltres és prendre posició clara, ràpida i determinant en el Ple de la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears en el sentit de rebuig absolut. Hem sol·licitat al Govern central una avaluació ambiental estratègica i no una avaluació que entenem fraccionada i contrària al dret ambiental per divisió de projectes, sense un planejament previ i correctament avaluat. El passat dilluns 11 de febrer vaig tenir oportunitat d'explicar quina era la nostra posició una vegada més tant al ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, Sr. Arias Cañete, com al secretari d'Estat de Medi Ambient, el Sr. Federico Ramos de Armas, i els vaig tornar a deixar ben clar que la nostra postura era de rebuig, i em va dir el ministre que tot el que era l'avaluació ambiental estratègica seria el més rigorós que ens poguéssim imaginar.

El passat 12 de febrer també vaig anar amb una delegació a Brussel·les, acompanyat del president del Consell d'Eivissa, del president del Consell de Formentera, na Rosa Estaràs, diputada del Parlament Europeu, el president de la Comissió Balear de Medi Ambient de les Illes Balears; bé, l'ONG..., també un representant de l'ONG Oceana, i altres membres d'equips també de Mar Blava i institucions i organitzacions, en què traslladarem al comissari europeu de Medi Ambient la nostra posició de rebuig ferm a aqueixes prospeccions, i vaig sol·licitar dos elements que consider també rellevants: que la Comissió Europea insti i coordini una avaluació ambiental d'àmbit supranacional pels efectes transfronterers d'aquest tipus de projectes i, en segon lloc, que promogui una conferència euromediterrània per analitzar de manera conjunta els efectes de l'explotació de la bossa d'hidrocarburs del Mediterrani. També li vull dir que amb el seu argot va dir que, aquestes sol·licituds, les veia... ell va dir amb molta simpatia, perquè ell pensava el mateix i de fet ho havia estat defensant feia una sèrie de mesos a una conferència a Barcelona.

També li vull dir que la nostra iniciativa parlamentària de la setmana passada, en la qual aquesta cambra es va pronunciar de forma important, encara que vostè ha dit que..., he cregut que no li bastava suficientment, el que ve a pronunciar, com dic, de forma unànime, i així és com esper i entenc que tenim l'obligació de continuar fent, és feina en el sentiment i futur..., fer feina perquè el sentiment i el futur de la societat balear els tenim en joc, idò continuar fent feina tots plegats.

Aprofit els darrers dos minutets per comentar-li el que vostè ha anat dient. Bé, d'entrada li he de dir que això no serà de forma immediata. La tramitació d'una avaluació ambiental estratègica té mesos per davant, però no per res, no per a aquest cas concret, en condicions normals. I en aquest cas concret estic segur que encara en tendrem un poc més. Per tant, primera cosa, no és per demà ni és per passat demà.

Bé, l'estudi de l'empresa vostè ha dit que era incomplet, bé, l'empresa, tal com funciona amb aquestes històries, és que les empreses, en aquesta cas Cairn Energy, va presentar una sol·licitud perquè l'autoritzassin a fer prospeccions. El Govern, amb un reial decret, li va donar l'autorització, i la normativa diu clarament que per poder després dur a terme aquestes prospeccions han de passar tot el que siguin avaluacions d'impacte ambiental, tot el que diu la normativa ambiental.

A mi em sap greu que darrerament estigui molt preocupat perquè veu que el Partit Popular va incrementant el protagonisme. Jo supòs que vostè voldria que no hagués estat així, que ens quedàssim aturats i ens pegarien. És a dir, ens peguen perquè incrementam el protagonisme, per què feim una feina i pressionam moltíssim? Jo entenc que a vostè això el tenguí preocupat, ho entenc, i és per estar-hi, preocupats, però ha d'entendre que nosaltres volem fer la feina que ens pertoca i, lògicament, després ja veurem la gent si entén que això és el correcte i ens dona el suport quan sigui el moment necessari.

No només amb un únic argument, és a dir, el PSOE ho va autoritzar, si no ho hagués autoritzat no tendríem aquest problema. Això és així de clar, i ho va fer amb un reial decret. No feim comptes treure'n-hi més rendiment que el d'aturar aquestes prospeccions. Vostè diu, quin rendiment pensa treure el Partit Popular d'aquesta situació? I jo li diria, i el PSOE? El PSIB-PSOE quin rendiment pensa treure d'aquesta situació? Jo crec que m'hauria de contestar maldament em digui que jo som jo qui ha de venir a dir-ho, però tant hi ha d'aquí com d'allà, d'aquí a allà com d'allà a aquí.

La normativa ho diu clarament que ha passar l'avaluació d'impacte ambiental i després també, perquè he pogut llegir-ho en un escrit que ha fet als diaris la seva eurodiputada, a veure què feim nosaltres per Brussel·les, miri, sincerament, m'ha donat una mica de tristesa, si la seva eurodiputada no té clar què fèiem nosaltres a Brussel·les s'ho ha de fer mirar, s'ho ha de fer mirar...

(Alguns aplaudiments)

... perquè el que va fer ella fent aquest escrit en els diaris això és fer política i en aquells moments és fer política bananera, perquè hauríem d'estar tots alineats i jo esper que ho continuem estant perquè ja veu que li he entrat molt poc en dir segons quines coses. Esper tenir-los perquè efectivament les responsabilitats sempre són compartides i és curiós veure com balla l'oli segons uns comanden o no.

Nosaltres denunciarem, de fet, la Comissió Balear de Medi Ambient ho ha dit, li ho acab de dir també ara, que creim que la tramitació ambiental ha estat irregular, i nosaltres volem que sigui completa, completa i molt rigorosa. Jo crec que hauríem de fer tot el possible, com li he dit, per intentar no obrir entre nosaltres segons quines dinàmiques de confrontació perquè l'enemic no és aquí, l'enemic és a una altra banda.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Company. En torn de rèplica té la paraula en nom del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Company, que hem d'anar tots junts no cal que ens ho recordi al Grup Socialista, hem votat sempre a favor del rebuig, hem votat a favor de totes les actuacions per intentar aturar això, potser a qui ho hauria de recordar vostè és als seus companys de Govern que se centrin més a intentar esbrinar com aturam això que a recordar que tot és culpa del Govern socialista, que és l'únic que saben dir.

Miri, Sr. Company, jo record que alguna vegada algun dels diputats del Grup Socialista ha fet referència a la passada legislatura, si es feia, si no es feia, si mai no s'havia dit que s'estava en contra, si s'havia deixat de dir, quan resulta que sí, que sí que es va dir. Jo sempre ho record perquè si no, llavors en el darrer torn tal vegada vostè em recorda aquest fet o si no ho fan els diputats i per aclarir-ho a uns i als altres vull recordar

que sense anar més lluny el president del Govern de la passada legislatura, abans de la primera proposició no de llei de març de 2011 en aquest parlament del Grup Popular, ja va manifestar públicament i en premsa el seu rebuig a aquestes prospeccions, va declarar formalment que eren incompatibles aquestes prospeccions amb la nostra principal indústria, que és el turisme. D'això hi ha, sense anar més lluny, he trobat un retall de premsa de febrer de 2011. Li ho dic perquè quedi constància d'aquest fet.

Llavors, em parla de protagonisme i efectivitat, que jo li he recordat, sí, efectivament, perquè si anam per aquest camí d'assumir o pretendre assumir tot el protagonisme, què és necessari ho entenc perquè vostès governen i són els que tenen aquest protagonisme, però correm el perill d'intentar solucionar-ho sense aquesta unitat que vostè reclama. Jo crec que és important. Per tant, hauríem d'intentar deixar de banda aquesta activitat partidista de recollir fruits i anar al fons de la qüestió, que és mirar com aturam tot això.

Ha criticat vostè la nostra companya, l'eurodiputada Sra. Riera, pel que va dir de quan vostès eren a Brussel·les, clar, és que resulta que vostès van allà a una institució que no té cap competència ni una per aturar això, el mateix comissari els diu que farà tot el possible per veure i per fer el seguiment de l'avaluació mediambiental d'aquests projectes, però que no és competència de la Unió Europea aturar aquestes prospeccions i, a més, com vostè bé ha dit, va acompanyat de tot un seguit de gent. I ens demana a nosaltres que siguem conseqüents i congruents. Miri, aquesta és la foto de la seva visita a Brussel·les, amb tots els seus acompanyants, efectivament, vostè ho ha dit, hi havia presidents dels consells, hi havia (...) del Govern i hi havia la Sra. Estaràs, però miri, això és la notícia d'avui, pàgina 3 del diari. Sap què passa?, que aquesta mateixa persona que està asseguda amb vostè demanant que s'aturin les prospeccions fa uns mesos, en el mes de maig de 2013, a una proposta d'aquests socialistes que vostè diu que no saben què fan a Brussel·les, presentaren esmenes per intentar que s'incorporàs una normativa europea, la impossibilitat d'iniciar prospeccions a indrets eminentment turístics i que afectaven de ple les Illes Balears, idò la que aquests dies l'acompanyava i que vostè defensa va votar en contra d'aquesta proposta que vostè tant critica. Sí, sí, sí, hi va votar en contra, hi va votar en contra. Ara em dirà el que vostè cregui, però el fet és que hi va votar en contra.

Miri, dit això, em diu que segueix el procediment d'una avaluació ambiental que és aquí i que és llarga, sí, però miri, Sr. Company, sap quin és el problema?, és que aquesta avaluació negativa està en mans del Govern de Madrid actual, en les seves mans està aturar aquestes prospeccions, que els perjudicis que provoquen moltes activitats i l'ecosistema són innumerables. Motius i raons hi ha, tots els que vulgui, per aturar això, i depèn de vostès, però, sap què passa?, que això vostè no ho diu. El decret de 2010 venia afectat per un decret anterior, de 2008, d'avaluació d'impacte ambiental, en aquell -i jo li vaig recordar a la interpel·lació de 2012- és on es deia clarament que aquests projectes que puguin afectar indrets protegits, com és el cas, passaven a pertànyer a un apartat que requeria d'un estricte informe mediambiental, molt més del que se suposava.

Aquest decret de 2008 vostès recentment, el seu partit, el Govern del Sr. Rajoy, ha aprovat una nova llei d'impacte ambiental, en aquesta nova llei d'impacte ambiental, una tramitació com aquesta que hauria pogut tenir un tràmit al voltant de deu anys si era necessari, i s'entenia necessari, resulta que com a molt duraria vint-i-quatre mesos amb la nova llei...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, Sr. Boned, ha d'acabar.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, vaig acabant, acab ja, només faig referència a una cosa més i acab.

Però és que és més greu encara perquè en aquesta nova llei i a l'annex II resulta que les prospeccions a la mar i els sondeigs sísmics vénen catalogats que necessiten un informe mediambiental que no té res a veure amb això, i és el simplificat, sap què necessita el simplificat? Tres mesos prorrogables per un mes, quatre com a molt...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, acabi.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab. És simplement perquè vegi per on van els tirs, el grau de responsabilitat de cada un, que ja s'ha acabat la història que el responsable de tot és només un, que la responsabilitat ja la tenim compartida, que tots podem fer coses i què cercam nosaltres amb això?, cercam, si cal, corregir el que sempre hem dit que havia estat una errada, la firma d'aquesta autorització. I ho hem defensat aquí, abans, ara i demà. Esperem que vostès siguin iguals de consegüents amb el que diuen aquí, allà, a Brussel·les i on faci falta, de moment no veim que existeixi aquesta conseqüència, hi ha moltes coses que es poden fer, de les accions judicials vostè no n'ha parlat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

... les té damunt la taula, estan aprovades per aquest parlament, la denúncia a la Unió Europea també hi és, tampoc no la fan. Digui'm vostè què estan disposats a fer i fins on estan disposats a arribar, perquè de moment demostren poca cosa. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Gabriel Company per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, li explico què va passar a Brussel·les. Hi ha una directiva que precisament amb un reglament que du el Partit Popular europeu en el Parlament per precisament aturar en tot el possible o donar el màxim de garanties possibles quan hi hagi prospeccions petrolíferes. Resulta que un diputat verd presenta una esmena, una esmena oberta totalment i absolutament, per tant, impossible, i ho diuen els seus perquè el PSOE no li va donar suport, n'hi va haver cinquanta dels seus que li donaren suport, però n'hi va haver cent en contra, ho dic per si no ho sabia que ho sàpiga, cent eurodiputats del Partit Socialista varen votar en contra d'aquesta esmena, CIU també, UPyD també i el Partit Popular europeu també perquè era una esmena amplíssima i perquè a més tot el que és a l'article... hi ha un article, només un article en aquest reglament, que si el llegeix veurà com va equivocat, que parla precisament de la protecció de la Mediterrània davant prospeccions petrolíferes. Però bé, supòs que massa informació, doncs, a vegades és mala de ... -entre tots, ens passa a tots-, és mala de pair.

Miri, hi ha una cosa que no puc entendre, és a dir, que vostè em digui que la declaració d'impacte ambiental està en mans del Govern, bé, estam o no estam en un estat de dret? És que no sé si m'he equivocat. És a dir, vostè diu que com a polític se'n va als tècnics i els diu feis un informe d'avaluació ambiental negatiu...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... això, això és per fer-s'ho mirar, això és per fer-s'ho mirar una altra vegada, vagin-se a Cuba...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

... vagin-se a Cuba que es trobaran bé allà...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, silenci, silenci...

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

... home!, per favor, no s'ha vist mai això!...

LA SRA. PRESIDENTA:

... ha tengut el seu temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

... això feren vostès a... això feren vostès a la Comissió Balear de Medi Ambient durant un munt d'anys, això feren, aturaren tots els projectes que els donava la gana...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... i això, Sr. Boned, no es pot fer, això no es pot fer perquè això és dictadura pura i dura, i això ho aplicaren vostès a la Comissió Balear de Medi Ambient d'aquesta comunitat...

(Remor de veus)

... i això no es farà a Madrid. Vostè confii que, efectivament, el que vostè diu confii que té raó, hi confii, confii que té raó que els efectes negatius que pot dur mediambientals hi són i, per tant, no ha de tenir cap caprici ni del Sr. Boned ni del Sr. Company, senzillament hi són i els hem de defensar i com que hi són, doncs s'han d'aturar aquestes prospeccions. Però perquè hi són, i tècnicament als funcionaris, almenys nosaltres no ho feim, és obligar-los amb l'escopeta que ens facin els informes mediambientals negatius, de veritat, Sr. Boned.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Escolti, miri, el que no pot fer tampoc és dir que la responsabilitat és compartida, vostè se n'ha anat li ha disparat un tir a una persona ens l'ha duit a les portes d'urgències i diu, si es mor també és culpa seva. No, vostè li va pegar el tir, eh?, li va pegar el tir quan va autoritzar aquestes prospeccions. Per tant, alerta!, la nostra responsabilitat ara és governar i intentarem aturar això sense cap dubte, i en això feim feina, Sr. Boned, però el tir el va disparar un altre, no ens n'hauríem d'oblidar.

Escolti, jo la vull deixar de banda la part partidista, però vostès l'han de deixar, i estic segur i convençut que vostès tenen molt més mal a fer deixar-la que no jo, molt més mal a fer. El senyor... és que n'hi ha hagut d'un color i de l'altre. Escolti, al Senat, dia 10 de març de 2011, el Sr. Pere Sampol presenta una esmena que diu, que demana la derogació de les autoritzacions concedides pel Govern. Els socialistes varen votar en contra d'aquesta esmena, el PP va votar a favor. Dia 16 de març això se'n va des del Senat cap al Congrés, escolti, és que hi tornam a ser, PSOE, PNV i CIU s'oposen a aquesta esmena, el PP vota a favor. *El Gobierno defiende que las prospecciones petrolíferas serán un aliciente para la economía.*

Miri, jo no li puc consentir que si vostè em treu papers no n'hi tregui jo d'altres, i, a més, més grossos que els seus, el tenc més gros que vostè, Sr. Boned, veu, el lleix bé? *Antich afirma en Ibiza que los sondeos petrolíferos no suponen ningún escándalo.* I l'he tret perquè vostè l'ha tret, vostè ha tret aquest mateix full com que dir tal, però l'ha tret petit, com que el meu és més gros així el veuen tots, val?

(Alguns aplaudiments)

Per favor, per favor, no hi entrem, i li ho torn a dir, no vull...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, bé, el full, volia dir el full, Sr. Boned...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... bé, la raó supòs que també és més grossa la nostra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

(Remor de veus)

És igual, senyor diputat, silenci. No té per què intervenir.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

On vull anar, Sr. Boned? Vostè em diu que hem d'emprendre accions, a més, judicials, jo li vaig dir l'altra vegada que en parlarem, Canàries ens va endavant, du al voltant de dos anys o tres endavant i les ha perdudes totes, totes. Si vostè es vol fer una foto, que és això que a vostè no li agrada gens, vagin-se'n com van vostès al tribunal a Madrid allà a presentar denúncies i a fer comèdia, això és fer comèdia. No aconseguirà res aturant això. El que hem de fer és pressionar totes les institucions que tenen oportunitat d'aturar aquestes prospeccions...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... totes, i hem de menester, a més, hem de menester, a més, tot l'esforç social que es fa. Ho dic perquè nosaltres en aquest aspecte, a més, hem reforçat tot el nostre funcionariat perquè puguin registrar les esmenes una a una, que són un grapat de milers, reforçam en nombre de persones i en horaris perquè es puguin entrar, estam totalment interessats que hi hagi el màxim d'esmenes possibles i estam totalment interessats que vostès estiguin amb nosaltres també, tots estirant el mateix carro per aturar les prospeccions petrolíferes. Sé cert que és així, sé cert que és així, però també estic convençut que la temptació d'intentar fer política en aquest cas la tendran.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 1323/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei sobre ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 512/14.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 1323/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei sobre ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 512/14.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció, té la paraula el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de deu minuts.

"1. El Parlament dels Illes Balears constata que la llibertat d'expressió és una de les llibertats bàsiques i imprescindibles de tot sistema democràtic.

2. El Parlament dels Illes Balears rebutja que per a l'aplicació de la Llei sobre ús de símbols institucionals de les Illes Balears s'imposi qualsevol sistema d'autorització prèvia.

3. El Parlament dels Illes Balears constata que la Llei sobre ús de símbols institucionals de les Illes Balears no impedeix a les persones que estiguin en els immobles o mobles afectats utilitzar cap tipus d'indumentària o símbol.

4. El Parlament dels Illes Balears insta el Govern al fet que respecti la disposició transitòria única de la Llei sobre ús de símbols institucionals de les Illes Balears i no obligui a substituir els símbols o les plaques que no s'ajustin a la llei fins que transcorri el termini d'un any de la seva entrada en vigor.

5. El Parlament dels Illes Balears insta el Govern a abstenir-se d'elaborar per via reglamentària catàlegs de conductes o símbols prohibits no previstos així en la Llei sobre ús de símbols institucionals de les Illes Balears."

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sra. Presidenta. Comienzo ejerciendo la facultad de solicitar que por servicios de transcripción de la cámara se haga constar el texto íntegro de la moción, puesto que es bueno que quede en el *Diari de Sessions* un texto que será interesante algún día para que algún arqueólogo del disparate pueda bucear en el océano de despropósitos que ha alumbrado este ectoplasma llamado Ley de símbolos, emanado de las narices despóticas de un gobierno totalmente desnortado, como vamos viendo cada día más.

Decía, en mi última intervención en el Pleno de este parlament que el Govern no tiene la facultad de interpretar la ley, sino solamente de aplicarla. Aunque, como ya hemos visto y cada día lo estamos viendo, sólo tiene previsto aplicarla para perseguir a los docentes. Hemos visto que este mismo fin de semana un partido político ha utilizado en el lado derecho el símbolo oficial de Mallorca, sus siglas superpuestas sobre uno de los lados del símbolo en cuestión, conducta prohibida y

sancionable y no harán nada para aplicar la ley, no van a hacer nada, nada en absoluto. Lo saben, les consta y es tan absurda que incluso su mismo grupo político es el primero que la ha vulnerado clarísimamente.

De la interpretación de la ley se encargaron los tribunales de justicia y para interpretarla siguen dos criterios principalmente, en primer lugar, el sentido literal del texto legal y, en segundo lugar, la voluntad del legislador, es decir, los debates parlamentarios sobre la misma ley. De ahí la importancia de estos debates.

Hace dos semanas tuvimos aquí el debate de la interpelación con el Sr. Conseller y ni que decir tiene que fue imposible aclarar nada acerca de las contradicciones y paradojas que presenta esta ley, no aclaramos nada. El Sr. Conseller es un vividor de la nada, porque vive instalado en la nada y allí vive ajeno a lo que sucede en la realidad.

Así que mi grupo decidió que en el trámite de la moción se debería aclarar mediante una votación ineludible algunas cuestiones sobre las que la ley dice una cosa y el Govern dice otra. El primer punto que debemos de aclarar es si, al menos formalmente, ya digo, al menos formalmente, todos los miembros de esta cámara consideramos que la libertad de expresión es una de las libertades básicas e imprescindibles de todo sistema democrático. Ya sabemos que el Govern, cuando remitió la ley al Parlamento, consideraba que mediante la ley debía limitar la libertad de expresión, y así lo decía en la exposición de motivos, y eso aunque una autonomía no tenga capacidad para hacerlo, el Partido Popular balear se enfrenta directamente con esta ley a la distribución de competencias establecida en la Constitución Española, y se apodera de las que corresponden al Congreso de los Diputados. Por eso, el primer punto de la ley dice que se reconoce y se constata por este Parlamento que la libertad de expresión es básica e imprescindible en todo sistema democrático.

Confío que no voten contra dicha libertad, aunque la hayan limitado y aunque sean el único gran partido nacional que no propuso el voto favorable a la Constitución, ya es hora de que se hayan acostumbrado a vivir con ella.

Segundo punto, el Parlamento rechaza que para la aplicación de la ley sobre el uso de símbolos se imponga cualquier sistema de autorización previa. Establece el artículo 20 de la Constitución que el ejercicio de los derechos, de la libertad de expresión, no se puede restringir mediante ningún tipo de censura previa, y dada esa rotunda formulación constitucional ningún tipo, dice la Constitución, es probable que esa garantía deba de clasificarse como absoluta. A esa conclusión apunta también el hecho de que en muchos casos de suspensión colectiva de la libertad de expresión, y les diría lo siguiente: tuve la tentación de decir, bueno, a la vista de lo que pasa en Baleares voy a ver lo que nos pasaría si estuviéramos en Baleares, en estado de alarma, excepción o sitio, ¿entienden?, estado de alarma, excepción o sitio, que son los estados, pues,

de guerra, el estado de sitio es estado de guerra, ¿qué pasaría, habría censura previa en caso de estar en estado de sitio? Pues mire que no lo había visto desde hace muchísimos años, la Ley Orgánica 4/1981, que regula los estados de alarma, excepción y sitio, y dice el artículo 21.2 que en ningún caso las medidas que puedan adoptarse no comportarán consigo ningún tipo de censura previa. Es decir que en estado de alarma, excepción y sitio no cabe la censura previa, y en Baleares sí, es la normalidad, es la normalidad.

Es decir que en ninguno de esos otros españoles pueden ejercer las libertades que los ciudadanos de Baleares no tenemos en tiempos de paz. ¿Cómo puede definir el estado en que nos encontramos los ciudadanos de estas islas con la Ley de símbolos, si va más allá de los estados de alarma, excepción y sitio? Se lo diré: vivimos en estado de trastorno mental transitorio, que caducará por inanición de votos en el año 2015.

Ya pueden sacar sobrasadas, como argumento de último recurso, 2015, inanición de votos y ahí acabará esto, acabará la pesadilla.

Recordemos, respecto a la autorización previa, que el artículo 4.3 obliga a que la utilización o colocación de símbolos no recogidos en la ley tendrá que ser autorizada por la conselleria competente. ¿Qué dice el Tribunal Constitucional al respecto, ya que respeta las sentencias de los tribunales? Se lo diré: no sólo define la censura previa como aquellas medidas que especialmente hagan depender la elaboración o difusión del mensaje del previo examen oficial, es decir que antes de ponerse el mensaje se tenga que pedir autorización, sino que también incluyen como censura -escuche, Sr. Conseller, que eso es bueno- los casos en los que se hace depender la difusión del mensaje de la obtención de un plácat de los poderes públicos que deba solicitarse siempre con carácter general.

Sr. Conseller, puede decir a sus servicios de la Abogacía que la sentencia del Tribunal Constitucional 13/1985, fundamento jurídico once, se refiere, como censura previa, a aquellos otros en los que no es obligado elevar esta solicitud y no hay en ese sentido un sistema de autorización previa, pero sí una prohibición de difundir un mensaje determinado cuyo levantamiento se subordina a la obtención de esa autorización. Es decir, antes o después se considera censura previa por el Tribunal Constitucional. ¿Tiene algo que decir? Vividor de la nada, ahí vive, mírenlo, obsérvese, ni siquiera se preocupa de instruirse en ese tipo de cuestiones que tanto le afectan.

Es decir que tanto si tengan que solicitar la autorización para difundir un mensaje, con carácter previo, como con posterioridad, nos encontramos siempre con una censura reproducible constitucionalmente. El artículo 5 del borrador del decreto de desarrollo de la ley impone con más claridad la obligación de que la autorización sea incluso previa, ya que se obliga a justificar lo que se quiere colocar y por qué plazo, y no lo que se ha colocado.

Siguiente punto, el tercer punto indica que el Parlamento constata que la Ley de símbolos no impide a las personas que estén en los inmuebles o muebles afectados utilizar ningún tipo de atuendo o símbolo. ¿Afecta la Ley a los atuendos o símbolos que lleven las personas que están en un inmueble o mueble adscrito a un servicio público? El famoso artículo 4.3 se refiere

a la utilización o colocación de símbolos; el Sr. Conseller puede entender que la utilización la hacen las personas, es fácil de entender, ¿pueden llevar las personas símbolos no permitidos? El Sr. Conseller en la tribuna calla, fuera sostiene que no les afecta, si lo que pretende la ley, como dice el Govern, es que no haya símbolos que considere satánicos en los edificios públicos para preservar la objetividad de la función pública, lo lógico dentro las urnas que tampoco pueda permitirse a un funcionario o a un particular de un inmueble o mueble adscrito al servicio público lucir símbolos heréticos separados del ideario del régimen. Sería interesante saber cuál es la posición del PP, ¿afecta a las personas o no afecta a las personas? Vamos a ver.

Cuarto punto, instamos a que el Gobierno no obligue a sustituir símbolos o placas que no se ajusten a la ley hasta que transcurra el plazo de un año desde su entrada en vigor. Miren, la disposición transitoria única, como ya decíamos aquí, declara que se han de sustituir los símbolos o placas, símbolos o placas que no se ajusten a la ley en el plazo de un año desde la entrada en vigor. Sin embargo, hemos visto en medios de comunicación como alguna conselleria, la gran represora en este caso, la de Educación, está dirigiéndose a centros docentes pidiendo la retirada de símbolos sin esperar a que transcurra el plazo de un año. Eso es prevaricación palmaria, palmaria, la ley dice que tiene que esperar un año para exigir para exigir la retirada de símbolos. La ley permite el mantenimiento de símbolos no autorizados durante un año, así que nos vemos obligados a exigir al Govern que respete esa ley o lo que sea que ha traído a este parlamento, y que se abstenga a actuar en contra de la ley en una cosa que está clara.

Punto quinto, el Parlamento pretende instar al Govern de les Illes Balears, a abstenerse de elaborar por vía reglamentaria catálogos de conductas o símbolos prohibidos no previstos en la Ley de símbolos. ¿Por qué? Porque el decreto pretende elaborar un catálogo de símbolos prohibidos, cosa que no hace la ley, dentro de su maldad. Si los objetivos y el contenido de la Ley de símbolos son completamente reprochables, desde un punto de vista de salud democrática, desde el punto de vista técnico es, sin duda, la peor ley que se ha hecho en estas islas. Pero miren, la capacidad del Govern de empeorar las cosas no tiene límites y se nos anuncia, en el decreto de desarrollo ya se anuncia, en ese paroxismo totalitario, que se prohíbe, se prohíbe la voz y la música, porque el artículo 3 extiende el ámbito de símbolo a manifestaciones de tipo sonoro, a manifestaciones de tipo sonoro. O sea, la voz y la música pueden estar prohibidas; manifestaciones de tipo sonoro son la voz humana, la música, el ruido en general, que también puede estar prohibido, según como se interprete; de momento sólo queda excluido de la ley la mirada, podemos seguir mirando mal al gobierno; los gestos, podemos hacerle un mal gesto al gobierno todavía, y el pensamiento, aunque no le demos ideas o acabaremos con lobotomías.

Miren, en el artículo 5 del decreto, en su apartado 7, se formalizan una serie de símbolos prohibidos, y eso no se puede hacer. Por cierto, entre los símbolos prohibidos están los representativos de la identidad de otros entes territoriales; es decir que si un día al Sr. Bauzá viene a verle el Sr. Presidente de Estados Unidos, no podrá poner la bandera de cortesía; ¿saben en Estados Unidos que hemos prohibido su bandera en Baleares? La hemos prohibido en Baleares, se quejaban ... Bueno, no entremos más por ahí.

Mire, hay otro punto interesante, dicen: está previsto prohibir los símbolos que resulten ofensivos para las personas o instituciones, así, ofensivos para las personas. ¿A quién tiene que ofender el símbolo? No se sabe, suponemos que a cualquiera de los tres directores generales que ejercerán la censura. ¿Nos podemos fiar de ellos?

Mire, una persona que conocía muy bien la censura, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, vaya terminando.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, finalizo, Sra. Presidenta. Una persona que conocía muy bien la censura, preguntado sobre los censores, dijo: ¿Es que has visto algún censor que no sea tonto, es que has visto algún censor que no sea tonto? Lo dijo un tal Francisco, Francisco Franco, Francisco Franco, y sabía de censura. Yo no he visto ningún censor que no sea tonto, señor general, no he visto ninguno, y en Baleares menos.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps de fixació de posicions. Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Els propòs, senyores i senyors, que anomenem avui les coses pel seu nom i el nom d'aquesta llei és, sense cap dubte, la llei Valle-Inclán, en honor a aquell gran autor de la literatura de l'absurd i del gènere literari esperpèntic, perquè realment aquesta llei és una llei absurda, esperpèntica, ridícula, un nyap en tota regla.

Ara que sabem que el Partit Popular ni coneix ni assumeix aquesta llei, ja que ell mateix l'incompleix en aquest acte de partit, quina legitimitat té el Partit Popular en el Govern per fer complir una llei que ell mateix incompleix? Per cert, qui farà complir la llei, qui farà, què farà el Govern en relació amb el Partit Popular i amb l'incompliment d'aquesta llei?

I no ens diguin que és una superposició, perquè la veritat és que fa, si no riure, plorar. Pensin, si no, en aquest altre símbol: l'Atlètic de Ciutadella, l'escut, per si no el reconeixen, és

l'escut de la ciutat de Ciutadella i l'Atlètic de Ciutadella utilitza aquest escut posant al seu entorn el nom del club. Açò és una superposició?

Si és així, segurament no coneixen les sentències, i mira que aquí hi ha molts llicenciats en dret, però no coneixen les sentències en relació amb l'article 8 de la Llei 39/1981, en relació amb l'ús de la bandera espanyola; se les mirin i ens diran si la superposició explica aquest incompliment i aquest incompliment. Vostès, amb la Llei de símbols, han il·legalitzat, com ja els ho vam dir en el debat de la tramitació de la llei, molts dels símbols que eren habituals i són avui habituals utilitzats per les entitats de la nostra comunitat autònoma.

Tant és així que no l'ha assumida ni l'ha incorporada no només el Partit Popular, sinó el Govern que la incompleix reiteradament. Avui vostès poden mirar els edificis de la comunitat autònoma, mirin, per exemple, les oficines del SOIB, mirin les oficines de l'ib-salut, mirin la Delegació Territorial d'Educació a Menorca, sense banderes, i ens diguin si compleixen la llei; la delegació que s'adreça als centres escolars i amenaça dient que les banderes han d'estar col·locades, la Delegació Territorial d'Educació a Menorca no compleix la Llei de símbols.

És clar que no ho dic perquè l'acompleixin, saben quina és la nostra postura, la nostra postura és que la retirin, perquè ni un euro, ni un euro s'han de gastar els centres escolars, ni l'ib-salut, ni el SOIB en una bandera, només utilitzant, agafant aquestes oficines me'n surten 319, que, per 2, que són les dues banderes mínimes que hi ha d'haver, són 638, per la mitjana del preu que val una bandera de grandària moderada, 100 x 150, 20 euros, 12.760 euros, si només contemplam les oficines relacionades amb aquests tres serveis. Ni un euro per complir una llei que no aporta res, que és innecessària i que evidentment, tot i que el conseller a la interpel·lació ho negava, està pensada, feta, dissenyada per reprimir, per prohibir el llaç quadribarrat, el símbol en defensa del català com a llengua pròpia de les Illes Balears.

La Llei de símbols, ho vam dir ja en el seu moment, és una llei mordassa del Govern Bauzá, feta a imatge i semblança dels grans governs autoritaris, per reprimir a través de la por, de l'expedient, de la sanció, de les llistes negres, dels pedigrís, els treballadors públics, els docents i la societat civil que lliurament expressa la seva discrepància amb les decisions del Govern en relació amb la llengua catalana i amb el model educatiu. La Llei de símbols és una llei grisa, feta per gent grisa que vol que tots visquin en gris.

L'argument central del Govern, per impulsar la Llei sobre l'ús de símbols institucionals, és el de garantir, diuen, la imparcialitat, la independència, l'objectivitat, la neutralitat dels edificis i serveis públics de la CAIB. I tenen raó, i tant que sí, tenen raó: els serveis públics són de tots i no s'han d'identificar amb només una posició determinada respecte de qualsevol tema, però per fer que els espais públics i els edificis públics siguin de tots hi ha dues maneres de fer-ho: una, prohibint-ho tot, fent que no siguin de ningú, establint l'autorització prèvia, prohibida a

tots els pactes internacionals de drets humans, amb la qual cosa els serveis públics passen de ser de ningú a ser del Govern i del partit del Govern. Aquesta és la democràcia gris, aquesta és la neutralitat gris que elimina la pluralitat de consciència i d'idees, que vulnera la llibertat d'expressió i d'idees i que no forma part, com bé expressà el Consell Consultiu, del nostre ordenament jurídic.

L'altra forma de veure la neutralitat és la que aposta per la pluralitat democràtica i la llibertat d'expressió, la que aposta i garanteix que totes les idees es poden expressar i defensar, amb respecte, amb la força de la raó, pacíficament, és la neutralitat a tot color, oberta, constructiva, pròpia de democràcies modernes.

El Govern del Partit Popular vol acomplir el principi de neutralitat matant la pluralitat d'idees i la llibertat d'expressió, en lloc de fer-ho garantint els drets fonamentals per als quals hem lluitat tant en aquest país.

I que ningú no s'equivoqui, el gris no representa l'absència de color, sinó que representa el color del poder sense el poble, la neutralitat vigilada i controlada des del Govern esdevé la neutralitat de la ideologia del partit que governa.

Amb el nom de grisos, precisament també, era conegut també popular el cos armat creat pel règim franquista, amb la funció, deia la Llei de 3 d'agost del 1939, de *vigilancia total y permanente, así como de represión cuando fuera necesario*; aquell era un cos armat, aquest és un cos armat d'autoritarisme per fer de les nostres escoles, escoles grises, vigilades, controlades, submises. El gris és el color bandera de la batalla contra la llibertat d'expressió, és el color del terror, el gris és el color contra tots els colors. Volen prohibir el verd, volen prohibir la combinació quadribarrada del vermell i groc i per si no fos poc, amb l'esborrany de decret, per si no fos suficient, el decret vol prohibir la cançó protesta sota la pena màxima de 10.000 euros. Mirin vostès si el Partit Popular valora la llibertat d'expressió, aquesta és la forma que té. Asèptics, incolors, insípids, així ens vol el Partit Popular.

Deia el conseller, a la passada interpel·lació, que *los servicios públicos, insisto, -deia- en el ejercicio de sus funciones deben de estar al margen de cualquier expresión o manifestación que no sea de estricta y absoluta neutralidad y objetividad*. Però els docents no poden actuar amb neutralitat, objectivitat i amb professionalitat, perquè, quan ho fan, si la versió dissenteix de la del partit del Govern, el Govern aplica la seva maquinària repressora; mirin, si no, el vot dels directors en els consells escolars, -no segons la consellera d'Educació, que és una llàstima que no sigui aquí-, no es pot regir per criteris d'independència i professionalitat, textualment, sinó pel compliment del mandat governatiu. A més, ho deia, ara fa molt poc, el conseller Company respecte de la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears, s'ha d'acomplir el criteri d'independència i professionalitat. Efectivament, a Educació açò no és possible, perquè quan s'actua amb aquest criteri i no agrada al Govern, aquest actua i obre expedients.

El Govern també actua sense fer valer la neutralitat i la professionalitat dels docents a l'hora de definir el model del trilingüisme, perquè l'opinió dels professionals independents posa de manifest que no és un model ni d'èxit ni de trilingüisme, sinó de trifracàs del Govern, dels alumnes i del país. Mirin, si no, quantes vegades li hem demanat a la consellera que ens digui un professor, un professional, una entitat acadèmica que avalu aquest projecte; mai, cap, mai.

La Llei de símbols és una llei injusta que atempta contra els drets bàsics a tota democràcia, com és la llibertat d'expressió. John Rawls deia, amb la seva teoria de la justícia, que la justícia és la primera virtut de les institucions, que limita totes les altres, fins i tot la democràcia per evitar, així, que es cometin atrocitats, tot i que aquestes tinguin la legitimitat de la majoria. Bé, idò, una cosa no és justa pel fet de ser llei, ha de ser llei perquè és justa, deia Montesquieu, i aquest és el criteri, que el Govern s'ha proposat rebutjar, dia sí i dia també.

Per si no era poc, amb aquesta llei el Govern presenta un esborrany de decret de desenvolupament d'aquesta llei, que va més enllà de l'abast, del contingut i del sentit de la norma. Pot tenir cap sentit que la llei no defineixi què és un símbol i aquí tinguem un debat en relació amb símbols que tenen com a referència els oficials, i el decret sí que defineixi els símbols i vagi molt més enllà, incorporant qualsevol expressió sensorial, diu allà...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...cançó, pancartes i algú es demana, també vestimenta. Açò és normal? I el normal jo crec que en aquesta cambra s'ha perdut. El decret era el que volia el Govern, el contingut d'aquest decret era el que el Govern volia convertir en llei. Però ha preferit fer-ho de la forma més covarda, una llei ambigua, que genera inseguretat i desenvolupar-la després, a voluntat, amb allò que realment es proposava a inici de tot aquest recorregut, com deia, inútil i espantós.

Sense cap dubte donarem suport a aquesta moció...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...perquè aquesta no és la llei que necessiten aquests ciutadans i no es mereixia ni tan sols ser aprovada per aquest parlament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Miguel Jerez, per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Arriba una vegada més el debat sobre l'ús dels símbols de la nostra comunitat autònoma, aquesta vegada en forma de moció i el nostre grup parlamentari l'afronta amb la mateixa convicció, si més no, i amb la mateixa vehemència, si més no, que ha mantingut al llarg de la tramitació parlamentària d'aquesta llei. I sobretot i per damunt de tot, amb la irrenunciable pretensió de regular i de protegir l'ús apropiat dels nostres símbols, exigint al funcionari, a qui té la responsabilitat immediata de tutelar la presència als edificis públics, que ho faci defensant-ho amb objectivitat i d'acord amb l'interès general.

Senyores i senyors diputats, només els veritables demòcrates són capaços d'entendre que utilitzar els edificis i els espais públics, que són de tots i posar-los al servei d'un projecte polític determinat, és una deslleialtat, és un frau democràtic i a més, és un abús de poder. Qualsevol càrrec públic, qualsevol empleat o funcionari públic que utilitza la responsabilitat, que utilitza la confiança i els mitjans que els ciutadans li hem atorgat i se'n serveix, dels mitjans, per promocionar el seu projecte, la seva ideologia política, és sens dubte un càrrec públic, un empleat públic, un funcionari públic que no se situa a l'alçada de la posició pública que ocupa, perquè la prestació dels serveis públics ha de ser apolítica i en interès de tots.

Només els veritables demòcrates tenen capacitat de distingir l'esfera política, al servei d'uns interessos particulars concrets, de l'esfera institucional, al servei de l'interès general. I només aquests ciutadans, els demòcrates de veritat, són els que estan realment capacitats per exercir en democràcia qualsevol responsabilitat pública, utilitzar els mitjans públics, fer ús de l'administració o posar un servei públic a disposició d'una determinada ideologia, és el que practica per definició qualsevol règim totalitari que confon i unifica els fins públics amb els fins que persegueix la ideologia a què representa, sigui aquesta d'esquerres o sigui aquesta de dretes, perquè exemples en tenim a totes bandes.

Senyores i senyors diputats, no hi ha dubte que la ideologia política de cada un és una opció privada, que cadascú la pot o no manifestar, segons la seva conveniència, però respectant sempre el que pensin els altres. Això correspon a les persones, però no correspon als edificis, a les instal·lacions, a les infraestructures adscrites a un servei públic que en la seva essència i en la seva aparença han de mantenir una objectivitat escrupolosa. Cap ciutadà no té per què veure's obligat a reclamar a l'administració que abandoni una determinada ideologia, només faltaria! Des del moment en què un govern permet que els edificis i espais públics es posicionin a favor d'una determinada tendència, està faltant a la seva obligació de neutralitat i està faltant a la seva obligació d'imparcialitat; però també, i és el més important, està vulnerant el dret dels ciutadans a no haver de significar-se si reclamen neutralitat.

El grup parlamentari defensa el dret del pluralisme polític que vostès no han acabat d'encaixar en els entorns d'aquesta llei. El Grup Parlamentari Popular defensa el dret que tenen els ciutadans a pensar diferent de vostès i també a pensar diferent que nosaltres. Però no haver de dir-ho quan estan incòmodes amb una bandera impròpia d'aquesta comunitat autònoma instal·lada a la façana del col·legi on van els seus fills. El Grup

Parlamentari Popular defensa l'obligació dels responsables públics de treballar per a tots els ciutadans i permetre que tots se sentin còmodes en la seva feina, sense necessitat de pressions polítiques ideològiques en els seus propis centres de treball, que són de tots. El grup parlamentari defensa l'obligació de l'administració a complir amb objectivitat i neutralitat política les funcions sense que ningú hagi de recordar-li, demanar-li ni exigir-li que compleixi amb aquesta neutralitat, només faltaria!

Senyores i senyors diputats, però la politització dels espais públics és més greu, s'agreuja més encara, i ho hem dit aquí moltíssimes vegades a l'àmbit escolar, on els menors d'edat són els receptors i són els beneficiaris immediats de la feina de les institucions i els treballadors públics. Senyores i senyors diputats, ho vaig dir aquí en aquest mateix faristol i ho reiteraré les vegades que facin falta, en aquesta comunitat s'ha d'acabar l'ús i s'ha d'acabar l'abús d'allò que és col·lectiu i que es fa de forma unilateral. S'ha d'acabar la profanació política dels nostres centres educatius. S'ha d'acabar l'ús dels nostres edificis per fomentar cultures i per fomentar identitats d'importació...

(Alguns aplaudiments)

En definitiva, s'ha d'acabar la importació de propaganda política a totes i cada una de les nostres instal·lacions. La neutralitat i l'objectivitat que han de mantenir els centres d'ensenyament, allunyats de qualsevol connotació política i qualsevol connotació ideològica, constitueix una condició indispensable a qualsevol societat avançada. I es converteix en una anomalia democràtica quan se superen determinades línies vermelles.

Senyores i senyors diputats, el nostre grup parlamentari no acceptarà lliçons de democràcia ni d'aquells que pretenen repartir carnets de democràcia...

(Remor de veus)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

EL SR. JEREZ I JUAN:

..., ni lliçons de llibertat dels que empen la mentida sistemàtica i l'engany permanent. No acceptarem lliçons d'aquells que venen les nostres banderes a canvi de res, d'aquells que pretenen incorporar a les nostres institucions banderes que no ens hem donat, que pertanyen a territoris i a realitats distintes i que no representen allò nostre, el nostre sentiment col·lectiu. No acceptarem més versions apocalíptiques de la veritat, que suplanten i que transformen el sentit de la llei per imposar la seva, la seva única i pròpia llei. Això és precisament el que han fet vostès els darrers dies, profanar el sentit d'aquesta llei, que ni tan sols hi han votat en contra, i ho fan per traslladar a la ciutadania una única versió de les coses, la seva, la que els interessa a vostès i a ningú més que a vostès.

Senyores i senyors diputats, dir que el Partit Popular incompleix la Llei de símbols és anar en contra de la veritat, significa no voler acceptar el contingut d'una llei que no els va bé per promoure la seva pròpia propaganda. A vostès els molesta la neutralitat, a vostès els molesta la imparcialitat i a vostès els molesta l'objectivitat. Es troben incòmodes en la veritat i es troben confortables en el descrèdit i es troben confortables en la calúmnia.

En relació amb la situació que vostès denunciïn, ho han fet reiteradament durant els darrers dies, es fa necessari recuperar el sentit objectiu i literal de la llei per recordar-los una vegada més que en política no tot val i que aquest faristol tampoc no ho aguanta tot. En primer lloc és necessari tornar a recordar-los, perquè és imprescindible, quins béns són afectats per la Llei de símbols de les Illes Balears, i són els béns mobles i els béns immobles, allà on es presta precisament un servei públic en els edificis, a les instal·lacions i a les infraestructures que tinguin precisament aquesta naturalesa. Ho hem reiterat en aquesta seu parlamentària fins a dir basta! I ho hem dit en català i també ho hem dit en castellà. Però a vostès no els interessa que això es reconegui...

(Remor de veus i algunes rialles)

...no els va bé, transformen la veritat en mentida per acomodar el seu propi discurs. Però no només això, que és allò que veritablement importa, sinó que a més vostès allò que denunciïn no s'ajusta al contingut de la llei, perquè del que es tracta és d'aquelles banderes i no d'altres, que es situen precisament en els edificis públics. Aquesta interpretació que vostès fan és malintencionada, és perversa, és una interpretació superficial que no respon en aquest cas al mínim exigible que a vostès se'ls suposa com a parlamentaris que són. Es tracta d'un reflex d'un nivell, en aquest cas, que no supera la mediocritat i que redueix la seva credibilitat a zero. Imposar és una cosa i convèncer, que és del que es tracta, és un altra ben distinta. I vostès practiquen més el primer que el segon.

Senyores i senyors diputats, siguem seriosos, siguem rigorosos, apliquin el sentit comú, actuïn d'acord amb la responsabilitat que els ha estat atorgada per la ciutadania i no d'acord únicament amb la seva clientela, amb el que vol escoltar la seva clientela. Vostès exerceixen d'oposició a aquest govern, aquest lloc és el que la ciutadania els ha atorgat, allà els ha instal·lat i estan obligats a exercir aquesta oposició, però no de qualsevol manera i no de qualsevol forma. L'han d'exercir també defensant l'interès general i no només aquest interès que únicament els va bé a vostès.

Senyores i senyors diputats -i acab-, les idees es defensen des del respecte mutu i mai des de la pròpia imposició. No existeix major enemic de la democràcia que qui pretén convèncer per la via de la imposició i no hi ha major enemic de la democràcia que qui pretén fer-se propietari del pensament dels altres imposant el seu propi. No hi ha major enemic de la democràcia que qui pretén patrimonialitzar en exclusiva la llibertat i atorgar drets d'usdefruit als altres, i aquests no tan sols són enemics de la democràcia, sinó principalment i el que és més important, són enemics de la llibertat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Per part del grup proponent té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Supongo, señoras y señores diputados, que el Sr. Diputado que ha hablado, ha escondido el sentido del voto porque yo no se lo oí decir. Era una intervención para decir el sentido del voto, el señor del Grupo MÁS ha dicho que votaba favorablemente, lo cual agradezco, pero del Grupo Parlamentario Popular no he oído el sentido del voto. Supongo que es no a todo, supongo, supongo, porque no he oído nada más.

Bueno, yo había hecho una moción que fuera imposible votar en contra, sin salirse de la galaxia democrática, ya no hablo de un estado democrático, sino de una galaxia. Pero veo que hay algunos que les gusta viajar al más allá incluso.

Vamos a ver, entre todas las cosas que usted ha dicho. Ha hablado de la neutralidad en el uso de edificios públicos. ¡ Ah! En el resto de España no preocupa, al resto de España no les preocupa, aquí sí, ¿que es que los demás son muy tontos y ustedes son muy listos? Porque nadie en España, porque no salimos de España, ¿eh?, porque cuando hice la intervención en el debate de la aprobación de la Ley de símbolos, ya les expliqué que todos los países hispanoamericanos, incluso los que podríamos considerar poco democráticos, ninguno tiene una ley como esta. O sea, en España nadie la tiene. Es que aquí somos más listos que nadie, nadie pone una Ley de símbolos, aquí sí. Bueno porque somos más listos que nadie, más listos u otra cosa.

Miren, si alguien utiliza de forma inadecuada un espacio público, pónganle el castigo que corresponda, que el Gobierno aplique la ley y le ponga el castigo que le corresponda, pero no esta, la que se aplica en el resto de España. No la censuren. Vamos a ver, ¿está usted de acuerdo en que salga en un periódico por ejemplo apología del terrorismo? ¿A que no? Yo tampoco, no estoy de acuerdo y me parece mucho más grave esto que prohibir un símbolo, me parece mucho más grave hacer apología del terrorismo. ¿Hay censura previa para evitar la apología del terrorismo? No. Si alguien la hace, la paga. Pero no hay censura previa. ¿Por qué aquí sí que tiene que haber censura previa? ¿Por qué?

Miren, hablando de por qué, ¿por qué no habla más que de centros docentes? ¿Por qué sólo ponen ejemplos, cuando dicen que se hacen cosas mal, de centros educativos? Por lo que decimos siempre, porque van contra ellos. Mire, usted ha hecho aquí un discurso de banderas un poco cuartelero. A mí me trae sin cuidado ese discurso de banderas y puñetas de estas características. A mí lo que me preocupa es la censura, la censura, no las banderas. Las banderas hay que respetarlas como Dios dice, como dice la ley o como dice Dios, que es como decir Mariano Rajoy. Habrá que respetarlas. Pero lo que no podemos hacer es censurar. Yo a usted le hablo de censura y usted me habla de banderas. Hablemos de censura, ¿está usted de acuerdo con que haya censura previa en este país? ¿Está usted de acuerdo? Usted va a votar que sí al votar que no a lo que nosotros decimos.

Miren, yo defenderé siempre el derecho que usted tiene en discrepar de mí, siempre, nunca la censuraré. La censura es negar el debate y ustedes cuando censuran están negando el debate. Esto es un debate sobre la censura sí o censura no, no sobre una bandera más o una bandera menos, sino sobre censura sí o censura no.

La iniciativa decía que la libertad de expresión es una de las libertades básicas e imprescindibles de todo sistema democrático. El Partido Popular va a votar que no, va a votar que no, sépanlo todos. Vamos a decir que el Parlamento, nosotros hemos dicho que rechazamos que se impusiera cualquier tipo de autorización previa. El Consell Consultiu le dijo que no cabía ninguna autorización previa, ya he explicado de la autorización previa, que puede ser antes o incluso después. Ustedes van a votar ahora aquí que no a esto. Es decir, van a votar a favor de la censura previa, van a votar a favor de la censura previa, que se sepa.

Les he dicho que a las personas no les afecta la Ley de símbolos, usted decía que no les afectaba, ahora van a votar que sí. Yo les digo que no afectan y ustedes votan que no a eso y votar que no esto es votar que sí. Sí, sí, ustedes son esclavos de sus votos a partir de este momento, ya no caben más alusiones, ni más frases, ni más circunloquios. Ustedes son esclavos de sus votos a partir de este momento. Ustedes están votando que las personas están vinculadas, aquí nosotros decimos que declare el Parlamento que no están vinculadas y ellos se niegan. Hasta usted lo puede entender, Sr. Conseller.

Mire, que no se obligue a sustituir símbolos o placas que no se ajusten a la ley al término de un año, esto es lo que dice la disposición transitoria. Ustedes van a votar contra la disposición transitoria. Y por último, pedíamos que se instara al Gobierno a abstenerse de elaborar por vía reglamentaria un catálogo de conductas o símbolos prohibidos no previstos. Ustedes van a votar en contra. Es decir, que quieren hacer un catálogo de signos prohibidos, esto es lo que quieren hacer, un catálogo de signos prohibidos. ¿Dónde está su límite? ¿Todavía no se han dado cuenta de que la ley que han hecho genera más problemas que resuelve? Desde luego no saben qué hacer con el monstruo y lo que harán con ese monstruo cuando hagan el decreto es agravarlo y el monstruo acabará con ustedes.

Miren, es una completa paradoja y como se suele decir al derecho le repele la paradoja, que en este país..., ahora en Baleares si pudiéramos el estado de excepción (...) sitio, tendríamos más libertad, no cabría la censura previa que sí cabe con esta ley. ¿No considera que es una paradoja absoluta?

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, acabe.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo pidiendo, invocando al sentido común, que si está entre nosotros que se manifieste en esta votación, que me parece que no va a ser así. Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Començam a votar.

Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Demanaria votació separada del punt primer per favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votam separadament el punt primer. Votam el punt primer. Començam a votar. Votam.

Queda aprovat per 59 vots. Assentiment.

Ara passam a la resta de la votació de la moció. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjada per 34 vots en contra i 25 a favor.

IV. Compareixença RGE núm. 2967/13, presentada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per tal d'informar sobre el Pla de desenvolupament rural sostenible (escrit RGE núm. 1210/14).

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença RGE núm. 2967/13 presentada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia adscrits al Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per tal d'informar sobre el Pla de desenvolupament rural sostenible, RGE núm. 1210/14.

Intervenció del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, sense limitació de temps, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Donaré una explicació de quin ha estat el desenvolupament del conegut com a Pla de desenvolupament rural sostenible, un pla de desenvolupament rural que complementa o intenta complementar el Pla de desenvolupament rural de la Unió Europea que s'aplica a cada comunitat autònoma del nostre país.

Dia 13 de desembre de 2007 es va promulgar la Llei 45/2007, per al desenvolupament rural sostenible; aquesta llei volia ser l'eina principal de la política de l'Estat en matèria, precisament, de desenvolupament rural, i es pretenia que fos un complement dels instruments de les polítiques europees, per aconseguir un desenvolupament econòmic i social sostenible a les zones rurals, amb accions multisectorials i multinivell. Multisectorials perquè la llei disposava que per a la consecució de l'objectiu de desenvolupament, s'hi impliquin totes les administracions amb competències en el medi rural, ja siguin sanitàries, educatives, d'interior, transports, etcètera. I multinivell, perquè es pretenia que hi participin tots els nivells territorials, estatals, autonòmics, locals, etc., per tal de contribuir a un desenvolupament territorial equilibrat en tots els camps.

Per tal d'aconseguir aquesta fita, la llei creava el denominat PDRS, Programa de desenvolupament rural sostenible, que havia de ser l'instrument principal d'aplicació d'aquest precepte a les zones rurals i que havia d'incloure les mesures per al desenvolupament rural sostenible que conté la pròpia llei. A més del PDRS, la llei regula la creació d'una sèrie d'òrgans de participació, consultius i de coordinació els quals intervindrien a distintes etapes del disseny i aprovació dels programes que s'havien de desenvolupar en aplicació de la llei.

A una primera fase es fan tota una sèrie de plans pilot, donat que la redacció i implementació del programa de desenvolupament rural sostenible es va endarrerir moltíssim, per mor de la seva pròpia complexitat en la tramitació, el ministeri va promoure la firma de convenis individuals amb les comunitats autònomes per iniciar actuacions de caràcter singular i que tenguessin caràcter demostratiu i pilot per a futures accions en el marc del PDRS.

Així, dia 15 de desembre del 2008, amb una vigència fins a 31 de desembre del 2009, encara, com dic, el desembre del 2008 no sabíem de què anàvem amb el PDRS i es va firmar un primer conveni entre el ministeri i la comunitat autònoma per fer una sèrie de plans pilot. Aquest conveni tenia un valor de 3 milions d'euros, cofinançats al 50% entre el ministeri i la comunitat autònoma. A l'empara d'aquest conveni s'han desenvolupat una sèrie d'iniciatives: contracte agrari de la Reserva de la Biosfera de Menorca, com dic això es va firmar en el 2008, es va pagar en el 2010; programa d'ajudes per a la substitució d'aigües subterrànies per a regadiu de cultius d'alta demanda hídrica per a aigües regenerades, es va pagar també en el 2010; ajudes per a cultius d'olivera i garrover a la Serra de Tramuntana, es va pagar en el desembre del 2011; contracte agrari en el Pla de corona d'Eivissa, també es va pagar el setembre del 2011;

contracte agrari de Mallorca, es va pagar el novembre del 2011; projecte de conservació de biodiversitat del *chamaerops humilis* front a l'atac del becut vermell, es va pagar també el setembre del 2011. I això feia un total d'accions, justificades i pagades, de 3.107.729 euros.

Bé, aquest conveni el qual inicialment establia un termini de vigència, com els he dit, fins a 31 de desembre del 2009, es va haver de prorrogar per dues vegades, ja que no va ser possible executar-lo fins i tot durant la legislatura anterior. La seva vigència va acabar el 31 de desembre del 2011 i al final pagarem tot el que hi havia pendent i no varem perdre ni un sol euro de finançament.

La comissió de seguiment de tancament del conveni es va celebrar el passat 13 de juny del 2013.

I com que el PDRS, el Pla de desenvolupament rural sostenible, continuava sense aparèixer, es va firmar un segon programa pilot, dia 9 de desembre del 2009, ja feia dos anys que la llei s'havia aprovat i encara fèiem voltes. Aquest conveni tenia un valor de 5 milions d'euros, cofinançats al 50% entre el ministeri i la CAIB. A l'empara d'aquest conveni també es varen desenvolupar les següents iniciatives: contracte agrari de la Reserva per a la Biosfera de Menorca, un altre any, aquest el varem pagar el juny del 2011, ja dic que corresponia al 2009; el programa d'actuacions estructurals per transformar els regadius torna ser el que nosaltres coneixem dins el sector primari com a Proalfa, es va pagar el maig del 2012; el programa d'actuacions estructurals per transformar el regadiu també d'alta demanda hídrica a Menorca, que es va tornar pagar el maig del 2012; el pla pilot d'actuacions estructurals per a la recuperació amb criteris de desenvolupament sostenible de les explotacions agràries de la zona de Campos i Ses Salines, es va pagar l'abril del 2012, també; ajudes per a la replantació d'arbres malalts o morts, es va pagar el juny del 2011; el programa de replantació d'arbres, també malalts, a Benirràs, amb tasques fetes per IBANAT a finals del 2011 i es va pagar dins el 2012; Centre integrat de formació agroambiental Can Marines fase I, executat i pagat en el 2012; el projecte Capvespre de Sóller, de recuperació d'horts tradicionals de cítrics, que la CAIB va anticipar els doblers en el 2011, però que haguérem de donar una pròrroga, perquè no estava ni executat ni justificat. Hi va haver un altre projecte pilot d'actuacions estructurals per dotar d'usos agroecològics les instal·lacions de la finca pública Raixa, que es va firmar, com he dit, en el 2009, i en el 2011, doncs, no varem poder executar, no hi havia absolutament res fet en relació amb aquell projecte i per tant és una inversió no executada.

I aquí estam igual que ens hem trobat en altres casos, el ministeri havia avançat els doblers i nosaltres no els trobàrem quan entràrem en el Govern, no sabem amb què s'havien gastat, però, com heu pogut observar, durant el 2011 i 2012 varem ser capaços de posar-nos al dia.

Finalment, únicament, com he dit, vàrem haver de tornar a Madrid la part que havia d'executar el Consell de Mallorca, el qual, a causa de la situació econòmica en què es trobava doncs no la va poder realitzar.

Aquest conveni el qual, inicialment, també establia un termini de vigència fins al 31 de desembre del 2010, es va haver de prorrogar i la seva vigència va acabar dia 30 de juny del 2012.

La comissió de seguiment de tancament del conveni la vàrem celebrar també el passat 13 de juny del 2013.

Això era una primera fase, que eren els programes pilot que vàrem haver de dur a terme, senzillament perquè el desenvolupament del PDRS, l'elaboració del programa amb totes les línies d'actuació es retardava de forma important.

Durant l'any 2008 es va començar amb les tasques necessàries per a l'aplicació de la Llei 45/2007, on les fites més importants són les següents: en el maig del 2008, amb un Reial Decret es varen crear un caramull de comissions, consells i meses d'associacions per aplicar el Pla de desenvolupament rural sostenible, concretament la Comissió interministerial per al medi rural, en aquesta comissió hi havia d'haver tots els ministeris, però només, la veritat, hi anaven a mirar i no hi posaven ni un euro. Després també, el Consell per al medi rural, s'havia de crear, i la Mesa d'associacions de desenvolupament rural.

Fins al 22 de desembre del 2008, no es va constituir el Consell de medi rural, amb la participació de 16 ministeris, les 17 comunitats autònomes i la Federació Estatal de Municipis i Províncies. En definitiva, es varen torbar set mesos per constituir aquest consell. I el 2009 es va continuar amb la redacció del Programa de desenvolupament rural sostenible, però encara estàvem així, redactant.

A la fi, el Consell de medi rural, de 22 de setembre del 2009, aprovà l'inici del procediment d'informació pública de l'esborrany del programa, del PDRS, i del seu informe de sostenibilitat ambiental. El període per fer al·legacions es va estendre fins dia 7 de desembre del 2009, dos anys després que s'aprovàs la llei i encara no teníem aprovat el Pla de desenvolupament rural sostenible, maldament se'n fes una gran presentació.

Finalment, dia 4 de juny, amb el Reial Decret 752/2010, es va aprovar aquest famós Pla de desenvolupament rural sostenible per al període 2010-2014, dos anys i mig després de la llei. Dels fons totals per a Balears havia de venir un 1,5% del total, una vegada aprovat el Pla de desenvolupament rural sostenible, el ministeri i cada una de les comunitats autònomes varen signar un protocol d'intencions per a la seva aplicació.

El protocol entre el ministeri i la comunitat autònoma de les Illes Balears es va signar el 4 d'octubre del 2010 i no es va publicar en el BOE fins al 27 d'abril del 2011, amb una vigència de fins al juny del 2011, és a dir, un mes de vigència per a un pla d'aquestes característiques. Curiosament, i encara no sabem per què, Madrid es va torbar set mesos a publicar en el BOE aquest protocol firmat entre el ministeri i la comunitat autònoma de les Illes Balears. I com que, a més, només varen donar un mes per presentar projectes, això era un absurd ben gros, en el maig del 2011 es va haver de modificar i prorrogar fins al dia 1 de juny del 2012, és a dir, un any més.

Però amb la modificació es va supeditar l'eficàcia de la senda financera a les disponibilitats pressupostàries de la direcció general del ministeri competent. Ja es veia venir que tot això seria paper banyat perquè no hi havia ni un euro en realitat, Madrid, amb el Govern de Rodríguez Zapatero, ja sabia que no els tenien els doblers, i el conseller Berto Moragues, també ho sabia, i ho puc dir perquè així m'ho va traslladar a jo personalment.

A una tercera fase, vàrem entrar i anàvem en paral·lel durant l'any 2009 on es varen iniciar les tasques d'elaboració dels plans de zona rural; és a dir, la fase era, primer, definir les línies d'actuació i després havíem de definir tota una sèrie de zones. I així es varen configurar tres zones rurals a les Illes Balears: la zona rural de Mallorca, la de Menorca i la d'Eivissa i Formentera. A Mallorca, tots els municipis de Mallorca hi entraven, excepte les zones turístiques i els nuclis urbans de Palma, Inca i Manacor; a Menorca, tots els municipis de Menorca excepte els nuclis rurals de Maó, Ciutadella i Es Castell, i a la zona rural d'Eivissa i Formentera, tots els municipis de les illes d'Eivissa i Formentera, excepte els nuclis rurals d'Eivissa, Sant Antoni de Portmany i Santa Eulària des Riu.

I aquest procés va culminar amb l'aprovació de la delimitació de les zones per part del Consell de Govern, mitjançant l'acord del 9 d'abril del 2010. El coordinador dels treballs de redacció dels plans de zona havia de ser la Direcció General de Desenvolupament Rural de la Conselleria d'Agricultura, la qual aleshores crec que ja estava dissolta o almenys estava previst, perquè els record que la Conselleria d'Agricultura va desaparèixer a l'anterior legislatura.

Tot, la veritat, és que era molt guapo damunt papers: Balears havia de rebre en cinc anys 14 milions d'euros del ministeri i, si la comunitat autònoma hi posava 14 milions més, el problema estava resolt, teníem la seu plena d'ous. Però realment el problema va ser que tot això, o molta part d'aquesta era fum; si llevam els plans directors sectorials, els quals vàrem haver d'acabar pagant la immensa majoria durant aquesta legislatura, tot i que venien de l'any 2008, la veritat és que després ja no hi ha hagut res.

En el juny del 2010 es va iniciar la redacció dels plans de zona de les Illes Balears, on cada illa feia el seu; la tramesa oficial dels plans de zona al ministeri es va fer el maig del 2011 i el ministeri, el qual encara era del Sr. Rodríguez Zapatero, va comunicar deficiències en el juny del 2011. Nosaltres pràcticament acabàvem de prendre possessió, deficiències que varen ser esmenades per part dels serveis tècnics del FOGAIBA

en el cas del Pla de zona rural de Mallorca i dels Consells Insulars de Menorca, Eivissa i Formentera en el cas dels Plans de zona rural de Menorca, Eivissa i Formentera. I es van tornar enviar els plans de zona rural al ministeri l'octubre del 2011.

Des de llavors, i donades les dificultats financeres de l'Estat, aquest no ha continuat amb l'aplicació de la Llei 45/2010. Només dues comunitats autònomes havien aconseguit firmar els acords, que eren Galícia i La Rioja. Lògicament, si Balears hagués fet la seva feina, tal vegada, de forma més anticipada quan era hora, ara tendríem alguns doblers més, però bé, no va ser així i el que feim és capejar el temporal amb el que tenim.

Jo no sé perquè va quedar aturat tot això aquí, el que sí sé, perquè els convenis havien de ser aprovats pel Ministeri d'Hisenda i la seva aprovació estava supeditada al compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària, cosa que el nostre conseller d'Hisenda sempre recorda i que algú no es creu. Per tant, una vegada estàvem així, Balears va ser una de les comunitats autònomes que ja venia amb un objectiu de dèficit d'un 4 i busques i per tant no acomplia.

Finalment, i mitjançant una carta tramesa l'agost del 2012, el ministre d'Agricultura actual, Sr. Arias Cañete, va anunciar la seva intenció de modificar la Llei 45/2007, per millorar el seu funcionament i va comunicar a la nostra comunitat autònoma la paralització de tot el procés de verificació dels plans de zona rural elaborats.

I així estam de llavors ençà. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions ara dels grups parlamentaris, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, Sr. Marc Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Conseller Company, miri que és difícil aconseguir una explicació seva quan es tracta de projectes o d'actuacions que en certa manera l'incomoden, quan es tracta de projectes que dóna la impressió que no té massa ganes d'explicar. Fa ara onze mesos, onze que el Grup Socialista registrava una sol·licitud de compareixença a la Comissió d'Economia perquè expliqués en quina situació es trobava el Pla de desenvolupament rural sostenible, era dia 19 de març del 2013. Som a dia 18 de febrer del 2014, onze mesos, he tingut ocasió de recordar-li en alguna trobada informal, fortuïta, el fet que estàvem pendants d'aquesta compareixença per part seva i la resposta ha estat sempre alguna evasiva. Com també ho van ser amb evasives les diferents preguntes amb sol·licitud de resposta escrita, formulades al llarg del 2012 i amb les quals vostè, directament, tirava pilotes fora, a l'espera de deixar passar el temps.

Així és que quan un conseller no vol comparèixer en comissió i decideix respondre amb evasives les preguntes escrites que se li formulen des de l'oposició, l'única opció que tenim, d'acord amb el Reglament, és demanar a aquesta cambra una compareixença urgent en plenari. I açò és precisament el que hem fet, després de constatar la seva nul·la voluntat d'explicar als ciutadans què ha fet vostè fins ara per impulsar el Pla de desenvolupament rural sostenible a les Illes Balears.

Ja sabem que no és açò el que vostè volia i que hauria preferit més passar pàgina i no retre'n compte, però ho haurà de fer, perquè d'aquest projecte en depenen recursos que no s'haurien d'haver perdut. Anem, idò, si li sembla bé, Sr. Conseller, per feina i repassen algunes coses.

Vegem primer què és el que es va trobar el conseller Company quan va arribar al Govern a principis del 2011. El conseller Company es va trobar una llei estatal, la 45/2007, que estableix les normes fonamentals d'aquest desenvolupament rural sostenible, la qual permetia la concessió d'ajudes directes a les Illes Balears, per valor de 14 milions d'euros en el període 2011-2015. Per aconseguir aquestes ajudes era necessari que el Govern de les Illes Balears definís zones d'actuació, acordés el conjunt d'actuacions per als plans d'actuació a cada una de les illes i també fixés els mecanismes de coordinació institucional. El Govern anterior havia de fer aquestes feines, les va fer?

El conseller Company va trobar l'acord del Consell de Govern de dia 9 d'abril del 2010, on es delimitaven les zones rurals a les Illes Balears per al desenvolupament sostenible del medi rural i l'aprovació d'aquestes zones per part del Govern de l'Estat, mitjançant el Reial Decret 752/2010. En total les zones beneficiades a les Balears arribaven a 4.801 quilòmetres quadrats i la població que en podia sortir beneficiada era de 422.693 habitants. El conseller Company també va trobar els Plans de zona de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera elaborats de forma prou participada i amb amplis acords socials, com molt bé vostè sap. El conseller Company també va trobar creada la Comissió de coordinació institucional d'actuacions en el medi rural, encarregada de fer el seguiment de l'execució del Pla de desenvolupament rural sostenible, d'acord amb la resolució del conseller de Presidència de dia 20 de setembre del 2010. I el conseller Company també va trobar publicat, mitjançant la resolució de dia 12 d'abril del 2011, el protocol general de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'aplicació de la Llei 45/2007, de dia 13 de setembre, per al desenvolupament rural sostenible, el qual fixava que per al període 2011-2015 el Govern de l'Estat espanyol desenvoluparia línies d'actuació fixades en els plans de zona ja elaborats, per valor de 14.370.000 euros. Vull recordar, 2011-2015.

Insistesc, més de 14 milions d'euros en actuacions perfectament detallades i acordades amb el sector agrari, a través dels plans de zona per a modernització de regadius, de comercialització de productes agroalimentaris, d'energia, de treball, de transport públic, d'infraestructures, no està tan malament la feina que es va trobar feta, Sr. Company.

Quan el conseller Company va arribar al Govern tan sols havia d'aprovar els plans de zona, els quals ja estaven elaborats i acordats, com molt bé vostè sap, i signar el conveni amb el Govern d'Espanya en base al protocol ja acordat. Però és a partir d'aquest moment, amb la seva arribada, on tot s'atura, en què el conseller Company opta pel silenci, la paràlisi d'un projecte que garantia 14 milions d'euros per al sector agrari de les Illes Balears, perquè, Sr. Company, gairebé tres anys després de l'arribada a la conselleria, encara no ha aprovat els plans de zona acordats amb l'establert a la Llei estatal 45/2007; perquè tampoc, Sr. Company, gairebé tres anys després de l'arribada a la conselleria, encara no ha signat el conveni amb el Govern d'Espanya, d'acord amb el protocol aprovat. Si hagués donat continuïtat a la feina feta que vostè va trobar ara hi hauria més recursos per a les Balears i, en canvi, no hi són.

I el que crec que tampoc no ha de fer és dir-nos que el conveni no es va signar perquè Madrid va retallar recursos econòmics del Pla de desenvolupament rural, perquè vostè sap que hi ha comunitats que sí van signar aquests convenis, dues: ho va fer La Rioja i ho va fer també Galícia. Galícia, la del Sr. Feijóo, signava el conveni el mes de maig del 2012, vostè ja duia un any de conseller i el Sr. Cañete duia sis mesos de ministre; idè, bé, el maig del 2012 el Govern de Galícia i el Govern d'Espanya signaven un conveni on el Govern de l'Estat destina, al període 2011-2015, 85 milions d'euros als eixos d'infraestructures, serveis, activitat econòmica i treball i medi ambient, 85 milions d'euros signats el 2012 per al PDRS de Galícia, i vostè, Sr. Company, no va firmar aquí a les Balears? Vostè no va defensar els 14 milions d'euros que ens pertocaven per a les Illes Balears? Vostè no va aprovar ni tan sols els plans de zona que va trobar redactats i acordats amb el sector, com molt bé vostè sap?

I aquí, hi tornam una altra vegada, l'excusa no pot ser ni aquesta manca de diners, ni les retallades ni el discurs de l'herència, perquè ni les retallades ni la falta de diners ni l'herència van ser motiu perquè La Rioja i Galícia firmassin els convenis, perquè Galícia rebés en quatre anys 85 milions d'euros de l'Estat. Aquí, Sr. Company, sona més aviat que qualcú no ha acabat de fer la milió, que qualcú no ha volgut aprofitar una bona feina que es va trobar quan va arribar, que qualcú no ha sabut o no ha volgut convèncer el Govern del president Rajoy que Balears també és important i que els recursos, de la mateixa manera que han arribat a Galícia, també havien d'arribar a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera. Açò sona, Sr. Company, a què no hi ha hagut voluntat de defensar davant Madrid el que ens pertoca, que havíem treballat i que també hauria d'haver arribat.

Açò s'assembla massa a les inversions estatutàries que no arriben a les Balears perquè ningú del Govern està disposat a defensar-les davant Madrid; sona a què Balears és la comunitat on menys inverteix el Govern d'Espanya perquè el Govern de les Balears és l'únic que no presenta projectes davant Madrid; açò sona de nou a què no signam convenis amb Madrid quan altres comunitats autònomes ho fan, perquè no tenim la iniciativa ni la voluntat de convèncer.

Tal vegada és per açò, Sr. Company, que fa prop d'un any que no ens ha volgut explicar en comissió en quina situació es trobava aquest projecte, tal vegada és per açò, Sr. Company, que responia amb evasives les preguntes amb resposta escrita que li formulàvem des del Grup Socialista. Miri, el mes de juliol del 2012, mes de juliol del 2012, tres mesos després que el president Rajoy i el ministre Cañete signessin el conveni pel qual Madrid aportava 85 milions d'euros al sector rural gallec, vostè responia a diverses preguntes escrites formulades pel Grup Socialista on afirmava que està a l'espera que el Ministeri d'Agricultura mogui fitxa i revisi la Llei rural de desenvolupament rural sostenible. Molt bé, des d'aquell moment, des del juliol del 2012, ha passat ja més d'un any i mig, i vostè ja en du quasi tres de conseller, i nosaltres li continuam demanant: què ha fet al llarg d'aquest any i mig per assegurar els recursos del PDRS?

Què sapiguem, a dia d'avui encara la llei és en vigor i no s'ha modificat, per tant vostè s'hauria de moure. Quines iniciatives ha pres vostè davant el Govern de l'Estat per evitar que es perdin els recursos que ens pertocuen; per garantir que la modificació de la llei, en cas que es produeixi, garantirà els recursos per a Balears? Quantes vegades s'ha reunit? Amb qui? Quins documents de treball maneja? Quins són els objectius?

Volem saber, Sr. Company, volem conèixer com ha actuat i com té previst fer-ho el Govern de les Illes Balears i el màxim responsable en matèria agrària per garantir els recursos que haurien d'arribar a les Balears i que no han arribat, però que, en canvi, sí que han anat a altres comunitats autònomes. I molta por ens fa, després d'haver-lo sentit, que aquests recursos ja no acabin arribant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom. Definitivament, no tenc gaire experiència, no en tenc gens ni mica, vós, Sr. Conseller, m'heu deixat descol·locat. Jo venia..., em varen dir la setmana passada que havia de preparar aquest debat, he intentat parlar amb gent, assabentar-me un poc de com està el tema de l'agricultura i un poc el que seguia, no? I quan ha començat vostè, he agafat el boli, i dic: aniré apuntant tot el que vagi dient el Sr. Conseller, i al cap d'un parell de minuts he deixat d'apuntar, perquè el to que causava, l'apatia, com si llegís una simple gestió, i jo crec que aquí som a una cambra política i hem de fer política, directrius polítiques: què ha passat, què hem de fer, cap on hem d'anar, Sr. Conseller.

He llegit l'article del Reglament, l'article 184, diu que aquest punt serveix per fixar posicions, formular preguntes i fer observacions. Fixar posicions: el debat és sobre el tema del Pla de desenvolupament rural. Bé, segons m'han dit, hi havia retards en l'execució del Pla de desenvolupament rural i la seva gestió va provocar que no es perdessin aquests fons, per tant jo li reconec aquesta actuació positiva, jo li reconec. Per tant, fixam posicions, li reconeixem que va evitar la pèrdua de fons per part de Balears.

Dos, formular preguntes. El Pla de desenvolupament rural té per objectiu consolidar i incrementar la qualitat de vida a les àrees no urbanes, en concret, el del 2014-2020, hem de parlar de passat, però el futur m'interessa molt més, no?, diu que el sector agrícola ha de ser més equilibrat des de l'òptica territorial i mediambiental, més resistent als canvis climàtics, més innovador per augmentar la competitivitat. Jo li deman a vostè, que supòs que després replicarà, com pensa acomplir aquests objectius? Com pensa fomentar la participació? Tindrà en compte els petits productors? I la indústria agroalimentària, què pensa fer per potenciar-la? Tindrà en compte la sinergia entre agricultura i turisme, com intentarà salvar aquest pont? L'agricultura ecològica, el valor afegit que suposa l'agricultura ecològica?

Preguntes, més preguntes. Finançament del Pla de desenvolupament rural, el pilar segon de la PAC, com va això? Segons he llegit a la seva pàgina web, sembla que Europa aportarà més per a Balears, no? D'acord. I Madrid, i Madrid aportarà més? Li deman, perquè jo, clar, jo voldria saber la versió oficial del conseller, aquí hi ha pàgines web, agrodigital i d'altres, que diuen que Madrid passa de 3.000 milions a 1.000 milions i que al final serà el negoci de na peix fregit, que al final passarem de tenir 80 i busques de milions a 70 milions. Per tant, malgrat que Europa n'aporti més en tendrem manco. Jo li deman si és així o que vostè m'aporti les dades oficials que pugui tenir en aquest moment, en funció del que es va aprovar a la darrera conferència sectorial.

Més preguntes. El pilar primer de la PAC, que es negocia ara, com va això, com va anam de finançament, quants milions arribaran aquí? Ens pot informar d'això vostè? Vós ens digueu el que sabeu, perquè això és la nostra obligació de controlar el Govern i demanar aquesta informació, eh?

El tema del reconeixement d'insularitat, Sr. Conseller, aquest tema que va sortir, jo vaig llegir un informe seu o de la seva conselleria el 2012, que havíem de lluitar per la insularitat. Evidentment, nosaltres és un tema que fa anys que duim aquesta bandera, com va això? Li han reconegut, vos ho han reconegut això? Suposa qualque tipus la insularitat, es pot materialitzar de qualque manera?

Quina és la situació actual? L'agricultura, avui en dia, i també són dades que vostè, jo les he agafades de la seva pròpia pàgina web, diu que el sector agroalimentari balear és el de menor rendibilitat de tot l'Estat, és el de menor rendibilitat, això ho he llegit jo de la seva conselleria; que representa l'1% del PIB balear, l'agroindústria representa l'1% del PIB balear. Seria injust per part meva, per part nostra, adjudicar-vos, a vós, tota la responsabilitat d'aquesta situació tan dramàtica del sector agrícola, seria injust, tot i que teniu responsabilitat, però seria injust donar-vos això; el que sí és obvi és que el sector es troba

en una situació delicada, molt delicada, perquè si parlem que és el que té menys rendibilitat de tot l'Estat és una situació molt delicada, el SOS que vós dèieu l'any 2012, el SOS. Bé, idò nosaltres pensam, el que volem impulsar és una política agrícola competitiva, potent, una agricultura que permeti un bon nivell de vida per als pagesos, una agricultura amiga del medi ambient, que vagi de la mà del medi ambient, que és el que ens indica Europa, Europa diu: hem d'anar cap allà, i orgullosa del tresor cultural que asserveix, els pagesos són els que mantenen el territori, són els que mantenen la nostra cultura.

És per això, i en aquest moment, en aquest punt, que entenem que la nostra proposta que volem impulsar d'un gran pacte social per a un nou model econòmic, que aquí té tota la vigència i sentit. Dins aquesta aposta decidida per una política industrial, que no veiem en el Govern, en el Govern no veiem cap política industrial, idò, dins aquesta decidida aposta que nosaltres volem, un dels sectors estratègics, és, juntament amb la societat del coneixement, l'audiovisual i la construcció, és l'agroalimentari. Tenim una enorme potencialitat, aquí hi ha 3 milions de persones durant cinc o sis mesos l'any, 3 milions de persones, i només tenim l'1% del PIB dedicat a l'agroindústria. És per això que estam segurs i convençuts que vostès, que el seu Govern dirà que sí a la nostra proposta d'un nou model, d'un pacte social per a un nou model social, estam segurs, perquè això és treballar per al futur, per a futur que ens assegurí que els nostres fills no hagin d'emigrar fora necessàriament; una proposta que feim amb voluntat de consens, sense voluntat de fotos ni protagonisme ni partidisme; una proposta que cerca un compromís de bon de veres i on el sector agroalimentari i, en concret, la indústria agroalimentària, ha de ser clau, estratègica per a aquest futur, un futur que volem millor, unes Balears horitzó 2025.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. María Asunción Pons, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El sector agrícola ramader de Balears ha patit una mala gestió del Pla de desenvolupament rural sostenible pel desinterès i per la irresponsabilitat del Govern del pacte i també per la manca de recursos financers del Govern d'Espanya durant el període 2007-2011. Aquesta mala gestió ha estat corregida durant aquesta legislatura pel Govern del Partit Popular amb altres actuacions dirigides a augmentar la competitivitat del camp a les nostres Illes, diversificar l'economia rural i millorar el medi ambient.

De la mateixa que en el 2007, amb el canvi de govern i la presa de possessió de l'executiu del pacte, tots els programes que ja havia previst i pressupostat el Govern del Partit Popular per al PDR 2007-2013, van quedar aturats. Tot i que no forma part d'aquesta compareixença, per açò no m'hi estendré, però sí ho compararé perquè, i tal com ha dit el conseller, el Pla de desenvolupament rural sostenible és un complement del Pla de desenvolupament rural amb fons europeus i aquest PDR també és un altre exemple de mala gestió del pacte per al sector primari.

Per tant, el Grup Popular vol posar de manifest la dolenta gestió del Govern del pacte amb el pla sostenible davant la bona actuació del Govern del Partit Popular amb el PDR amb fons europeus; perquè vam ser la darrera comunitat, juntament amb Madrid, a presentar-lo a les autoritats de la Unió Europea. En canvi, el Govern del Partit Popular va fixar des del primer dia i com a prioritat de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori acomplir les exigències de la Unió Europea en relació amb el PDR i a la vegada ser molt rigorosos amb el compliment de la Llei 45/2007 que regula el Pla sostenible. En aquest pla sostenible nombrosos ministeris hi havien de participar i aportar recursos, però açò no es va fer.

El problema és que el Ministeri d'Agricultura no disposava dels 14 milions d'euros que havia de destinar a Balears amb aquest famós Pla sostenible, una quantitat que no hem vist mai i que, per tant, no es podien aprovar els plans de zona ni firmar el protocol. Dels 28 milions que s'havien de gastar, només es van arribar a firmar convenis per valor de 8 milions, perquè el Pla de desenvolupament rural sostenible va ser un altre invent del Govern Zapatero, molt ben dibuixat i molt ben presentat, açò sí, però sense cap fonament ni sense cap recorregut.

A més, hem hagut de fer front als reiterats incompliments del Govern del pacte del 2007 al 2011, quan no va aportar les quantitats pactades amb la Unió Europea per a l'agricultura i per a la ramaderia. No ens sorprèn, perquè era el mateix govern que s'endeutava a raó de mil milions d'euros cada any, el mateix govern que no pagava proveïdors ni tampoc no pagava les institucions. A causa d'aquests reiterats incompliments, vam rebre seriosos advertiments i fins i tot hem estat a punt de ser exclosos dels programes aprovats amb el ministeri i també amb la Unió Europea.

L'esforç que ha hagut de fer el Govern del Partit Popular per posar-se al dia ha estat immens, tal i com ha reconegut aquest passat dissabte la Mesa agrària de Mallorca, la qual deia, textualment: "La gestió duita a terme pel conseller Gabriel Company ha estat molt positiva, ja que ha aconseguit millorar l'execució del programa de desenvolupament rural i l'agilitat dels pagaments, salvant *in extremis* la perillosa situació, generada a la legislatura anterior, que ens duia cap dret a rebre sancions i a haver de tornar doblers a la Unió Europea, per no pagar el que tocava als agricultors i ramaders."

Açò, Sr. Pons, ho diu ara el Partit Popular, però qui ho ha escrit són les organitzacions professionals de Mallorca, integrants totes d'aquesta Mesa agrària. Aquesta és la veritat del PDR, una veritat que també podem aplicar al Pla sostenible, per molt que avui pretengui ocultar o pretengui manipular. Són els mateixos agricultors i ramaders els que denuncien i critiquen obertament la mala gestió del Govern del pacte, ja ho diuen, a

la legislatura anterior en la qual governava el seu partit, que era el PSOE i era el partit que no pagava els pagesos. En canvi, reconeixen la bona feina duita a terme pel Partit Popular.

La realitat, Sr. Pons, no es pot amagar, ni amb mentides ni amb embulls. Per tant, hem passat d'un gran retard i d'incompliments a una eficaç execució dels programes, que avui situen les Balears a ser comunitat capdavantera en els pagaments de les ajudes de la PAC. I açò ho ha fet i ho fa cada dia el Govern del Partit Popular.

Però avui, amb motiu d'aquesta compareixença, el Grup Popular té l'obligació de denunciar que, com van fer amb altres recursos i programes dotats amb fons d'altres administracions, el Govern del pacte va desviar partides del Ministeri d'Agricultura per al Pla de desenvolupament rural sostenible a despeses que no tenien res a veure amb els objectius aprovats. Exactament, exactament el mateix que van fer amb els fons estatutaris, que van anar a despesa corrent. I estic contenta que el Sr. Pons els hagi nomenats, el que no sé és si ja se'n recorda, perquè a Ferreries -i allà hi ha el seu alcalde- encara esperen explicacions sobre on van anar a parar i en què es van gastar els doblers destinats, per exemple, al centre d'interpretació de S'Enclusa. O el Parc Bit d'Alaior, Sr. Pons; encara espera la Sra. Sugrañes les seves explicacions.

Miri, vostès són experts a crear comissions, consells assessors, meses d'associacions, redactar uns grans documents, que, açò sí, saben editar amb tot luxe de detall, i fer unes grans presentacions, però tot açò acaba sense uns resultats pràctics. Molt bones intencions i projectes que després no saben aplicar ni executar, perquè tampoc no saben gestionar, i a més de no pagar s'endeuten, deixen els expedients dins els calaixos fins que ha de venir un govern del Partit Popular a posar-los els nombres al dia.

I aquesta és la trista història del Pla de desenvolupament rural sostenible de Balears que vostès avui reivindiquen des de l'oposició, quan són vostès que han de donar la cara per explicar la seva mala gestió, i han d'assumir, crec jo, d'una vegada per totes les seves pròpies responsabilitats. Sí, Sr. Pons, han d'admetre que no ho van fer bé, en lloc de venir a exigir a un govern que ha de dedicar gran part de la seva feina a solucionar tot allò que vostès van deixar pendent, sense executar, i aquest pla sostenible és un dels millors exemples d'un govern que no governava, perquè no tenia criteri ni tampoc estabilitat interna.

La seva improvisació i manca de coneixement del sector van arribar al punt que el mes de març de 2009 qui era la consellera d'Agricultura, la Sra. Mercè Amer, va afirmar que el PDR suposarà inversions de més de 300 milions d'euros fins al 2013. Ho han sentit bé?, 300 milions d'euros en quatre anys. I tot açò qui ho pagava? Ara, clar, aquí la Sra. Amer no deia res, clar, callava.

Mirin, avui entenem moltes coses. Tot eren bones paraules i il·lusions, però no calculaven, i ho fiaven tot a l'endeutament i a unes disponibilitats pressupostàries inexistents. Per cert, sense partida pressupostària de Balears i del Govern d'Espanya, no era possible el Pla de desenvolupament rural sostenible. Fins i tot van haver de recórrer als bons patriòtics, que ara també ha hagut de retornar el Govern del Partit Popular.

Però després la Sra. Amer va ser cessada, i no content amb açò el Partit Socialista, a més a més, desmantella la Conselleria d'Agricultura i demostra una vegada més el seu gran compromís que té amb aquest sector, una conselleria que va arribar a tenir amb el govern del pacte 480 empleats, entre 135 funcionaris, 158 treballadors fixos al FOGAIBA, 72 a SEMILLA i 57 a l'IBABSA, per cert, empresa que va augmentar els sous un 15%, de manera que a Balears hi havia més funcionaris que pagesos professionals.

Però ara, amb el Pla sostenible i amb la compareixença del conseller, clar, ens volen donar a entendre que estan molt interessats en el sector, però el sector sap molt bé qui paga les ajudes, fins i tot els expedients pendents de tramitar del 2007. També sap que el Govern del Partit Popular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Pons, ha d'anar acabant.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, ja acab, Sra. Presidenta. També saben que el Govern del Partit Popular ha aconseguit un increment del 28% en el repartiment dels fons FEDER a Balears per al període 2015-2020. Som els que amb més força reclamam per compensar els sobrecosts de la insularitat, i en definitiva som els que complim.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara per a la contestació del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, Sr. Gabriel Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Hem estat fent un debat mesclant un poquet el PDR amb el PDRS. El PDR és el Pla de desenvolupament rural, que està cofinançat per la Unió Europea, Madrid i nosaltres, comunitat autònoma; i el PDRS és el Pla de desenvolupament rural sostenible, que està cofinançat exclusivament entre Madrid i la comunitat autònoma.

Ho dic perquè intentaré contestar un poquet fins i tot al que em demanava el Sr. Mas, que ha fet molt més esment al nou pla de desenvolupament rural 2014-2020, i també a la negociació que hi ha en aquests moments de la política agrària comunitària i el repartiment intern a l'estat membre d'Espanya.

Però el primer que volia fer era dir al Sr. Pons que, bé, supòs que en aquesta segona intervenció haurà tengut oportunitat de mirar les notes que hagi pogut prendre -no he vist si en prenia o no- del que jo he dit, perquè la sensació és que no m'ha escoltat; o no m'ha escoltat o no m'ha entès, i tornaré a repetir-li el que va passar amb el Pla de desenvolupament rural sostenible, i començaré per dir-li el que em vaig trobar, perquè vostè ha fet tots uns encapçalaments dient que el conseller Company es va trobar, i jo, efectivament, el conseller Company quan va arribar es va trobar un bon merder. El conseller Company es va trobar amb una llei de pressuposts firmada pel Sr. Zapatero que a la disposició addicional quadragèsima primera deia que l'administració de la comunitat autònoma..., per firmar convenis amb la comunitat autònoma no ho podran fer *las que hubieran incumplido su objetivo de estabilidad presupuestaria para los ejercicios 2009, 2010 i 2011, cuando aquéllos conlleven una transferencia de recursos de los sujetos del sector público estatal a los de la comunidad autónoma - incumplido-, impliquen un compromiso de realización de gasto de esta última o se den ambas circunstancias simultáneamente.*

En definitiva, això que vostès no han volgut escoltar durant molts d'anys, que és allò que familiarment deim l'objectiu de dèficit, el Sr. Zapatero a la Llei 39/2010 deixa ben clar que la comunitat autònoma que incompleixi l'objectiu de dèficit, l'estabilitat pressupostària, no firmarà convenis amb l'Estat. Bé, diu del 2009, 2010, 2011. Vostè sap quin dèficit tenir autoritzat el 2011? Crec que era l'1,5. Sap quin ens varen deixar, a nosaltres? El 4,2. I que tenguí la santa barra de venir aquí a donar-me la culpa, a mi, que no he pogut firmar amb Madrid el Pla de desenvolupament rural sostenible quan varen ser vostès, amb el seu mal cap i gastant més de 1.000 milions d'euros més dels que tenien...

(Alguns aplaudiments)

...els que han fet impossible que firmem cap miserable conveni amb Madrid, això, Sr. Pons, ha d'entendre que molesta una mica.

I de fet li he de dir que jo som allà on volia ser. És que volia veure si vostè era capaç de dur-me aquest tema al ple, i n'ha estat capaç, n'ha estat capaç, en un tema que vostè sap que si hi ha alguna cosa que domín és això, i ha estat capaç de dur-lo aquí, i ara som allà on jo volia ser, Sr. Pons.

El Sr. Conseller Company es va trobar..., amb una carta del ministre Arias Cañete que li deia *que el Gobierno anterior introdujo en la Ley de presupuestos generales del Estado para 2011 una disposición que limitaba drásticamente la posibilidad de firmar convenios cofinanciados con aquellas comunidades autónomas que hubiesen incumplido el objetivo de déficit en años anteriores.* Continua, continua, continua..., i diu: *“Se produce por ello una situación absurda consistente en que, en la práctica, no va a poder aplicarse la ley en la inmensa mayoría del territorio nacional, pues como sabe tan sólo se han podido materializar los convenios específicos con dos comunidades autónomas, La Rioja y Galicia. La intención de*

este departamento -parla del seu ministeri- es modificar la ley para hacerla más operativa y eficaz en su aplicación". I a més diu: "No parece tener sentido la continuidad de los trabajos para la elaboración de los planes de zona actualmente en curso, ya que la ley no se va a poder aplicar en los términos que está planteada, y proponemos por ello paralizar el proceso de elaboración y verificación de dichos planes".

Clar, el Sr. Cañete arriba, troba la llei d'en Zapatero, i diu "no podem firmar res", i el conseller Company es troba..., bé, ja no se'l va trobar el conseller Company, se'l va trobar el president del Govern quan va fer el Govern, amb un *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 5 de juny de 2010 que diu que *se extingue la Conselleria de Turismo, la de Trabajo, la de Formación y la de Agricultura y Pesca*, i per tant també em vaig trobar amb això, Sr. Pons, amb una conselleria que gràcies a Déu vàrem recuperar però que vostès se l'havien carregada, completament i absolutament.

I el conseller Company es va trobar també amb un deute amb el sector que fiblava, Sr. Pons, però fiblava, d'acord?, amb deutes des de l'any 2008, perquè no sé si m'ha escoltat que li deia que en el 2011 i el 2012 vàrem pagar el que vostès firmaren el 2008 i el 2009, però si no li ho tornaré a dir, i si vol li ho torn repetir, li ho torn repetir i li ho donaré si fa falta per escrit, no es preocupi.

I el conseller... Bé, estic parlant de 20 o 25 milions d'euros, eh? I el conseller Company, quan va arribar, també es va trobar que vostès l'any 2008 varen utilitzar fons del FEADER en el PDR per 3.600.000 euros; el 2009, per 3.878.000; el 2010, per 3.578.000; el 2011, per 3.039.000, i el 2012, per 9.300.000!, i el 2013, per 7.400.000!

(Alguns aplaudiments)

Ho dic perquè vostè tampoc supòs que no..., bé, ho deu haver de saber, perquè si du allò d'agricultura deu haver de saber què vol dir. Vostès em varen deixar al límit d'incomplir la regla N+2, i en vàrem passar un fum, i gràcies a l'anterior tresorer i avui conseller d'Hisenda, i també a aquell vicepresident econòmic, que varen posar els doblers suficients perquè Balears no perdés aquells fons. Però vostès em varen deixar això, també, el conseller Company s'ho va trobar així.

El conseller Company se'n va trobar una altra: que l'any 2008-2009 ens varen fer una inspecció comunitària. Vostè recorda qui gestionava la Conselleria d'Agricultura els anys 2008-2009? Idò ara m'estan demanant que torni 2 milions d'euros per mala gestió dels que gestionaven el 2008-2009.

I no continuu perquè supòs que estaré minuts i minuts dient-li tot el que el conseller Company es va trobar.

No tenc cap evasiva ni una. El que passa és que hi ha coses que crec que s'han de comentar allà on toca, i és en el Ple, en el lloc més important que hi ha, i moltes d'aqueixes coses m'agrada dur-les-hi, sobretot si parlem d'agricultura, perquè, com bé ha dit el Sr. Mas, la indústria agroalimentària, el sector primari, té importància, i aquí qualque vegada se n'ha parlat, el que passa és que després s'ha de traslladar. Si té importància, donem-li els fons que necessita; no prometeu allò que no heu de

pagar, que això els pagesos no ho solen perdonar. Després *el camino se demuestra andando*.

Per tant continuu dient que vostè no m'ha escoltat, Sr. Pons. Si m'hagués escoltat hagués pres nota que jo primer de tot, quan vaig entrar, em varen tornar de Madrid -els seus-, em varen tornar amb defectes els plans de zona, nosaltres en dos mesos els vàrem rectificar i els vàrem tornar cap allà, hi va haver el canvi de govern a Madrid, i resulta que després, quan és l'hora de començar a firmar, no podem firmar perquè una llei del Sr. Zapatero ens ho impedeix. Realment la llei es condreta, eh?, només venia a dir que vostès no s'haurien d'haver gastat 1.000 milions més d'euros dels que tenien, i per mor d'això nosaltres no hem pogut firmar ni aquest ni altres convenis.

Al Sr. Mas li he de dir que celebr que estiguem en la línia que efectivament la indústria agroalimentària és fonamental i l'hem d'estimar. De fet jo sol dir que si no hi ha tafones no hi ha oliveres, si no hi ha bodegues no hi ha vinya, si no hi ha magatzems d'ametlles no hi ha ametllers, i si no hi ha magatzems de cereals no hi ha cereals, i si no ha sestadors no hi ha ovelles. Per tant és importantíssim que hi hagi les infraestructures necessàries per estirar això. Això ho farem amb la Llei agrària, que aviat tendrem el primer esborrany, pràcticament puc dir que és qüestió de molt poc temps que tinguem el primer esborrany que discutirem amb el sector.

Em sap greu si m'ha vist amb apatia. De fet no m'ho ha dit només vostè, també qualcú m'ha enviat un missatge demanant si tenc son. No. Potser és que llegir tant..., és vera que arriba un moment que dius coses que has vistes, que hi has participat, perquè jo en aqueixes reunions estava assegut quan venien els del ministeri a explicar-nos el PDRS, i..., bé, el conec ja en tanta profunditat que potser no hi he posat l'èmfasi que hi havia de posar i que es mereix el sector que jo represent a través de la nostra conselleria.

També és ver que m'ha fet èmfasi no en el PDRS, en el Pla de desenvolupament rural sostenible, sinó en el PDR, que és el que du cofinançació des de Brussel·les, però almenys sí que li vull donar una pinzelladeta dient-li que hem aconseguit el major increment que ha aconseguit una comunitat autònoma en els fons europeus que vénen en el PDR 2014-2020. També és vera que Madrid ha baixat finançació a totes les comunitats autònomes, amb la qual cosa en aquests moments estam amb les estirades. Jo tenc bones vibracions quant al fet que a través del primer pilar durement bastants més doblers dels que tenim ara, crec que els durement, quan és un moment en què qui més qui menys perdrà doblers i algunes comunitats en poden perdre, a més, moltíssims. El que no li puc dir és més. Avui hi ha una reunió encara per definir línies de PDR, però s'allargarà el debat durant tota una sèrie de mesos.

Dins el primer pilar de la política agrària comunitària vénen ajudes directes, directes, als pagesos o als titulars d'explotacions agràries, i en vendran algunes que són directes però que són el que nosaltres deim ajudes acoblades a diferents sectors. Jo crec que aquí Balears està en disposició de rebre més del que rebia en aquells moments, i la lluita és (...).

Quant al reconeixement de la insularitat, ja ho hem fet; de fer normatives que van sortint prioritzen la insularitat i donen uns sèrie de punts més pel fet de ser insulars. Això hi havia algunes línies que abans ja hi eren des de fa una sèrie d'anys, però ara ho hem potenciat, però continuam demanant a Madrid i també a Brussel·les un reconeixement just per compensar aquells efectes negatius de la insularitat.

Allò que és la comunitat autònoma que tenim menys rendibilitat, és vera, sobretot..., bé, vostè supòs que feia referència a un quadre, jo no l'he duit, però és un quadre precisament dels marges bruts i la rendibilitat que té la nostra indústria agroalimentària. Canàries està en la primera posició - crec recordar- amb devers un 18% de rendibilitat, i nosaltres estam en la darrera, em sembla, amb devers un 2%, la darrera posició de totes. Per què?, idè mira, deu ser perquè Canàries rep 268 milions d'euros cada any de la política agrària comunitària i nosaltres només en rebem 30, quan ells només pesen el doble que nosaltres. Per tant aquí nosaltres és l'argument que estam utilitzant per veure si ens ho compensaran.

I per descomptat tot el que sigui créixer en sector primari, en sector agroalimentari, ha de ser de la mà d'una bona cura del medi ambient, d'un bon tractament als animals, que això està amb normativa europea molt clara, i defensant també la nostra cultura, que tots els venim de la pagesia hem pogut mamar des de sempre. Jo crec que en aqueix aspecte també ens trobarem perfectament alineats.

Senzillament he de dir que m'hagués agradat tenir més doblers, perquè si hem aconseguit alguna cosa també en aqueixa legislatura és que aqueix govern, a través també de la Conselleria d'Hisenda, hagi posat els doblers necessaris per cofinançar totes les línies d'ajuda que hem tengut, que venien en aquest cas de Brussel·les o de Madrid, cosa que, com he comentat al Sr. Pons fa una estona, hi va haver moments que estava molt dubtosa la cosa; de fet des de Madrid ens deien: "no complireu en el desembre de 2011, no complireu l'N+2", i gràcies als fons que es varen posar des d'aquí vàrem complir. I si ens deien "no complireu" -i acab- només és perquè havien enviat els doblers aquí, i amb el PDRS també ens va passar, i se'ls varen gastar vostès en despesa corrent, no els varen destinar a allò a què venien destinats, que eren les actuacions que abans també li he comentat, els plans pilot que es varen fer amb el PDRS.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no diré que les seves bravejades m'hagin sorprès, li he de ser franc. El que passa és que arriba un moment en què sents que no només ho fa tan bé, sinó que està fins i tot arribant al nivell de dir a l'oposició "ni li responc; estaré 10 mesos, els faré venir a plenari perquè aquesta és la meva estratègia, i per açò ho disseny així i puj aquí dalt i bravej", que em fa pensar, Sr. Company, que tota la resta també deu anar pel mateix camí, que darrera aquesta bravejada hi ha també algunes equívocacions que vostè no ha tingut ganes de reconèixer.

I si és així, que l'estratègia està lligada al fet que li encanta no comparèixer, menysprear l'oposició i esperar que el duguin aquí en compareixença, cosa que crec que en aquesta legislatura és la primera vegada, i poques succeeix, i demostra fins a quin punt el conseller té un cert respecte per l'oposició, no es preocupi vostè, Sr. Company, que d'aquí a dues setmanes el tornaré fer comparèixer perquè reti compte de la situació en què es troba la quota lletera, les negociacions amb Europa per fer possible precisament, per analitzar les conseqüències que tindrà la liberalització 2015. I com que no és capaç ni tan sols de venir a comissió a explicar-ho, ja li ho dic jo, d'aquí a quinze dies vostè tornarà ser aquí a explicar aquelles coses que no vol respondre a l'oposició.

A partir d'aquí...

(Remor de veus)

Estarem encantats, faltaria més!

A partir d'aquí, algunes reflexions perquè, és clar, sentir tots aquests laments, totes aquestes plorades, tot el que representa el fet de gestionar i tirar endavant han servit per a una cosa, perquè el conseller Company no ens expliqués per quin motiu a Galícia hi han arribat recursos i ha estat capaç de signar i en canvi aquí no. Ah, per quin motiu? Perquè resultarà que el Sr. Cañete va esperar a tenir els pressuposts del 2012 aprovats pel Sr. Rajoy per poder-ho firmar? Aaaaah! És que va firmar el conveni el mes de maig de 2012! El Sr. Company duia un any de conseller i el Sr. Cañete en duia mig, va esperar aquell temps i va poder firmar, perfecte, *chapeau!*

Miri, li hem de reconèixer a Galícia una capacitat, li hem de reconèixer una capacitat: d'aconseguir recursos que són molt complicats; si jo a cap moment no li he dit que era fàcil, jo no he pujat aquí dalt a dir-li..., no, no, és que açò estava tot aclarit, si jo en som conscient que és difícil, el que em sap greu és sentir un govern que només es queixa, que dur tres anys governant i encara continua parlant de l'herència i encara continua parlant de l'herència!

(Remor de veus)

Saben quina serà, saben quina serà? Quan acabem aquesta legislatura el nou govern tindrà una herència de més de 7.500 milions d'euros, cap govern no ho ha trobat açò, hauran disparat el deute com cap legislatura, quan aquest era el seu objectiu, quan aquest era el seu objectiu!

Per tant, no, de plors tots, i estaria bé, eh, estaria bé tal vegada que en fossin conscients de com van deixar vostès el Govern la darrera vegada que se'n varen anar, o no se'n volen recordar? Per tant, sí.

(Remor de veus)

Torn a fer aquí, sí, torn a fer aquí..., sí, no, si rall del tema, rall que el mes de maig el Sr. Rajoy, el Sr. Cañete amb el Sr. Feijóo van signar un conveni, amb un nous pressuposts i que vostè tenia la capacitat i l'habilitat de poder-ho fer, però no ho va voler fer. Perquè li venia d'abans? És possible, però vostè no ho va voler fer, i aquest és el tret que nosaltres li feim avui: tenia una oportunitat. Que tenia excuses? I tant que sí, tenim un govern carregat d'excuses, per a no fer allò que té ganes de fer. Per tant, Sr. Company, nosaltres sí, li ho posam de manifest, no ho ha fet bé, ho hagués pogut fer millor i no ho ha volgut fer.

I ara li dic: amb aquesta situació, ens presumeixen cada dia, cada dia ens presumeixen que tenen unes finances fantàstiques i que tot açò és massa, molt bé, jo ara li deman: la Llei del desenvolupament rural sostenible està en vigor, amb el Govern de l'Estat firmaran o no firmaran, seran capaços de fer-ho? Quins documents han presentat? Té cap estratègia?

De tot açò que li he demanat vostè no m'ha respost a res. Per tant, jo arrib a una conclusió: amb llei aprovada, amb reials decrets aprovats el Govern de les Illes Balears ha decidit tirar la tovallola i no aconseguir recursos de Madrid. Ja és curiós!, cada vegada que tenen un problema se'n van a Brussel·les, en lloc de Madrid, efectivament. Quan tenen un problema, ho hem vist amb les prospeccions petrolíferes, qui ho decideix? No, no, ho decideix Madrid, idè hem d'anar a Brussel·les. El PDR de qui és, el PDRS, de Madrid; el PDR és de Brussel·les, no embullem les coses; per tant, rallarem del PDR que és de Brussel·les, del PDRS, el de Madrid, les ajudes directes, i no volen, no tenen interès en aquesta qüestió.

Per tant, nosaltres sí que posam de manifest açò. Li drem una proposició no de llei, Sr. Company, vull que ho sàpiga, on es demani que hi pugui haver almanco una mínima voluntat per part de l'equip de Govern d'aplicar i tirar endavant lleis que estan en vigor, que faci aquest esforç, almanco aquest esforç. I que no tiri la tovallola per una feina que es va trobar feta, de la qual vostè en va participar i n'és perfectament conscient, que tenia un amplíssim acord de tot el sector, de tot, amb al·legacions presentades de moltes entitats, acceptades la gran majoria, i vostè ho sap perfectament, i que aquesta feina, perquè estava ben feta, no la volguessin aprofitar, deixessin passar el temps i ara els resultats que del que es tracta és de seguir recordant l'herència, bé, és una manera de governar com qualsevol altra, però evidentment des de l'oposició en cap cas la compartim.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Gràcies. La veritat, Sr. Conseller, estic decebut, em sap greu dir-li això, però jo venia a parlar de futur, és a dir, és clar, he començat aquí..., a mi m'interessa parlar de futur, vull dir, hem de contar la gestió, però hem de parlar de futur; és clar, jo pensava: jo tenc un coneixements limitats, li ho reconec, d'agricultura, i aquest senyor hi està les 24 hores, a més que és pagès, el meu padrí també era pagès, però bé, de Sant Joan, com vostè, però jo dic: aquest senyor n'ha de saber moltíssim, no?, i ha de saber moltíssimes coses i supòs que, per tant, em sabrà aportar moltes dades. És clar, estic decebut perquè li deman, primer, el pilar 1 de la PAC, quants doblers arribaran? Perdoni, l'absoluta inconcreció, jo li deman aquí en seu parlamentària, que vostè diu que és la seu on s'han de discutir les coses serioses, i vostè ha dit "crec que en drem més"; és a dir, per favor, jo li deman un poc més de serietat, em digui de quants doblers parlam, de 15, 20, 30?, fins i tot perquè puguem controlar un poc l'acció del Govern. Jo crec que vostè ens deu aquesta explicació i li demanaria més concreció.

Dos, el segon pilar de la PAC, és clar jo li he demanat una cosa que, és clar, tampoc no em sorprèn, però..., li he demanat el tema de... és vera que, quant al programa FEADER, vostè ha aconseguit que Brussel·les passi de 47,9 a 61, perfecte, ben fet; però és que Madrid ha passat de 39,1 a 10,6. Això vol dir que si en el període 2007-2013 disposàvem de 87 milions d'euros ara disposarà de 71,6 milions d'euros, això és el negoci de na Peix "frit", no?

Jo mir les comunitats autònomes i no n'hi ha cap altra que sigui per davall de nosaltres: La Rioja, 83,3 milions d'euros; Madrid, que està tot asfaltat, m'imagín que tot està asfaltat allà, té 91 milions d'euros, o quasi tot asfaltat; vull dir que... bé, clar, però és que som la darrera, ja en teníem pocs i som la darrera. Bé, si vostè m'ho pot explicar perfecte, jo trob que si abans teníem 87 milions i ara 71, hi ha alguna cosa que falla, Madrid ha passat de 39,1 a 10,6, no sé el Sr. Cañete, com ha anat això, però no crec que hagi anat molt satisfactori.

El reconeixement d'insularitat, perdoni, també crec que ha estat molt inconcret, li deman... i té el nostre suport, ja ho sap vostè, es dona per fet, té el nostre suport, em diu que (...) més reconeixement de Madrid i de Brussel·les, però jo no he vist cap concreció, no, perdoni, no he vist cap concreció, si pot concretar li ho agrairé molt.

Llavors també li he demanat com pensa complir aquests objectius del PDR per Europa 2014-2020 que demana un subsector agrícola més equilibrat des de l'òptica territorial, mediambiental, més resistent als canvis climàtics i més innovador per augmentar la competitivitat, li he fet preguntes molt concretes: com pensa fomentar la participació, el tema dels

petits productors, la indústria agroalimentària la qual, per a nosaltres, és estratègica, no?, les sinèrgies en el turisme, que seria molt intel·ligent, ser capaç, ja sé que li deman una cosa molt difícil, però ser capaç d'impulsar això, i l'agricultura ecològica.

Li he demanat que em concretàs, que em digués coses que jo no conec, vostè que està tot el dia fent feina a la Conselleria d'Agricultura segur que deu tenir aquestes dades i jo li agrairia molt que aquí en seu parlamentària i que tenim l'oportunitat de fer un debat sobre agricultura vostè m'ho concretàs.

És per això que..., miri, vostè ha dit que, no el conec a vostè, jo no el conec, m'han dit que és de Sant Joan i jo li he notat un to molt apàtic quan ha intervingut, no sé si depèn del dia això, però tampoc a la resposta no l'he vist molt alegre quan m'ha contestat i no m'ha concretat.

Ha parlat molt de si ha salvat milions i no sé què, etcètera, jo li dic, perfecte, si ho ha fet, ben fet i li reconec la gestió, però a mi m'interessa parlar de futur, m'interessa parlar del 2015, dels nostres fills, de què hem de fer, del nou model econòmic, a mi m'interessa això, a mi m'interessa un conseller que faci feina per a la indústria agroalimentària, a mi n'interessa un conseller que vetlli per al pagès perquè tenguem una més bona vida i, per favor, em concreti, jo li deman que em concreti això, perquè ara dissenyam el futur 2014-2020: quines són les línies nord de la conselleria? Quins són els objectius de la conselleria? Com pensa fomentar la competitivitat? Com pensa augmentar el nivell de vida del pagès? Com pensa fomentar el tema mediambiental?

Pot ser i ha de ser un sector clau, un sector econòmic clau, Sr. Conseller, agafi un poc més d'alegria, informi'ns un poc aquí de com ha d'anar això, jo li ho agrairé i li ho dic amb molt bon rotllo perquè ja li he dit que vostè va salvar milions, i ho he dit, ara a vostè li deman més força, més empatia. Parlam dels pròxims sis anys, claus, som a un moment únic en què tenim un debat aquí on hi ha 100 persones escoltant-nos, vostè té una oportunitat brillantíssima, única per dir-nos: "anam cap allà, el PIB de la indústria alimentària passarà de l'1 al 3%", endavant, jo li diré "endavant" i m'asseuré amb vostè on vulgui, amb vós, perdoni, eh? Bé, ja està tot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Assumpció Pons, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El Grup Popular li vol manifestar tot el suport i tot el reconeixement a la bona gestió del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori que també ha merescut la felicitació del sector a través de les organitzacions professionals. Sr. Conseller, no tenim cap dubte que aquest és el camí.

Haver resolt la greu problemàtica en què es trobava immers el PDR a Balears a punt de perdre ajudes ja aprovades és resultat d'una molt bona feina en equip a la qual s'ha abocat tota la conselleria.

Consider que en la meua primera intervenció ha quedat clara l'actuació de redreçament i normalització del PDR i també que el pla sostenible no s'ha pogut executar més enllà d'uns plans pilot, com a conseqüència, però, de la manca de compromís de tots els ministeris que hi havien de participar, encara ho esperam, encara ho esperam. Perquè allò que havia de ser un gran instrument d'Estat en matèria de desenvolupament rural per complementar les polítiques europees ha quedat en un conjunt de bones intencions, com deim a Menorca, ha quedat en fum de formatjades; uns objectius grandiloqüents, molta retòrica, però uns resultats molt, molt magres; vam passar de grans programes a plans pilot per a futures actuacions, és una prova més de les incoherències, de les contradiccions a les quals el Partit Socialista ja ens té acostumats, per una banda diuen una cosa i per l'altra en fan una altra, sí, és clar, és el doble discurs al qual ja ens tenen acostumats a sentir.

Haver resolt els problemes que va deixar el Govern del pacte tant en el pla sostenible com en el PDR amb un elevat grau d'incompliments, s'afegeix a moltes altres iniciatives i a moltes altres actuacions del Partit Popular a favor de la modernització del camp de les nostres Illes. Per exemple, i en citaré unes poques, garantir i complir el calendari de pagaments de les ajudes, haver pagat més de 30 milions d'euros aprovats el 2008, el 2009 i el 2010; implantar un nou sistema d'execució de les campanyes de sanejament amb un estalvi del 48% del seu cost; haver incrementat de 47,5 a 61 milions d'euros les ajudes FEDER corresponents al PDR per al període 2015-2020.

També vull manifestar que l'única comunitat autònoma de tota Espanya que no ha hagut de reprogramar el PDR ha estat les Balears, d'aquesta manera hem mantingut les ajudes i donam el suport que mereix al camp com a sector estratègic per a l'economia i el medi ambient de les nostres illes.

Sr. Conseller, cregui'm, no ha de venir aquí el Partit Socialista a donar-nos lliçons, ni més ni menys que sobre un Pla de desenvolupament rural sostenible que no va saber gestionar ni aplicar, senzillament perquè no hi va preveure ni aportar els recursos pressupostaris necessaris per a la seva execució. En tot cas, en tot cas, en poden aprendre de la bona gestió d'aquest govern que ralla el mateix llenguatge que els pagesos i els ramaders, que s'entén amb el sector i que s'ha guanyat amb fets i una bona gestió tota la confiança del sector.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller Gabriel Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Li torn repetir al Sr. Pons, i no voldria que..., bé, que no l'hagi sorprès m'agrada, perquè vol dir que som transparent, no?, i que no l'han sorprès les bravejades, m'agrada que ho reconegui i m'agrada que em deixi bravejar en un sector on tots els integrants del sector bravegen que hem aconseguit adreçar-lo, els seus i tot, amb la qual cosa, la veritat és que me'n fa com a ganes de braveja. No ho puc dir tal vegada en altres coses, però en aquesta sí, en aquesta sí, perquè tots sabem d'on venim dins aquest sector i el mal de fer que és que la gent s'alineï. I que el sector ha de menester molt més del que té? Possiblement. I després amb això enllaçaré, contestant un poquet al Sr. Mas.

Però li torn repetir, perquè no puc deixar passar l'oportunitat, Sr. Pons que és que no..., o no m'entén o no m'escolta: no l'he pogut firmar, és que no el puc firmar aquell paper, per una llei que va fer el Sr. Zapatero que diu que no podem firmar amb Madrid cap conveni mentre incomplim l'objectiu de dèficit.

Què passa? Que entre i entre, el Sr. Cañete, ministre que té avui dia les responsabilitats a Madrid, diu que revisarà la llei, i és el que fa, revisar la llei. Per tant, no és una qüestió que jo, com a conseller d'Agricultura o aquest govern, vulgui firmar, no la podem firmar. Què no ho entén? Ja m'hagués agradat firmar-lo, perquè, a més el cofinançament d'Hisenda estava assegurat, no com amb vostès. El cofinançament d'aquí, de la Conselleria d'Hisenda estava assegurat, que els doblers de Balears hi serien, els que haguessin de venir i els que vostès es gastaren en despesa corrent; perquè se'n gastaren un grapat de milions d'euros que varen venir de Madrid i vostès els gastaren no sé amb què, però no amb l'objectiu que tenien.

Li dic perquè aquest any passat, aquí hi ha el gerent del FOGAIBA, Joan Simonet, li varen donar una sorpresa a l'octubre de l'any anterior dient que devíem 5 milions d'euros al ministeri de doblers que ens havia enviat, de PDR, que nosaltres no havíem justificat, nosaltres vull dir Balears. I a més de l'esforç d'haver de cofinançar la regla N+2, a més a més hi vàrem haver de posar, rescabalar aquells 5 milions d'euros que vostès a l'anterior legislatura es varen gastar en altres coses.

No és que no ho vulguem fer, és que no hi va haver manera, no hi va haver manera de firmar-ho, és que no n'hi va haver, legal, d'acord? I li vull tornar recordar que l'objectiu de dèficit, vostès en el 2011 passaren... bé, havien de complir l'1,5 i varen arribar al 4,2, això són un grapat de milions d'euros que ens han fet mal, no només en aquest conveni, Sr. Pons, ens han fet mal en tots els convenis que teníem pendents de firmar amb Madrid.

I equivocacions supòs que en tendrem com cada dia i si ens equivocam, idè, escolti, rectificam. Jo entenc que vostè vol venir a vendre un estereotip, un estereotip del Govern i un estereotip del conseller, un conseller que braveja i un govern que no atén ningú, que anam a Brussel·les per no parlar amb els d'aquí... Que no, escolti, que anam a Brussel·les quan hi hem d'anar i tal vegada fins i tot hi hauríem d'anar més, possiblement, perquè com més hi vas, més coses pots aconseguir! Però bé, aquí hi ha prou feina i de vegades, escolti, jo tal vegada no venc tot el que vostè voldria, ara miraré de tenir

més esment i que em pugui veure més a les comissions si vol, però si em vol presentar aquí les coses que siguin, presentin-me-les, és que la de les vaques també em fa ganes dur-la aquí, almenys parlarem de vaques al Parlament que és una cosa que no se sol fer. Però tendrem oportunitat de parlar-ne, i això és defensar el nostre sector i no només parlar del que vostès volen parlar.

(Remor de veus)

M'entén? Bé, però... escolti, i què n'hem de fer si hem estat deu mesos! Vostès estigueren cinc anys a pagar el que devien, d'acord? A pagar el que devien...

(Alguns aplaudiments)

I a més a més, es varen gastar tots els doblers que els enviaven amb altres rotlles seus, d'acord?, rotlles, i nosaltres els hem hagut de tornar tots. Per tant, si aquest conseller ha estat deu mesos sense venir a dir-li el que vostè ha de menester saber no es preocupi, era molt més greu que vostès deixassin de pagar el que devien a tothom, o deixar els proveïdors com ens els deixaren amb 1.000 milions d'euros de deutes a proveïdors. Això és una vergonya i no que el conseller vengui aquí a...! A més, crec que ha pogut dormir, no crec que li hagi llevat el son el fet que el conseller hagi vengut deu mesos després a contestar-li una cosa que tampoc no crec que li preocupi massa. A mi sí que em preocupa, molt més que a vostè, li ho puc assegurar.

Al Sr. Mas, miri, li pos un exemple, hem vengut a jugar un partit de futbol i vostè em planteja un partit de bàsquet. Hem vengut a parlar, així ho ha volgut el Partit Socialista, del Pla de desenvolupament rural sostenible, no hem vengut a parlar del Pla de desenvolupament rural. Vostè ho ha confós, ho entenc, és ver que aquests temes són complicats i han de dur molt de temps de rodatge, però així i tot, a mi m'és igual parlar de bàsquet, en puc parlar, però no era el debat d'avui. Li tornaré fer una pinzellada. Cap on ha d'anar el sector? El sector s'ha de defensar ell mateix si és possible, a més ho diu la Unió Europea des de l'any 2000 en les seves normatives, orientació al mercat, d'acord? I aquí tenim un seguit de subsectors que ho poden fer i altres que no, els sectors de secà, els sectors extensius, el sector dels ametllers, farratges, cereals, ovella, que són els que ens donen paisatge i territori, aquests no ho poden fer i els haurem de compensar, d'acord?

Vostè vol que li parli d'una cosa que no està tancada. Al gerent del FOGAIBA li agradaria saber com acabarà la festa, però tampoc no ho sap, tampoc ho sap el ministre Cañete. El repartiment intern de fons del primer pla s'està fent en aquests moments i hi haurà debat, de fet ja n'hi ha. No li vull parlar de les regions agrònòmiques, ni del Pla de regionalització productiva d'allà on venim de l'any 92, ni de tot això, perquè no és el debat d'avui. Però sí m'ofereix a parlar-ne, perquè almenys tenguí clara l'estructura d'on venim i cap allà on podem anar.

Però amb la llei agrària que tenim entre mans, allò que es pretén es donar tots els instruments necessaris perquè els pagesos es puguin defensar, puguin tenir una vida digna, que els deixin de posar problemes, perquè en aquesta comunitat se'ls ha posat molts de problemes amb l'excusa de què qualcú vol fer un xalet i li han aturat que pugui fer uns sestadors, que pugui fer una tafona o que pugui fer una bodega i això també s'ha d'acabar.

Per tant, els hem de donar les eines necessàries, hem de parlar de venda directa a les explotacions, que puguin vendre directament i que per tant, romps allò que són els intermediaris. Hem de parlar de què puguin entrar doblers que no sigui només de vendre les porcelles o vendre les ametlles o les patates, sinó que puguin tenir altres ingressos indirectes, que van des d'agroturismes fins a vedats, hem de parlar de tot un seguit de coses.

Allò que vull fer jo com a conseller d'Agricultura és donar-los les eines necessàries als pagesos, les eines. I si n'hi ha qualcun que no les vol agafar, hi quedarà. Però si qualcú les vol agafar les ha de tenir i s'ha de poder defensar. Jo crec que això és el millor que els podem fer.

Mentrestant en els països europeus desenvolupats sempre hi ha compensacions a les rendes, n'hi ha aquí, n'hi ha a Estats Units, a Canadà, al Japó, a tots els estats avançats se'ls donen ajudes. Aquestes ajudes de compensació de rendes seguiran existint, almanco fins el 2020 amb tota seguretat. La nostra feina és que se mantinguin els recursos. Madrid hi posarà menys doblers? Tal vegada, però aquí hi ha un president del Govern que es va comprometre amb el sector agrari en una primera cosa, tornar posar la Conselleria d'Agricultura, ho ha fet. Segona cosa, cofinançarem totes les ajudes i en moments molts difícils, hi va posar també els doblers a través de la Conselleria d'Hisenda, hi vàrem ser i els vàrem cofinançar, no hem perdut ni un sol fons europeu. En aquests moments, el que li he dit abans al Sr. Pons, tenim una discussió amb la Unió Europea de 2 milions i busques d'euros que ens demanen que tornem i el gerent del FOGAIBA se'n cuidarà que això es quedi en un parell de centenars de milers d'euros.

Aquesta és la nostra gestió i això és el que podem fer. Si suposa bravejar, Sr. Pons, idè bravegem. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 15603/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a intencions del Govern d'Espanya en relació amb la reforma de la Llei Orgànica de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei. En primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE núm. 15603/13 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a intencions del Govern d'Espanya en relació amb la reforma de la Llei orgànica de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la proposició no de llei. Té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La intenció d'aquesta proposició no de llei que demana en síntesi la retirada del projecte de llei orgànica per a la protecció de la vida del concebut i dels drets de la dona embarassada, elaborat pel departament del ministre Gallardón, és tractar d'evitar una vegada més, una nova renúncia, un nou retrocés en els drets civils i les llibertats. En aquest cas evitar el retrocés, la substracció del dret de les dones a decidir sobre la seva maternitat, a decidir quan volen ser mares, en quin interval i amb qui.

Un dret que les dones havien aconseguit a la Llei de salut sexual i reproductiva i interrupció voluntària de l'embaràs l'any 2010, que ara el Govern d'Espanya vol derogar. Una llei que havia estat llargament reivindicada per les dones des de feia dècades i que reconeix la capacitat de decidir de les dones sense tuteles, sense dir mentides, amb garanties jurídiques i sanitàries. Moltes dècades d'esforç i de lluita per tenir allò del que ja disposaven les dones de bona part dels països del nostre entorn i que ara se'ns vol sostreure. Aquí tenen davant una de les feministes que va lluitar molt pel dret a decidir sobre el nostre cos i la nostra maternitat...

(Alguns aplaudiments)

...i que vam ser qualificades com a rànies per una portaveu del Partit Popular.

Centraré, per tant, la meua intervenció en la defensa d'aquests drets, atès que tenim també una altra oportunitat més tard amb la proposició no de llei del Grup MÉS, per aprofundir en altres arguments.

Voldria començar comentant que la Llei de 1985 que va despenalitzar tres supòsits, el de violació, el de risc greu per a la salut física i psíquica de l'embarassada i per malformacions físiques i psíquiques del fetus, va ser un avanç important en el nostre país, en un temps concret i en una realitat concreta; un avanç que ja van introduir els socialistes poc temps després d'arribar al Govern d'Espanya. Una llei que va acabar amb els viatges a l'estranger i amb els avortaments clandestins i en males condicions, que provocaven entre 200 i 400 morts anuals i amb dones i metges que acabaven a la presó. Però la seguretat jurídica encara era feble i les dones continuaven necessitant permís de tercers.

Va ser la Llei 2/2010, de 3 de març, 25 anys després, la que recull la garantia dels drets de les dones en l'àmbit de la salut sexual i reproductiva, regula les condicions de la interrupció voluntària de l'embaràs i que serà combinada en supòsits i terminis i estableix les corresponents obligacions dels poders públics. Tot açò en consonància amb les resolucions de Nacions Unides, de l'Organització Mundial de la Salut, del Consell d'Europa i d'altres organitzacions internacionals, que assegurin a més, un accés en equitat a les prestacions relacionades amb la salut sexual i reproductiva de les dones, a partir d'una política pública integral i preventiva. Una llei que no va generar cap conflicte perquè s'ajustava també a la realitat social d'aquell moment.

El Partit Popular mai no va estar d'acord ni amb la llei del 2010, ni tampoc amb la llei de 1985, malgrat ara diu que va ser promulgada per consens, quan és públic i notori que el pare del ministre Ruíz Gallardón ja la va portar al Tribunal Constitucional. Quant a la Llei del 2010, cert que ja havia anunciat el PP que reformaria aquesta llei, però el que no sabíem, el que no sabíem els espanyols i les espanyoles és fins on arribaria aquesta reforma -entre cometes. I ara ens trobam amb un projecte que va ser presentat en el Consell de Ministres del 20 de desembre de 2013, que encara és més restrictiu que la llei de 1985, perquè elimina el supòsit de malformacions fetals i en contempla únicament dos: el de violació i el de risc per a la salut de la mare, aquest darrer amb informes de dos metges i de diferents hospitals i amb tants de passos previs que a la pràctica no seran factibles.

D'aprovar-se aquesta llei del Partit Popular, ens trobarem novament que la decisió sobre el cos de les dones sobre la seva maternitat, estarà en mans de tercers. I amb allò que és una constant de la política del Partit Popular, aquest menyspreu i aquest to paternalista cap a les dones que són tractades com a víctimes, sense capacitat d'obrar. Perquè no seran les dones que avortin fora d'aquests supòsits les autores d'un delictes, sinó que ho seran els metges que intervenguin. Les dones tornen estar sotmeses al dictat i a la decisió dels altres. Per al PP les dones no són capaces de decidir, ni sobre el propi cos. Només pel fet de ser dona, segons el Partit Popular, ja no tenen la maduresa que permet la lliure decisió i les seves conseqüències.

La nostra posició és radicalment diferent i per açò hem presentat aquesta proposició no de llei que es basa en diverses consideracions. La primera, que els poders públics, de la mateixa manera que han de garantir els drets dels ciutadans, també ho han de fer quan parlem de salut sexual i reproductiva, i açò inclou, en relació amb les dones, garantir les condicions de la interrupció voluntària, legal i segura de l'embaràs; cosa que queda avalada també, com ja he dit, per les resolucions de Nacions Unides, de l'Organització Mundial de la Salut, del Consell d'Europa i d'altres organitzacions internacionals. És per aquest motiu que la llei del 2010 ens va equiparar als països del nostre entorn i si s'aprova la que pretén el Partit Popular ens equipararà als més autoritaris i menys demòcrates.

També consideram que les condicions de seguretat en les intervencions no han de ser diferents per a aquelles dones amb recursos econòmics i per a aquelles que no els tenen, perquè és la vida i la salut de les dones la que està en joc, per açò els poders públics han d'assegurar en el desenvolupament de les seves polítiques sanitàries, educatives i socials, l'accés en

equitat a les prestacions relacionades amb la salut sexual i reproductiva de les dones, a partir d'una política pública, integral i preventiva. Reivindicam, per tant, una legislació de terminis, combinada amb determinats supòsits d'indicació terapèutica, que assegurin a les dones l'adopció d'una decisió lliure i informada durant un període concret de gestació, allà on no hi ha perquè haver-hi interferències de tercers.

En conseqüència, demanam la retirada d'aquest projecte, que ja ni tan sols anomena les coses pel seu nom i que està batejat com "protecció de la vida del concebut i dels drets de la dona embarassada". Nosaltres ens manifestam contraris a qualsevol revisió de l'actual legislació que signifiqui debilitar la seguretat jurídica en la regulació de la interrupció voluntària de l'embaràs i que no garanteixi la protecció dels drets de les dones a decidir sobre el seu cos i la seva maternitat.

Ens manifestam contraris al model del Partit Popular, que és el de la imposició i no entenem que aquells que parlen tant de llibertat, no facin més que prohibir. A aquelles dones que no volen tenir fills o que volen elegir el moment, els els fan tenir. I a les que vol tenir fills, els poses tots els problemes perquè no en tinguin. Posaré alguns exemples que ja s'han denunciat en diverses ocasions en aquest Parlament, com és l'eliminació dels anticonceptius de darrera generació, els que són més efectius i segurs de la Seguretat Social; o els problemes que tenen les dones totes soles i les o els homosexuals per accedir a les tècniques de fertilitat.

Nosaltres oposam al model del ministre Gallardón un model que concep la dona com a persona, en igualtat de drets que els homes, amb capacitat, per tant, d'obrar, de decidir i de controlar la seva fertilitat; un model, allà on l'autonomia reproductiva de la dona es tradueix en la possibilitat de decidir lliure i responsablement si opta per la maternitat o no i com he dit abans, quan i amb qui; un model en el qual els poders públics el que han de fer és proporcionar les condicions perquè aquest dret pugui ser exercit en equitat, és a dir, al marge de la situació econòmica de la dona i amb plena seguretat jurídica, tant de les dones com dels professionals que les han d'atendre; un model també que garanteix el dret a l'educació i a la salut sexual, a la millora en l'accés als mètodes anticonceptius com la millor manera per prevenir les infeccions de transmissió sexual, els embarassos no desitjats i en conseqüència, els avortaments.

En definitiva, i ja per acabar, si el que pretén aquesta llei és que no hi hagi avortaments, açò no ho aconseguirà, perquè és una realitat a totes les societats del món i es continuaran produint, però en pitjors condicions. El que ha de fer la societat, el Govern, és dotar-se de lleis justes i adaptades al moment i en el cas que ens ocupa, protegir de la mateixa manera els drets de les dones que decideixin, pels motius que només elles saben, interrompre un embaràs que no és desitjat, com també el dret d'aquelles que desitgen continuar-lo i protegir després l'infant. Si és així, aquí ens trobaran, senyors diputats i senyores diputades, si no, no. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de fixació de posició. Té la paraula en nom del Grup Parlamentari MÉS la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes i benvingudes al Parlament totes les entitats presents en el debat de l'avortament que s'està produint en el plenari, un debat que s'inicia en dos temps perquè hi ha dues proposicions no de llei.

Mirin, el primer que convé dir perquè sé que seran els arguments que donarà la persona que surti del Partit Popular, és que el Partit Popular mai en la història de la democràcia, mai - Sr. President, va mentir a la darrera sessió- no ha consensuat una llei d'avortament, mai! L'any 85, que va ser modificada l'any 83, el grup parlamentari del Congrés va presentar un recurs previ d'inconstitucionalitat que va evitar que aquesta llei de supòsits no s'aprovàs l'any 83, sinó l'any 86, perquè el PP mai no ha consensuat, no va consensuat l'any 2010 i no consensuarà ara la que vostès tenen present, perquè tenen la població, tenen la societat en contra d'aquesta proposta que vostès fan.

Anem a l'any 1983, perquè vegin vostès que el Partit Popular pràcticament no ha variat en res el seu posicionament damunt l'avortament. Dèiem que el 2 de desembre de l'any 83 el Sr. José María Ruíz Gallardón, en nom de 54 diputats del PP, posà un recurs previ d'inconstitucionalitat contra la reforma de l'article 47 del Codi Penal que despenalitzava l'avortament en tres supòsits: violació, perill de la vida de la mare i malformació fetal. El PP davant un embaràs per violació, l'anomenat avortament ètic, considerava i així està escrit en el recurs, que era anticonstitucional despenalitzar l'avortament per violació, perquè el dret de l'honor no pot estar per damunt del dret a la vida. Això pensava el Partit Popular l'any 83, que la violació era una qüestió d'honor. Va ser el Tribunal Constitucional que va haver de recordar al Partit Popular, i ho llegiré en castellà perquè no diguin que ho he manipulat, que en cas de violació *"la gestación ha tenido su origen en la comisión de un acto no sólo contrario a la voluntad de la mujer, sino realizado por violencia, vulnerando gravemente el derecho a la integridad física y moral y a la intimidad personal"*, perquè el PP això no ho tenia en compte.

En relació amb l'anomenat avortament terapèutic, és a dir, perquè estava en perill la vida de la mare, el PP considerava que el dret de la vida de la mare era inferior al no nascut i deia textualment *"porque se debe dar prevalencia al bien jurídico de menor entidad"* i perquè no es tenia en compte *"el consentimiento del padre"*. Una vegada més, és el Tribunal Constitucional, i utilitzaré els arguments del Tribunal Constitucional perquè no pensin que tot això ho pensen les feministes i les d'esquerres, que *"en este supuesto, es de observar que si la vida del nasciturus se protegiera incondicionalmente, se protegería más a la vida del no nacido que a la vida del nacido y se penalizaría a la mujer por defender su derecho a la vida"*. Això pensava el Partit Popular l'any 83 i la modificació d'aquesta contrareforma va per aquí.

Jo ho he llegit tot, Sra. Prohens, vostè també tendrà l'ocasió de llegir-ho.

I finalment en relació amb l'anomenat eugenèsic, considerava que la dona per si mateixa, davant una malformació fetal, no podia prendre la decisió tota sola. Demanava la intervenció del Ministeri Fiscal, la intervenció del Ministeri Fiscal, demanava. El Tribunal Constitucional, una altra vegada..., fa feredat, és posar-se les mans al cap, el que pensava l'any 83 i continua pensant coses molt semblants. El Tribunal Constitucional torna recordar que penalitzar aquests supòsits *"entrañaría la imposición de una conducta que excede de lo que normalmente es exigible a la madre y a la familia. Situación agravada en muchos casos por la insuficiencia de prestaciones estatales y sociales"*. Això li ho diu el Tribunal Constitucional i està en vigor això. És anticonstitucional el que vostès volen fer, que davant una malformació fetal permanent, la dona no pugui prendre aquesta decisió. El Tribunal Constitucional l'any 83 ja els deia això.

I en el recurs del PP també recullen els valors ètics subjacents a les normes jurídiques del recurs. I per tot això adjunten declaracions de: Conferencia Episcopal Española, Asociación Musulmana de España, Església Anglicana d'Espanya, Església Ortodoxa Grega. Mirin, manco en el cas de la violació, el PP continua en la mateixa línia. Necessitarem altres 30 anys perquè varien un poc més?

I per què deim això? En primer lloc perquè els seus avaladors ètics continuen sent els mateixos que l'any 83, l'església, amb tots els nostres respectes a les creences de les persones, però a un estat confessional el partit que aspiri a governar, que, de fet, governa a l'Estat espanyol, no es pot basar en els valors ètics de les esglésies. Vostès volen transformar el pecat, considerar pecat a determinades confessions, en delictes, per continuar així influint a les consciències i en els cossos de les persones i especialment en els cossos de les dones. Perquè en el tema de parir, de la vida per a la dona, amb aquesta contrareforma, la dona, davant la informació que la seva vida està en perill, no pot demanar la interrupció de l'embaràs, no es pot protegir. I el Tribunal Constitucional, l'any 83, ja li deia que la dona té dret a protegir-se, que no la podem penalitzar per això. Vostès no consideren que ella pugui prendre la decisió de protegir-se davant una situació, ha d'anar de metge en metge, li demanen que vagi a dos metges, dos metges que certifiquin que aquesta dona està en perill. No ho pot prendre ella davant un diagnòstic, certificacions de dos metges diferents dels de la clínica, una altra vegada aquesta mentalitat que el no nascut és per sobre de la dona.

En el cas de malformació fetal sols és admissible per al Partit Popular quan la dona mostri un greu perill per a la seva salut psíquica, si aquesta malformació fetal és incompatible amb la vida en el període neonatal, no posterior al neonatal, no davant una malformació permanent, el període neonatal. Aquí es demana un informe mèdic que certifica la malformació del fetus incompatible amb la vida en el període neonatal, i després un altre informe mèdic, psiquiatre, se suposa, que certifiqui que si es continua amb aquest embaràs perill greument la salut psíquica de la dona. Una altra vegada hem de pensar que la dona té un greu perill de convertir-se en una dona amb problemes de salut mental greu per prendre la decisió que davant una malformació fetal permanent no pot prendre ella la decisió d'interrompre l'embaràs.

La dona no podrà decidir voluntàriament i responsablement davant una malformació permanent si no vol continuar amb l'embaràs, ho decidiran uns altres per ella, dos metges ho hauran de decidir per ella; uns altres que es desentendran per complet quan aquest fill hagi nascut, perquè ningú no es farà corresponsable dels temps, de les energies, dels recursos, de les ajudes familiars extres que hi hagi de dedicar, superior a qualsevol altre infant que no tenguí cap tipus de malformació, no l'acompanyaran davant el patiment físic del fill o la filla que comporta moltes discapacitats; de l'angoixa, no l'acompanyaran durant l'angoixa que pot generar tenir un fill o filla amb greus discapacitats, ni del patiment davant una mort prematura o dolorosa que pot suposar moltes d'aquestes malalties que vostès no volen que la dona prengui la decisió d'interrompre, com els ho diuen tots els pediatres. L'Associació de Pediatres els diu que hi ha situacions molt dolorosos i vostès diuen que no.

Els que no viuran totes aquestes situacions decidiran per ella, això és la seva contrareforma. I això ho fan a un moment en què es retalla tot l'estat del benestar: ajudes a la Llei de dependència; reducció de programes educatius a la diversitat; retirada de targetes sanitàries a infants, a infants, perquè els seus pares immigrants, en situació d'irregularitat administrativa estan en aquesta situació, sí, retirada de targetes, retirada de targetes, no se'ls dóna la targeta sanitària, després, si hi van d'urgències els atenen, però se'ls retira la targeta sanitària.

(Remor de veus)

Segurament tot això es modificarà, perquè això és una barbaritat tan grossa que en el debat parlamentari es modificarà.

Però el debat central per a nosaltres no només és aquest, és a un altre punt, és la persecució que fa el Partit Popular del dret a decidir de les dones sobre el seu propi cos, sobre la seva reproducció, i aquí sí que no hi haurà canvis; segurament en els altres punts se suavitzarà, perquè és tan bestial, és tan bestial tal com ha entrat en el Parlament que no pot sortir d'aquesta manera, no, no, no. Però en aquest dret central, que és el dret a decidir que tenim les dones de quan volem parir, això vostès no ho canviaran.

Aquesta contrareforma que passa d'una llei de terminis a una llei de supòsits ens allunya d'Europa, de l'Europa moderna que separa l'església de l'estat. És més, passarem a ser el primer estat que, una vegada que s'ha aconseguit una llei de terminis, hi hagi un retrocés a una llei de supòsits, tendrem aquest privilegi: d'una llei de terminis a una llei de supòsits. Aquest

retrocés cap país europeu ho ha marcat, cap, vostès són a punt d'aconseguir-ho. Països amb llei de termini: Holanda, Suècia, Hongria, Bèlgica, Alemanya, França, Romania, Itàlia, Àustria, Dinamarca, Grècia, Islàndia, Noruega, República Txeca, Suïssa -hi pot anar, Sr. President, a Suïssa a veure com tracten les dones i el tema de l'avortament-, Portugal, el Regne Unit, -en el Regne Unit hi ha factors socioeconòmics, autodeclaració de la dona, no necessiten cap altre informe, l'autodeclaració de la dona. És possible que els nostres socis econòmics i social siguin tan perversos, com diu el Sr. Gallardón, que l'avortament és una perversió, vagin tan equivocats, Europa va tan equivocada?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, ha d'anar acabant.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Siguin tan poc civilitzats?

Sí, Sra. Presidenta, acabaré, tenc molts altres arguments, però com que continuarem el debat, continuarem amb els arguments. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara per a fixació de posicions, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Margalida Prohens, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades. Després d'escoltar les seves intervencions, vull fer un parell de consideracions prèvies. Tot i que puguem estar en desacord amb el fons dels seus arguments sobre la matèria que avui ens ocupa, i que no compartesc els seus principis, jo respect profundament la seva opinió i el seu dret a defensar-la en els llocs i de la manera que correspon, però de la mateixa manera jo deman respecte per a totes les dones, que no són poques, que no pensam per vostès i respecte per les diputades i membres del meu partit.

(Algunes aplaudiments)

Nosaltres no som ni menys ni més dones, ni estam ni menys ni més informades, ni som ni menys ni més modernes, ni som millors ni pitjors, simplement pensam de manera diferent i, curiosament, a més, representam el partit que té el suport de la majoria dels ciutadans, homes i dones.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Així que no creguin vostès que vénen aquí amb el dret de parlar en nom de totes les dones, o de repartir carnets de feminitat, com fan amb altres matèries, per molt que els costi assumir-ho no en tenen l'exclusiva.

El Grup Popular vol condemnar, a més, en el si d'aquest debat i perquè en quedi constància, el nostre rebuig a aquests actes de protesta que vulneren de manera greu la llibertat d'altres persones, com ara la llibertat de culte, profanant de manera violenta una cerimònia religiosa, això no és llibertat d'expressió ni de crítica, això és una vergonya, i ho és encara més que alguns partits d'aquesta cambra no ho condemnin de manera clara i en cerquin justificació.

(Alguns aplaudiments)

Ja està bé! Ja està bé que, en ares a la llibertat d'expressió, es justifiqui o es condemni amb la boca petita les accions violentes d'alguns grupuscles radicals, que intentin passar per sobre del comportament respectable de la majoria dels ciutadans! Qui són els intolerants, qui són el antidemocràtics? Ja està bé!

I vostès venen aquí a fer una oposició de titulars i per això presenten aquesta proposició, i dic oposició de titulars perquè ens presenten una proposició d'una matèria sobre la qual ni legislam ni és la nostra competència, aquesta és una competència estatal i el debat, com a tal, es produirà quan pertoqui en el Congrés dels Diputats.

I segon, una oposició de titulars perquè pretenen avui que aquest parlament es posicioni i demani la retirada d'un text que es troba encara en fase inicial i prematura. Un avantprojecte que en aquests moments inicia el seu procés de tramitació en els distints òrgans consultius: Consell d'Estat, Consell General del Poder Judicial, Comitè de Bioètica, Col·legi de Metges, d'Infermeria, Organització Mèdica Col·legial, Consell Nacional de la Discapacitat, associacions de dones i comunitats autònomes. Després, un cop incorporats tots els informes, el projecte entra en el Congrés, on es dialoga, es debat, es presenten esmenes, s'escenifiquen les diferents posicions i es va millorant el text inicial. I vostès avui ens demanen aquí que aturem tot això, no que aturem una llei, no, sinó que aturem el fet que es pugui debatre dins els òrgans democràticament elegits un projecte de llei que presenta el Govern, fent ús de la seva potestat legislativa.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

L'oposició del no avui, senyors diputats, fa una passa més, es converteix en l'oposició del no en vull parlar perquè no m'agrada, fins i tot el Sr. Zapatero ha expressat recentment a un mitjà ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... que és prest per valorar aquest avantprojecte, perquè li queda un ampli recorregut parlamentari. No, senyors diputats, així no funciona la democràcia, la democràcia és, precisament, debatre diferents temes, hi estiguem d'acord o no, amb la voluntat d'arribar a acords. I si no els agrada la iniciativa legislativa del

Govern i volen tenir la capdavantera no els quedarà més remei que guanyar les eleccions.

I des del Grup Popular estam convençuts, tal i com han manifestat diferents membres, que aquest avantprojecte sofrirà modificacions i millores durant la seva tramitació, amb la voluntat d'acostar postures i comptar amb el màxim consens en un tema tan sensible com és l'avortament. El que passa és que el Partit Socialista va aprovar, el 2010, una reforma legislativa sobre una llei que havia estat vigent 25 anys sense cap tipus de conflicte, tant amb governs socialistes com populars. El 2010 tots els indicadors mostraven signes d'alarma suficient dins l'economia de la senda que agafava el nostre país i davant la incapacitat política d'alguns per prendre mesures, com feien els nostres veïns, aquí els socialistes van preferir amagar-se sota una reforma profundament ideològica i sense cap necessitat ni demanda social, la seva inacció en els temes que preocupaven i molt la resta dels ciutadans.

Una reforma que, lluny de cercar el consens, que ara sembla que mai no han abandonat, va crear un comitè d'experts format únicament per persones proavortistes, això no és consens; una reforma que no duia el PSOE en el seu programa electoral, això no és consens; una reforma que es va aprovar, tot i els informes negatius del Consell d'Estat, del Consell General del Poder Judicial o del Consell Fiscal, que deien literalment: "*No puede hablarse de derecho al aborto, el aborto debe ser evitado siempre que sea posible*"; o el fet que les menors poguessin avortar sense coneixement dels seus pares, va ser rebutjat de manera unànime pel Consell Fiscal i el Consell d'Estat, que considerà necessari el coneixement dels pares, excepte en casos de conflicte. Això no és consens.

O una reforma que anava contra la doctrina del Tribunal Constitucional el qual manifestava, a tres sentències diferents, que recorden que la vida del *nasciturus* és un bé protegit per l'article 15 de la Constitució i que el legislador ha de tenir en compte, i dic literalment: "els supòsits en els quals la vida dels *nasciturus*, com a bé constitucionalment protegit, entri en col·lisió amb els drets relatius a valors constitucionals de significació molt rellevant, com la vida i la dignitat de la dona". No fer cas de les sentències del Constitucional tampoc no és consens. I una reforma que fins i tot alguns membres destacats del seu partit, com el Sr. Guerra, a qui per cert vostès van convidar a la seva darrera campanya electoral, va afirmar que hi havia molts membres del seu partit que no estaven d'acord amb la reforma, concretament pel que fa al tema de les menors, i que ni el grup ni els òrgans del Partit Socialista havien estat consultats. Això, senyores i senyors, li diran vostès com voldran, però això no és consens.

Una reforma, a més, que, tot i el que intenten aparentar en el seu punt número 2 de la proposició, va rebre un toc d'atenció per part de l'ONU, concretament de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, amb la qual Espanya hi té convenis internacionals signats, que deia que la reforma de Zapatero era discriminatòria amb les persones amb discapacitat pel fet de privar-los al dret a la vida, just pel fet de ser-ho. I en aquest mateix sentit es pronunciava el CERMI.

I el Grup Popular vol una llei consensuada, una llei amb un ampli suport, una llei que faci cas de les recomanacions dels òrgans consultius i de les sentències del Constitucional i de les recomanacions internacionals. Una llei que no divideixi, sinó que protegeixi la dona i que no la deixi tota sola davant una decisió que, sigui quina sigui, marcarà profundament la seva vida. Una llei que trobi l'equilibri entre els innegables i essencials drets de les dones i els reconeguts jurídicament drets del no-nat. I el Partit Popular vol una llei que, per primera vegada, perquè cap de les reformes socialistes així ho considerava, despenalitzí l'avortament i el tregui del Codi Penal, perquè no es contempli enlloc que cap dona hagi d'entrar a presó o pagar una multa per avortar, perquè la dona, sí, la dona és sempre una víctima de l'avortament, la que ho pateix en la seva pròpia pell i la que en sofreix les conseqüències.

Votarem a favor del seu punt 1 i del seu punt 2.2, perquè hi ha dos números 2, supòs que és un error, els votarem a favor, perquè evidentment que el Partit Popular està a favor d'una política pública integral i preventiva i l'accés en equitat a les prestacions. Sí, el Partit Popular el que creu és que l'avortament és un fracàs d'aquestes polítiques de prevenció, que 3.466 avortaments a les Balears continuen essent massa. I creim en l'educació amb responsabilitat i també creim en la corresponsabilitat dels homes. I també creim que s'han d'evitar els avortaments reincidents de dones que utilitzen aquesta tàctica de manera habitual.

I el que sempre ha defensat el Partit Popular, que nosaltres no deixarem totes soles les nines, perquè són nines les quals necessiten consentiment patern per realitzar una visita escolar o per fer-se un tatuatge i, en canvi, sembla que no fa falta diguin res als seus pares per sotmetre's a un procés quirúrgic profundament invasiu i traumàtic. I vostès diuen a les diputades del Partit Popular que votem com a dones, i jo també els ho deman: com a dones, com a mares, això és el que volen per a les seves filles?

(Remor de veus)

I hem de millorar l'avantprojecte i s'han d'escollar les parts, però per això han de deixar que aquest avantprojecte segueixi el seu curs parlamentari com qualsevol llei. I el Partit Popular, com a partit que va emanar de la majoria de les urnes, i que duia en el seu programa electoral una reforma de la llei de l'avortament, està perfectament legitimat per escometre aquesta reforma. Quins seran els detalls de la mateixa? Ho veurem després del seu procediment, no avancem esdeveniments, no posem impediments al debat en democràcia.

Però aquí avui no ens correspon a nosaltres un debat sobre avortament sí o avortament no, tot i les diferents opinions que puguem tenir cada grup o cada una de nosaltres, personalment. Aquí, avui, a la seva proposició ens proposen si s'ha de mantenir l'actual legislació de terminis, rebutjar la revisió d'aquesta mateixa o retirar la reforma anunciada, i a això el Partit Popular hi diu no, perquè volem que hi hagi debat i perquè confiam que la reforma que sortirà del Congrés dels Diputats serà protectora amb les dones i amb els no-nats, cercarà el consens i l'equilibri i perquè els drets d'una persona, de les dones també, acaben on comencen els drets de l'altre.

I aquí no acceptarem lliçons de superioritat moral de ningú i menys d'aquelles que veniu aquí a parlar avui com si fossin heroïnes del segle XXI, quan són només el que queda d'un feminisme antiquat i passat de moda, que no representa la majoria de dones d'aquest país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc diré que, tal vegada gràcies a vostès, el feminisme es tornarà a reinflar, és clar, perquè si tornam quaranta anys enrere, els feministes hauran de ser allà una altra vegada...

(Alguns aplaudiments)

... no ens deixaran més remei.

I una altra cosa, aquest parlament és sobirà per debatre tot el que trobi que hi hagi de debatre i açò també, açò també, encara que després hi hagi un debat en el Congrés, jo crec que aquí, perquè ens afectarà a les dones d'aquí, també tenim dret a fer aquest debat, per tant no ens donen vostès lliçons de què hem de dur aquí o què no, perquè nosaltres ja fem el que trobam.

(Remor de veus)

Vostè ha dit que..., no he sentit dir res sobre el dret de la dona a decidir, que era el debat que dúiem aquí, jo encara no sé si vostès, aquest grup, està d'acord o no està d'acord amb açò. Hem parlat de moltíssimes coses, però açò encara no ho he sentit, encara no ho he sentit, Sra. Portaveu del Grup Popular.

I ben igual que vostè em diu que no digui què és el que pensen o deixen de pensar vostès perquè no se sentin incloses en l'accepció de dones, que vostès pensen diferent, jo també ho trob clar, jo el mateix li deman per a nosaltres, no ens digui què és el que pensam o què és el que deixem de pensar.

Jo li he de dir, sincerament, que nosaltres no estam a favor de l'avortament, si açò és el que volia sentir, jo li dic: no estam a favor de l'avortament, nosaltres també pensam que és una tragèdia per a qualsevol dona. Nosaltres del que estam a favor, és del dret a decidir de les dones en l'àmbit de la salut sexual i reproductiva, i vostès estan en contra d'açò. Ho han dit ben clar, i no s'amaguin amb títols enganyosos de llei orgànica per a la protecció de la vida del concebut o drets de la dona embarassada, vostès estan en contra del dret a decidir. Vostès no es poden apropiari de la defensa de la vida, com si la resta no ho fessin. És més, la llei en vigor protegeix més el fetus que la del 1985, perquè posa límits temporals i reforça la informació sobre els recursos de suport a la maternitat.

Derogant una llei de terminis, el que faran ara, és que aquests s'allargaran, perquè amb 14 setmanes no hi ha temps per fer tot el que diu el text que s'ha de fer i recaptar tots els informes necessaris, perquè, prèviament a prendre la decisió i verbalitzar-la davant els professionals, les dones ara ja han fet totes aquestes reflexions.

Nosaltres sí que creiem en els drets del fetus i en els de la dona, però també que no hi ha drets absoluts, tots tenen límits, els límits dels drets dels altres, tal com va dir el Tribunal Constitucional l'any 85, que jo també m'he llegit aquesta sentència. I on són aquests drets a la llei que pretenen aprovar? Jo l'únic que veig no són drets de ningú sinó renúncies i substraccions, renúncies que les dones siguin considerades majors d'edat perquè el PP ens vol tutelades, perquè no siguem lliures del tot; renúncies a decidir sobre el control de la fertilitat, a decidir sobre el moment de la maternitat i substraccions de drets, perquè alguns volen fer llei per a tothom del que són conviccions morals, personals i religioses d'alguns.

Vostès portaven en el seu programa electoral, efectivament, que reformarien la llei, és cert, però també portaven que baixarien els impostos, i els han pujat, i que serien el partit del sí, i resulta que són el partit del no, el partit de les prohibicions dels drets civils, i exemples en tenim prou: la Llei de símbols, la repressió contra els docents que fan ús de la llibertat d'expressió; la Llei de seguretat barra repressió ciutadana, la llei que anul·la la justícia universal. Vostès mai no han estalonat una llei que sigui un avanç en els drets de les persones.

A vostès el que els preocupa no és la vida dels no nascuts o no haurien previst un supòsit per als casos de violacions, com ha explicat la Sra. Santiago, com no ho varen fer l'any 85, perquè segons els seus arguments aquests haurien de tenir el mateix dret a la vida. A vostès el que els preocupa en realitat no és el concebut sinó la manera de com s'ha concebut.

No els ha preocupat tampoc la vida quan a Ceuta o la mort de quinze persones a la mar davant la Guàrdia Civil no ha tengut cap conseqüència...

(Remor de veus)

... ni, sí, ... ni quan lleven mitjans per salvar la vida de les dones víctimes de la violència de gènere. Si fos així posarien novament dins de la Seguretat Social els anticonceptius de darrera generació. Es preocuparien més de protegir els infants i les mares, no només les embarassades sinó totes les mares i tots els pares i haurien baixat ja l'IVA als bolquers. O no haurien deixat de donar suport a les escoles infantils, com han fet, o als menjadors escolars, a la Llei de dependència per a aquells que decideixen tenir un fill amb malformacions. Però la realitat actual és que ara, fins i tot, s'haurà de pagar per inscriure un infant al Registre Civil, i no és per l'herència rebuda, no, és per accontentar els registradors de la propietat perquè a vostès només els preocupa allò seu, entre cometes.

El president del Govern va dir, efectivament, en aquesta sala, el dia 4 de febrer, que demanaria al president Rajoy el màxim consens...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, ha d'acabar.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

... sí, ja acab, i així ho esperam perquè, per ara, no tenen aquest consens ni tan sols entre vostès, i cada dia apareix un col·lectiu que els demana aturar aquest avantprojecte de llei, els ginecòlegs, metges, etc.

Ja ho veuen, no només les feministes rànies estan en contra, està en contra bona part de la societat. I ja per acabar, no entenen vostès que Espanya és un país aconfessional i democràtic i el que és pecat per a alguns, com ha dit la Sra. Santiago, no es pot convertir en un delictes per a la resta? Les polítiques públiques, sobretot educació, sanitat i justícia, no haurien de tenir ingerències de cap moral religiosa.

Però això, ja veig que vostès no ho entenen, no entenen que una societat pugui ser plural, no ho volen, vostès volen el pensament únic, el seu, allò seu.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la votació. Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, demanàriem votació separada del punt 1 i del punt 2.2, que diguéssim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí? Procedim a la votació separada? D'acord. Es votaria, el punt 1 i el segon punt 2. Passam a la votació separada. Començam. Votam.

Queden aprovats aquests punts per 58 vots a favor.

I ara passam a la votació de la resta de punts. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjats per 34 vots en contra i 24 a favor.

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 810/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a retirada de la Llei Orgànica de protecció al concebut, llei que modifica la Llei 2/2010, de salut sexual i reproductiva d'interrupció voluntària de l'embaràs.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 810/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a retirada de la Llei Orgànica de protecció al concebut, llei que modifica la Llei 2/2010, de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS, per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Continuarem amb el debat on l'hem deixat perquè, efectivament, teníem més arguments. El primer que li he de dir, Sra. Prohens, que tot això que vostè ens ha dit els ho digui als d'Extremadura, als seus representants d'Extremadura que varen dur una proposició no de llei de paralització d'aquesta contrareforma perquè varen considerar, i vostès sembla que no ho consideren, que els ciutadans extremenys tenen dret, a través del seu parlament autonòmic, a opinar. I vostè considera que en aquest parlament no es pot opinar sobre temes que ens afectaran tard o prest. Per tant, digui'ls tot això als d'Extremadura.

Dèiem, quan ens hem aturat en el debat, que ens allunya d'Europa perquè ens volen imposar una moral. Això és una altra... vostè ho ha dit, la llei de terminis, l'actual llei de terminis, no imposa a ningú que avorti, no obliga cap dona, si vostè no vol avortar no avorti, però si una dona vol avortar, qui és vostè?, qui són els diputats del Partit Popular per dir-li que no, que ha de parir?, qui són?, qui?, qui són? Cap ciutadà no pot dir a un altre que ha de parir...

(Alguns aplaudiments)

... igual que cap ciutadà no pot dir a un altre que ha d'avortar. Cap. Però això vostès no ho entenen.

Nosaltres, com també deia el Grup Socialista, consideram un fracàs un avortament, per això nosaltres defensam les polítiques públiques de planificació familiar. Mirin, nosaltres ens oposaríem, ens oposaríem, per exemple, que un govern digués que davant una malformació fetal determinada és obligatori l'avortament, ens semblaria un escàndol, perquè a cap dona no se la pot obligar a avortar, però de la mateixa manera a cap dona se la pot obligar a parir si no vol. Si vostès tenen tan clar que a cap dona se la pot obligar a avortar, que nosaltres ho tenim claríssim, com és possible que no entenguin que a cap dona se la pot obligar a parir? Estam davant un estat, amb aquesta contrareforma, que obligarà a parir les dones encara que no vulguin.

Ja ho dèiem en un altre debat, que un fill o una filla és una gran responsabilitat, però també és el millor que ens pot passar, si és fruit del desig de tenir-lo, no pot ser a conseqüència de l'atzar, no pot ser cap tipus de providència divina o humana, ha de ser responsabilitat i desig.

També ens oposam a aquesta contrareforma del Partit Popular perquè aquesta contrareforma no solament és un retrocés en el dret a decidir sinó també perquè es carrega les polítiques públiques de planificació familiar, perquè deroga la llei de l'any 2010 que no només parla d'avortament, parla de polítiques públiques de planificació familiar. I la contrareforma del Partit Popular la deroga per complet. Ara no hi haurà polítiques públiques. Vostè que diu que es preocupa tant, vostè que diu, perquè parla en nom de tots, que es preocupa per la planificació familiar, doncs, deroguen una llei que obliga... sí, sí, deroguen la llei de l'any 2010 que obliga tenir polítiques públiques de planificació familiar. Ara no hi haurà cap ciutadà que pugui demanar a un govern que faci polítiques públiques perquè serà voluntat dels governs, perquè derogaran una llei que ens obliga, que les administracions públiques estatals i autonòmiques ens obliguen.

A més, els fets són concrets, eliminació de la cartera de medicaments dels anticonceptius de darrera generació, cap campanya d'anticonceptius, eliminació de punts d'informació. A vostès que els preocupa tant aquesta nina de setze anys, aquesta nina de setze anys tenia un PAS, tenia un punt d'informació sexual a la nostra comunitat autònoma que ara no té, tenia repartiments d'anticonceptius, de preservatius, que ara no té. Clar, és una llei, és una contrareforma hipòcrita. De les 100.000 dones que avorten anualment, creuen que no hi ha dones del PP de les 100.000 dones?, que no hi ha militants?, que no hi ha simpatitzants?, que no hi ha votants?, que no hi ha càrrecs del Partit Popular?, són tan ingenus per dir, per no dir una altra cosa, que només avorten les dones d'esquerres?, són tan poc fidels als seus votants?, als seus simpatitzants? Hi ha dones del Partit Popular que avorten, clar que n'hi ha, perquè quan una dona es troba amb un embaràs no desitjat, ha de prendre una decisió, continuar o no continuar, i vostès volen tancar aquest procés.

És una llei que aprofundeix en les desigualtats perquè quan una dona quedi embarassada o una jove quedi embarassada, i vulgui interrompre l'embaràs i ho vulgui, ho farà, i només tindrà dues vies, només en tindrà dues, o l'avortament clandestí, amb perill per a la seva vida i amenaçada penalment la persona que l'hi realitzi, o anar a l'estranger si té doblers. Per tant, és una llei que aprofundeix en les desigualtats, no s'aturaran els avortaments. A Irlanda, on no està permès l'avortament, les mateixes autoritats irlandeses reconeixen que anualment hi ha 6.000 dones irlandeses viatjant al Regne Unit a avortar. La prohibició no impedeix l'avortament, l'únic que fa és discriminar les dones, les que tenen doblers i les que no tenen doblers, les que no tenen doblers estaran en una situació de fragilitat i en canvi les que tenen doblers podran fer turisme d'aquest tipus. I a vostès això els pareix bé.

És una altra estafa electoral del Partit Popular, ho dic així de clar, perquè jo també m'he llegit el programa del Partit Popular i no posava res d'aquesta modificació, no posava res d'aquesta modificació, era tan genèric el que deia que els mateixos alts càrrecs del Partit Popular ho diuen a totes les televisions, públiques i privades, que aquesta no era la reforma que el Partit Popular defensava, que es podia parlar de les nines de setze anys, però que no era la reforma, no ho posava el Partit Popular això, no ho deia, no és al seu programa.

No respon a cap demanda social, a cap demanda social. S'han fet algunes enquestes públiques amb aquest tema, les tres enquestes apunten que entre el 80 i el 70% dels ciutadans i de les ciutadanes enquestats estan a favor de la llei de terminis. No respon a cap demanda social, que era una de les coses que deien al principi i ara ja ho han deixat de dir perquè l'evidència és clara, no respon a cap demanda social.

Actualment tenim una llei, la de l'any 2010, perquè les dones davant d'un embaràs no desitjat puguin decidir voluntàriament i responsablement si volen o no continuar amb aquest embaràs, simplement això, al segle XXI. Idò, el PP no és capaç d'entendre això, vol que la dona sigui tutelada, vol anul·lar la capacitat de la dona de decidir sobre el seu cos.

La societat espanyola ha avançat a poc a poc amb aquest tema, perquè veníem d'una dictadura i ha avançat a poc a poc. L'any 85 es va poder fer aquesta llei de supòsits. L'any 2010 es va passar a una llei de terminis. I no va passar res, ni tan sols va augmentar el nombre d'avortaments, no va passar res, no va augmentar el nombre d'avortaments, no hi va haver cap rebel·lió social, no hi va haver conflictes socials, més bé tot el contrari, respecte i consideració, perquè efectivament a mesura que la llei de supòsits funcionava tots coneixíem una dona absolutament normal, una dona amant dels seus fills, una dona normal que havia avortat i que era amiga nostra, com vostès, tots vostès deuen conèixer, i que no era cap criminal ni era potencialment cap persona que no tengués sentit de l'ètica, perquè era normal, perquè sabia i s'ha fet progressivament amb el consens de la societat que els diu a través de les enquestes que el 80 o el 70% dels ciutadans la volen.

No es varen derivar problemes sanitaris de la seva aplicació, no, els metges que no volien practicar aquest tema de l'avortament no el practicaven, el que sí, sí. Hi havia unes clíniques que estaven homologades privades i es practicava allà. No va generar cap problema sanitari.

Miri, aquesta contrareforma sols respon a la necessitat de cohesionar el Partit Popular per la banda de la ultradreta, només respon a això, no té cap altre sentit. Sí, sí, és per on es cruix el Partit Popular, és per on surt, i per això, per cohesionar el Partit Popular per la banda de la ultradreta són capaços de retallar els drets a les dones i d'imposar una moral religiosa. Sí, senyor, és per això.

Vostè em parla del CERMI, jo li diré què ha dit el CERMI amb relació a aquest tema. Diu "*suprimir el aborto genésico, el relacionado con anomalías fetales, pero añade una regulación estricta de plazos sin distinción ni diferencias por razón de discapacidad, no contiene elementos contrarios o incompatibles con una perspectiva de derechos humanos y discapacidad*". El CERMI li diu, que vostè l'ha anomenat, és que no pot haver-hi diferències de termini per discapacitat o per no-discapacitat. Per tant, el que ha aprovat el CERMI és quasi allargar els terminis de catorze setmanes. Això CERMI. No, no, sí, sí, llegeixi-ho bé, vostè que m'ha recomanat llegir la sentència, llegeixi bé tot allò que diu el CERMI. No s'oposa a la llei de terminis.

Vostè m'ha fet una pregunta, i jo li contestaré, què vull per a les meves filles? Vull que les meves filles tinguin capacitat de decisió lliure i que cap diputat del Partit Popular no els digui si han d'avortar o no han d'avortar davant un embaràs no desitjat. I vostès a les meves filles els volen imposar la seva moralitat. I creguin-me, que jo i elles lluitarem perquè no sigui així.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de fixació de posicions. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Estam davant d'un debat, el primer que li vull dir a la Sra. Santiago és que donarem suport a la proposició no de llei del Grup MÉS que ara discutim.

Sabem que hi ha una llei orgànica de 2010, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, que recull la garantia dels drets fonamentals a l'àmbit de la salut sexual i reproductiva, que regula les condicions de la interrupció voluntària de l'embaràs i que estableix les corresponents obligacions dels poders públics. És més, aquesta llei, en el seu text, declara el dret de totes les persones a adoptar lliurement decisions que afecten la seva vida sexual i reproductiva, sense més límits que els derivats del respecte als drets de les altres persones i a l'ordre públic garantit per la Constitució i les lleis; i així es reconeix el dret a la maternitat lliurement decidida que implica no només reconèixer a les dones la capacitat de decisió sobre el seu embaràs sinó que també aquesta decisió, conscient i responsable, sigui respectada.

Una llei que, com s'ha dit, parla de prevenció d'embarassos no desitjats, de malalties de transmissió sexual, de polítiques de planificació familiar o d'activitat de formació a l'àmbit sanitari i educatiu. És una llei que, efectivament, va substituir una regulació de vint-i-cinc anys enrere i que va suposar un avanç en la protecció a les dones. Fou elaborada, debatuda i aprovada des del consens de la gran majoria de grups polítics amb representació parlamentària, excepte el Partit Popular, després d'una feina parlamentària, d'una subcomissió que va tenir en compte recomanacions d'experts juristes, professionals de la bioètica i de la sanitat, que va reforçar la seguretat jurídica, la regulació de la interrupció voluntària de l'embaràs i va incorporar jurisprudència del Tribunal Constitucional, del Tribunal Europeu dels Drets Humans i diferents declaracions d'organismes com el Consell d'Estat, Nacions Unides, Organització Mundial de la Salut, Consell d'Europa o la Unió Europea.

Una llei que va introduir de forma clara el dret a decidir de les dones sobre la seva maternitat i la impossibilitat d'interrompre el seu embaràs dins les primeres catorze setmanes, que és quan es realitzen més del 90% d'interrupcions voluntàries d'embaràs, sense demanar permís a altres persones, fossin professionals o no. Una llei que dóna garanties, una llei que interpreta l'equilibri entre els drets de l'embarassada i la necessitat de protegir la vida en formació. Una llei que ens situa a Europa.

El Consell d'Estat, l'any 2009, va dir ben clarament que el sistema de terminis que està configurat a l'avantprojecte no és incompatible amb la interpretació del Tribunal Constitucional que va donar a l'article 15 de la Constitució. Per tant, es respectava aquest equilibri entre els drets de l'embarassada i la necessitat de protegir la vida en formació. I el que és més important, una llei que en aquests tres anys no ha creat problemes a les dones en la seva decisió, una llei, la de 2010, que ha normalitzat la situació, la dona ha pogut decidir sobre la seva maternitat i el professional sanitari ha pogut informar, assessorar i acompanyar la dona en la seva decisió, i també el professional sanitari ha pogut exercir el seu dret a l'objecció de consciència. Veim que la llei de 2010 és una llei que dóna seguretat jurídica a les dones i als professionals sanitaris, una llei que proporciona garanties i equitat sanitàries.

Fa uns dies hem sabut que l'any 2012 aquí es varen realitzar 3.065 interrupcions voluntàries d'embaràs, 506 manco que un any abans, ara sabem que el 2013 els hospitals públics n'han revisat 1.669, no tenim més informació.

Però la gran pregunta és: és necessària aquesta reforma legislativa? La resposta és clara i contundent: no. Hi ha demanda social? No. L'únic que hi ha és el Govern del Partit Popular, del Sr. Rajoy, del Sr. Bauzá, del PP més reaccionari i retrògrad que vol, amb la seva modificació legislativa, introduir una llei professional i supeditada a tercers i a permisos. El Govern d'Espanya del PP ha aprovat un avantprojecte de llei i el seu contingut representa un extraordinari retrocés normatiu, social i ideològic i situa les dones espanyoles a la clandestinitat i suprimeix el seu dret a decidir, responsable, conscient i lliure sobre la seva sexualitat i maternitat.

I també un altre aspecte, que afecta greument la seva seguretat jurídica i la dels professionals sanitaris. I és més, volen eliminar la seguretat clínica, volen llevar la garantia en l'accés a les corresponents prestacions sanitàries i volen convertir en il·legals més del 90% dels avortaments.

Aquest avantprojecte, aprovat pel PP, el Govern del PP, suprimeix el dret de les dones a interrompre el seu embaràs dins les primeres 14 setmanes, considerant-se com a delictes despenalitzats només en el supòsit de violació i de greu perill per a la vida o la salut de la dona, privant a aquesta el seu dret a decidir sobre la seva maternitat. I se suprimeix també, per tant, el supòsit de malformacions o anomalies fetals incompatibles amb la vida, que havia justificat l'avortament des de l'any 80 del segle passat.

La supressió de la possibilitat d'interrupció de l'embaràs a petició de la dona i la restricció del supòsit de despenalització de l'avortament per causes mèdiques no disminueixen la freqüència de la seva pràctica, però sí que queda molt clar que empitjoren les condicions en que aquesta es realitza. Les legislacions restrictives en aquesta matèria incrementen les desigualtats socials i perjudiquen les més desfavorides. I la disminució de taxes d'avortament que passa obligatòriament per la implantació de polítiques efectives d'educació sexual. Per tant, aquesta norma no només suposarà un greu retrocés de més de trenta anys per a la legislació espanyola en aquest àmbit, sinó que, a més, suposarà un incompliment de compromisos internacionals en drets sexuals i reproductius. I com ja s'ha dit, Espanya serà el primer país europeu que anirà, com els crancs, cap enrera, perquè cap país no ha passat d'una norma de terminis a una norma de supòsits.

Aquesta proposta hem dit que no és necessària, i per què no és necessària? Perquè està molt clar: ha provocat un gran rebuig a la societat espanyola, la societat espanyola, mallorquina o illenca i europea, el 78% de ciutadans espanyols no la consideren necessària, ni el 57% de votants del PP, i el 80% de la societat espanyola la rebutja obertament. Així mateix, el 86% dels espanyols i espanyoles opina que és la dona qui ha d'elegir lliurement si continua endavant o no amb el seu embaràs, i així mateix opina el 68% de votants del PP o el 60% de catòlics practicants.

Parlem d'organitzacions professionals, el 70% de ginecòlegs dels hospitals públics de les Illes Balears demanen la retirada d'aquest avantprojecte de llei; 50.000 metges de família d'aquest país també diuen el mateix. I ara, aquest cap setmana, l'Organització Mèdica Col·legial, més de 150 metges i metgesses d'aquest país, aquí dirigides per un insigne militant del Partit Popular, que diuen? Que censuren durament aquesta reforma del PP: *"No ha de ser considerada ni definida de antemano ninguna mujer como una enferma mental. No es aceptable que una decisión tan importante quede en manos de terceros."* Són dos punts simplement per comunicar-ho, el conjunt de metges i metgesses d'aquest país.

Són pocs o són molts? No ho sabem, però són els que són. I a més tenim el mateix Partit Popular, què opina? El mateix Partit Popular, vostès poden dir que era al programa electoral, hi ha molts de militants del Partit Popular que diuen que això no hi era; ho diu Isabel Llinàs, directora de l'Institut de la Dona; ho diu el Sr. Monago, que també du iniciatives al seu parlament; ho diu el Sr. Feijóo. D'altres membres, per exemple d'aquí, de les Illes Balears, no tenim molt clar el seu posicionament, però si miram fora del nostre país, sabem vostès l'únic suport que han tingut? El Sr. Le Pen, ni tan sols la filla del Sr. Le Pen els dóna suport.

Per tant, la societat espanyola ha donat proves, mostres d'una gran maduresa i ha reconegut i reconeix el valor d'una llei, l'actual, la del 2010, que ha normalitzat una situació real i que permet a cadascú exercir el seu dret, sense imposicions de voluntats de ningú, que és el que ara vol fer el Partit Popular.

LA SRA. PRESIDENTA:

(Alguns aplaudiments)

Sr. Thomàs, ha d'acabar.

EL SR. THOMÀS I MULET:

El Partit Popular vol decidir sobre la maternitat de les dones, però oblida que ningú no pot negar el dret a ser mare, però que tampoc no és pot obligar ningú a ser-ho.

Senyors del Partit Popular, aquest projecte de llei representa la dreta extrema del Partit Popular, escoltin la majoria dels ciutadans, escoltin la majoria dels seus votants, deixin de perseguir les dones, retirin aquest avantprojecte de reforma de l'avortament. Ningú no està obligat a avortar, però les dones volen tenir el dret a decidir sobre la seva maternitat, és un dret d'elles, perquè les dones del segle XXI a Espanya no volen demanar permís a tercers ni ser submises davant d'altres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Catalina Palau, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres pensam que en aquesta qüestió és absolutament impossible que hi hagi un consens social i polític total, existeix una línia horitzontal, a un extrem els que volen l'avortament zero i a l'altre extrem els que volen l'avortament lliure.

Quina és la situació legal en aquest moment a Espanya? Ara està en vigor la Llei del 2010, la llei Aído del Govern Zapatero, una llei de terminis que permet l'avortament lliure fins a les 14 setmanes, fins i tot a les adolescents a partir dels 16 anys sense permís patern. Una llei que ha convertit l'avortament en un dret, una llei que el Partit Socialista Obrer Espanyol va entrar per la porta de darrera, que no portava en el seu programa electoral i per tant ocultada al seu propi electorat; que no responia a cap necessitat social, ja que des de l'any 85 s'aplicava una llei que regulava aquest tema; no consensuada, no consensuada, fins al darrer moment el PNV va intentar que el PSOE acceptàs una esmena en relació amb les menors, no hi va haver manera; rebutjada per la majoria.

Aquí s'ha parlat de moltes enquestes, nosaltres també en tenim: quan es va aprovar la Llei del 2010, les enquestes deien que la meitat dels enquestats rebutjaven la llei, que el 71% rebutjaven que les menors avortassin sense permís patern i que el 67% de les dones estava en contra d'aquesta reforma. Diumenge passat també vam veure una enquesta a una mitjà de comunicació que deia que la meitat dels votants socialistes rebutjava aquesta llei del 2010.

Tampoc dins el propi Partit Socialista no hi havia consens: el Sr. Alfonso Guerra va arribar a afirmar que dins el Grup Parlamentari Socialista, abans d'aprovar la llei, no hi havia ningú que hi estigués d'acord, que ell no entenia com s'havia pogut arribar a aprovar aquell text legal, perquè els diputats del Grup Parlamentari Socialista no hi estaven d'acord. Altres destacats dirigents del PSOE: Bono, López Ibarra, el Sr. Barreda, tots ells s'han manifestat públicament en contra de la llei Aído.

(Alguns aplaudiments)

Una llei també ambigua en el reconeixement de l'objecció de consciència dels sanitaris.

(Remor de veus)

És a dir, el Govern del PSOE, en aquesta línia horitzontal, s'ubicà a l'extrem de l'avortament lliure, ignorant i violant el que establia la doctrina del Tribunal Constitucional, sentència 53/1985, diu: "*La vida humana es un devenir que comienza en la gestión y finaliza en la muerte. El nasciturus constituye un bien jurídico a proteger. El derecho de la mujer no puede tener primacía absoluta sobre la vida del nasciturus, dado que esta prevalencia significaría la desaparición de un bien que encarna un valor central en el ordenamiento constitucional*". Article 15 de la Constitució Espanyola, defensa del dret a la vida. Què queda d'aquests drets a la llei Aído?

(Remor de veus)

D'altra banda, hem de dir que aquesta llei és una llei que ha fet incrementar el nombre d'avortaments a Espanya, aquí hem escoltat el contrari, però les xifres són les que són: any 2009, 110.000 avortaments; any 2010, més de 113.000 avortaments; any 2011, més de 118.000 avortaments, xifres oficials del ministeri. Espanya, després de França i de Regne Unit és el país amb més avortaments de la Unió Europea, se'n practiquen 308 cada dia de l'any.

(Remor de veus)

També és una llei que provoca que l'avortament s'empri com a un altre mitjà anticonceptiu més. En el 2012, el 36% de les dones que han avortat, el 36% de les dones que han avortat ho han fet més d'una vegada, algunes d'elles fins a tres i quatre vegades. Nosaltres trobam que això no és normal.

A Balears, en el 2011, 3.581 dones varen avortar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PALAU I COSTA:

... varen avortar dues vegades aquell any, entre elles també hi havia menors. I quan hi ha tants mètodes anticonceptius en el mercat, 23 d'aquests subvencionats pel Sistema Nacional de Salut, i passa això, el que passa és que el sistema falla; que no es desenvolupa una política de prevenció i d'informació prou eficaç.

(Remor de veus)

Europa, l'argument principal, diuen que aquesta llei ens equipara a Europa. Nosaltres pensam que això és molt discutible, a la majoria dels països europeus hi ha d'haver una informació i una autorització prèvia dels pares perquè una menor pugui avortar i en cap cas la vida del no nascut es deixarà exclusivament sota la decisió única de la dona embarassada, això és el que tenim a Europa, no el que a vostès els agradaria que fos i que diuen que és.

Què fa el Govern del Partit Popular en aquesta situació? El Partit Popular va tenir el seu dia una oposició molt contundent a la llei Aído, la va recórrer davant el Constitucional i va dir que, en governar, la canviaria. Ara, en coherència amb la seva postura política i en compliment del programa electoral, planteja una reforma legislativa d'aquesta qüestió, i nosaltres consideram que l'avortament és un fracàs social i un drama personal, que cap dona ho contempla dins el seu projecte vital, que és indesitjable; perquè, a més, qualsevol dona sap que avortar té un risc i que deixa unes seqüeles psíquiques i físiques de per vida. I que és necessària una nova regulació en sintonia amb la doctrina del Constitucional, una regulació que posi seny en el tema de les menors, que és escandalós ara mateix; que garanteixi una correcta informació per a la dona que es planteja avortar, un tràmit que les clíniques privades es prenen de forma prou lleugera i que l'administració no controlava suficientment, o almenys això era el que passava a la nostra comunitat autònoma la passada legislatura; que contempli també el dret a la maternitat, que també és una alternativa viable, i que els poders públics han de procurar que ho sigui, especialment per a les menors d'edat i per a les dones discapacitades i emigrants.

I en consonància, el nostre grup parlamentari aquí, en aquest parlament, ha impulsat una llei de defensa de la maternitat, perquè nosaltres pensam que les dones no s'han de trobar soles, desinformades i desprotegides davant la difícilíssima decisió d'optar entre tenir un fill o avortar, especialment aquelles dones que no tenen al seu costat un suport familiar o social. Per tant, i tornant a aquesta línia horitzontal que havíem traçat al principi, el Govern del Partit Popular es vol situar en el punt d'enmí, en el punt que permeti aglutinar el màxim consens possible, d'acord amb la majoria social d'aquest país...

(Remor de veus)

... i respectar la doctrina del Constitucional i també procurar encaixar el que va signar tan alegrement el Sr. Zapatero a tractats internacionals en relació amb la discapacitat i que ara, ja fa uns anys, l'ONU reclama a Espanya. I per això el Consell de Ministres va aprovar fa dos mesos un avantprojecte de llei orgànica per a la protecció de la vida del concebut i dels drets de la dona embarassada, un document que es troba pendent de la valoració de l'informe pertinent dels òrgans consultius, que

encara no ha arribat al Congrés per a la seva tramitació, que potser quan hi arribi vengui modificat amb noves aportacions, que serà sotmès a una llarga tramitació en el Parlament, que és susceptible de ser millorat i que el Partit Popular ja ha dit que vol dialogar, que vol debatre, que vol millorar-lo i que vol cercar el màxim consens social i polític possible.

Però vostès aquí, a Madrid, l'esquerra no, instal·lats en el no, com sempre, tancats, intolerants, fonamentalistes, no respecten la majoria parlamentària ni la iniciativa legislativa que té legítimament el Govern d'Espanya.

(Remor de veus)

Pretenen derogar la nova llei abans que no entri en el Congrés i comenci la seva tramitació i la veritat és que s'ha de ser molt antidemocràtic i molt intolerant per fer això. I quina és l'explicació de la seva actitud? Que tenim un Partit Socialista en aquest país en hores baixes, un partit desesperat, dividit, que va a la deriva ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i que creuen, creuen que amb aquesta actitud i en aquest tema han aconseguit la fórmula màgica per superar tots els seus traumes i que aconseguiran amb això unir el partit, potenciar nous líders, que els espanyols oblidin qui és que ha empobrit Espanya i qui l'ha portat a un atur desesperant; ocultar que no tenen vostès un discurs econòmic alternatiu i que no són alternativa de govern per a Espanya.

(Remor de veus)

I de MÉS, què hem de dir! Jo crec que no fa falta explicar res del Grup MÉS, una formació política que hem vist avui que justifica uns fets tan lamentables ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci.

LA SRA. PALAU I COSTA:

... tan lamentables, uns fets tan lamentables com els que van succeir l'altre dia a l'església de Sant Miquel d'aquí, de Palma.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula la Sra. Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. I gràcies al PSOE per donar suport a aquesta proposició no de llei. També vull agrair a la Sra. Palau que hagi evolucionat una mica, perquè la primera vegada que vàrem parlar d'avortament en aquesta cambra, va tractar d'infanticidi l'avortament, avui almanco no ho ha dit, sembla que ha evolucionat una mica.

I després, demanaria al Partit Popular respecte a MÉS, respecte a MÉS, perquè això és una proposició de MÉS, no és del Grup Socialista. Per tant, quan venguin aquí argumentin el que diem nosaltres a la proposició no de llei, del Grup MÉS, no ens parlin del Govern Zapatero, tinguin un poc de respecte als grups parlamentaris, perquè vostè ha parlat tot el temps del grup del Sr. Zapatero, del Grup Socialista, del Partit Socialista i cap referència a la nostra proposició no de llei.

(Remor de veus)

Per tant, li demanaria un respecte.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci per favor. Deixin intervenir.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sra. Diputada, ningú no vol l'avortament lliure, a la llei de terminis hi ha condicions, hi ha condicions, com n'hi ha a tota Europa que li he anomenat, tots aquests països que li he anomenat: Holanda, Suècia, Hongria, Bèlgica, Alemanya, França, Romania, Itàlia, Àustria, Dinamarca, Grècia, Islàndia, Noruega, República Txeca, Suïssa, Portugal, i altres tenen una llei de terminis entre 14 i 20 setmanes, totes, i decideix la dona. Vostès poden voler enganyar qui vulguin, però les persones poden anar a les fonts i ho poden comprovar.

Adolescents de 16 anys, miri, era de les coses que pensava que amb aquesta reforma podíem reformar, que sempre és discutible, el tema dels 16 anys, però és curiós, és curiós que ho porti, que ho defensi el partit, el Partit Popular, que considera que un infant als 14 anys ha de ser jutjat com si fos un adult, perquè vostès tenen una proposta de reduir l'edat penal de 16 a 14 anys. Per tant, aquest Partit Popular, aquest Partit Popular...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...aquest Partit Popular que considera que un infant amb 14 anys es pot considerar un adult, a una nina de 16 anys no pot prendre la decisió de continuar amb un embaràs, però no de parilitzar-lo, però sí que pot anar a la presó, sí que pot ser condemnat com un adult, això és el que pensa el seu partit, això és el que pensa el seu partit! I no sé si seran capaços de fer-ho amb l'any i mig que tenen.

Una llei... em diu que una llei ocultada, si hi va haver dos anys de debat per a la llei que vostè ha caracteritzat de la Sra. Aído, dos anys de debat públic, encara deu estar penjat, encara hi pot anar, hi accedeixi per internet i veurà els debats que hi havia, públics i notoris, a tots els col·legis professionals, per tot, eren dos anys de debat, si a mi em va semblar excessiu!, dos anys de debat.

Vostès demanen el consens, l'any 86 tampoc no va ser consensuada, va ser el Tribunal Constitucional que els va dir que era legal i vostès diuen: el 2010 hi va haver rebuig, amb un 50%; idò, ara el 70 o el 80% la defensen, per tant, hi ha hagut una evolució. Per què? Perquè, efectivament, no hi ha hagut cap trauma social amb la llei de terminis.

Quin problema hi ha hagut en termes mèdics? Vostè que assenyalava..., quin metge ha dit: no vull aplicar un avortament, i l'han obligat? Estava claríssim la llei, està claríssim la llei.

Vostè parla i s'ha aturat a l'any 2011, amb els creixement d'avortaments, però no diu que l'any 2012 hi ha hagut una reducció; perquè de l'any 2010 a l'any 2011 hi va haver creixement poblacional i vostè això ho ha ignorat. Si pondera el creixement poblacional veurà que els avortaments s'han reduït.

La discapacitat, ja li ho he dit a la Sra. Prohens, la discapacitat ja li ho he dit, el que defensa CERMI, el que defensa l'ONU és que no hi hagi terminis diferenciats, però ningú no s'oposa a una llei de terminis, l'ONU diu que cada govern, cada país, i els de CERMI diuen que no s'oposen a una llei de terminis sempre que no hi hagi discriminació del termini en relació amb el fetus el qual pot tenir una discapacitat o no tenir-la, els terminis, res pus.

Diu que no tenim dret, que ens qüestiona perquè volem que aquest parlament es posicioni, davant un debat que hi ha al parlament? Si vostès... a quin moment concret l'hem de fer, quan s'està debatent o quan ja s'ha debatut? Perquè després quan s'ha debatut dirà que com que s'ha debatut que ho haguéssim pogut fer abans, a quin moment concret? Estaria bé que ho diguéssim perquè quan ens trobem en una altra circumstància ho sabrem, a quin moment concret del debat aquest parlament es pot pronunciar en relació amb temes que afectaran la vida de tots, si es discuteixen al Congrés? Abans, enmig, als tres dies, a les tres setmanes, quan s'hagi debatut, quan? Això és ridícul, això realment és un argument que no té cap sentit!

Després finalment, li ho demanarem, li ho demanarem, farem una altra proposició no de llei en aquest sentit, farem una altra proposició no de llei en què defensarem que es faci un referèndum nacional, ja que no deixam fer referèndums autonòmics, demanarem que es faci un referèndum nacional en relació amb aquest tema i veurem si vostès estan disposats a fer això, veurem si hi estan disposats.

Miri, el nostre portaveu demanarà el vot secret.

(Se sent de fons una veu que diu: "secret?")

Sí, el vot secret, fins ara han votat com a disciplina de partit, però no pot ser que 34 diputats...

(Remor de veus)

...aquests 34 diputats representin els més ultres, la dreta més ultra, la més intolerant, la més moralista...

(Petit aldarull)

...mostri que hi ha un PP d'una data més moderna, més europea, més (...). Vostès que defensen...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, ha d'acabar.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, dos segons, Sra. Presidenta. Vostès que defensen el liberalisme econòmic, exerceixin de liberals en temes de costums i de moral, deixin que les dones puguin decidir per elles i no imposin ni morals... que és propi de liberals.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara... Sí? Sí, Sr. Barceló.

(Remor de veus)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. D'acord amb l'article 91 del Reglament, demanàriem el vot secret per a aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Preg als serveis de la cambra que duguin l'urna, per favor, i procediríem a la votació secreta. Quan vulguin, començaríem.

Sra. Secretària primera, vol procedir a cridar els diputats per tal que dipositin la paperera a l'urna, per favor?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sí, Sra. Presidenta.

Hble. Sr. David Abril i Hervás.

Hble. Sra. Lourdes Aguiló i Bennàssar.

Hble. Sra. Ana María Aguiló i Garcías.

Hble. Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías.

Hble. Sra. Joana Barceló i Martí.

Hble. Sra. María José Bauzá i Alonso.

Hble. Sra. Rosa María Bauzá i Colom.

Hble. Sr. José Ramón Bauzá i Díaz.

Hble. Sr. Joan Boned i Roig.

Hble. Sr. Cosme Bonet i Bonet.

Hble. Sr. Damià Borràs i Barber.

Hble. Sra. Lourdes Bosch i Acarreta.

Hble. Sra. Margalida Cabrer i González.

Hble. Sr. José María Camps i Buenaventura.

Hble. Sr. Antoni Camps i Casanovas.

Hble. Sr. Jaume Carbonero i Malberti.

Hble. Sra. Pilar Costa i Serra.

Hble. Sr. Antoni Diéguez i Seguí.

Hble. Sra. Margalida Duran i Cladera.

Hble. Sr. Jaime Fernández i Juan.

Hble. Sr. Óscar Fidalgo i Bestard.

Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló.

Hble. Sr. Llorenç Galmés i Verger.

Hble. Sr. Miguel Ángel Jerez i Juan.

Hble. Sra. Eulària Llufríu i Esteva.

Hble. Sr. Lluís Maicas i Socías.

Hble. Sra. María Virtudes Marí i Ferrer.

Hble. Sra. Esperança Marí i Mayans.

Hble. Sr. Gabriel José Martí i Ballester.

Hble. Sr. Nel Martí i Llufríu. Absent.

Hble. Sr. Miquel Àngel Mas i Colom.

Hble. Sr. Francisco Mercadal i Alabern.

Hble. Sr. Manuel José Monerris i Barberá.

Hble. Sra. Conxa Obrador i Guzman.

Hble. Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras.

Hble. Sra. Catalina Palau i Costa.	No.
Hble. Sr. Pere Palau i Torres.	No.
Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer.	Sí.
Hble. Sra. Maria Asunción Pons i Fullana.	Sí.
Hble. Sr. Marc Pons i Pons.	No.
LA SRA. PRESIDENTA:	No.
Silenci, per favor.	No.
LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:	No.
Hble. Sra. Margarita Prohens i Rigo.	No.
Hble. Sra. Cristina Rita i Larrucea.	Sí.
Hble. Sr. Pere Rotger i Llabrés.	Sí.
Hble. Sr. Fernando Rubio i Aguiló.	No.
Hble. Sra. Maria Salom i Coll.	No.
Hble. Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster.	Sí.
Hble. Sra. Fina Santiago i Rodríguez.	No.
Hble. Sr. Alejandro Sanz i Benejam.	Sí.
Hble. Sra. Margalida Serra i Cabanellas.	No.
Hbles. Sr. Vicent Serra i Ferrer.	Sí.
Hble. Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys.	No.
Hble. Sr. Santiago Tadeo i Florit.	No.
Hble. Sr. Xico Tarrés i Marí.	Sí.
Hble. Sr. Vicenç Thomàs i Mulet.	Sí.
Hble. Sra. Carolina Torres i Cabañero.	Sí.
Hble. Sr. Josep Torres i Cardona.	No.
Hble. Sra. Antònia Vallés i Ramis.	No.
Hble. Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre.	No.
Gràcies, Sra. Presidenta.	Sí.
LA SRA. PRESIDENTA:	No.
No.	Sí.
No.	No.

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

Idò, per tant, queda rebutjada, per 34 vots en contra i 24 vots a favor.

No.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Sí.

No.

No.

Sí.

Sí.

No.

No.

Sí.

No.

No.

No.

No.

No.

No.

No.

Sí.

Sí.

No.

No.

Sí.

Sí.

Sí.

I sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sí, Sra. Presidenta, 24 vots a favor; 34 vots en contra.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS